Lublin, dnia, 15 lipca 1929 r.

LUBELSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 24.

TREŚĆ:

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I.

Rozporządzenia i zarządzenia z mocą obowiązującą.

poz. 267.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego z dnia 9 lipca 1929 roku *w sprawie powołania Wojewódzkiej Komisji do badania mąki i pieczywa.*

L. 490/1/Sm.

Na podstawie §§ 1, 3, 6, 9 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1929 roku w sprawie powołania Głównej i Wojewódzkiej Komisji do badania mąki i pieczywa (Monitor Polski Nr. 126 poz. 313), oraz artykułu 108 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 11 poz. 86) zarządzam co następuje:

§ 1.

Powołuje się Wojewódzką Komisję do badania mąki i pieczywa.

§ 2.

Do zakresu prac Wojewódzkiej Komisji do badania mąki i pieczywa należy:

1) w dziedzinie młynarstwa:

a) współdziałanie z władzami w wykonywaniu nadzoru nad produkcją młynarską pod względem przestrzegania jakości przemiału w myśl obowiązujących przepisów;

b) praktyczne badanie surowców i produktów przemiału;

2) w dziedzinie piekarstwa:

a) współudział w akcji mechanizowania piekarń;

b) współudział w nadzorze nad stanem sanitarnym piekarń i zakładów przerabiających mąkę,

c) współudział w akcji ulepszania jakości pieczywa;

3) wydawanie opinji we wszystkich sprawach przekazanych jej przez Główną Komisję do badania mąki i pieczywa, względnie przez Wojewodę Lubelskiego.

§ 3.

W skład Wojewódzkiej Komisji do badania mąki i pieczywa wchodzą:

1) Wojewoda Lubelski, jako przewodniczący, a w jego zastępstwie Wice-Wojewoda lub Naczelnik Wydziału Samorządowego;

2) Naczelnik Wydziału Zdrowia lub jego zastępca;

3) Naczelnik Wydziału Rolnictwa i Weterynarji lub jego zastępca;

4) Kierownik Oddziału Aprowizacyjnego lub jego zastępca;

5) Rzeczoznawca przemysłu młynarskiego, powołany w miarę potrzeby przez przewodniczącego;

6) Rzeczoznawca przemysłu piekarskiego powołany w miarę potrzeby przez przewodniczącego.

Poza tem w posiedzeniach Komisji do badania mąki i pieczywa mogą brać udział z głosem doradczym, na zaproszenie Przewodniczącego, delegaci organizacyj młynarskich i piekarskich.

§ 4.

Członkowie Komisji z poza grona urzędników państwowych otrzymywać będą zwrot kosztów podróży i djety, według norm ustalonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 5.

Wojewódzka Komisja do badania mąki i pieczywa obradować będzie według regulaminu zatwierdzonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim".

Jednocześnie rozwiązuję istniejącą Wojewódzką Komisję do badania wypieku chleba.

Lublin, dnia 9 lipca 1929 r.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

268.

Ruch służbowy

do dnia 10 lipca 1929 r.

a) w Urzędzie Wojewódzkim i Starostwach.

A. Resort Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

a) Przyjęci:

1. **Stanisław Sobolski** — w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem wdg. VIII grupy uposażenia, do Starostwa Pow. we Włodawie.
2. **Stefan Chabałowski** — w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem wdg. VIII grupy uposażenia, do Starostwa Powiatowego w Zamościu.
3. **Edward Schön** — w charakterze kontraktowego pracownika w VIII grupie uposażenia, do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.
4. **Edward Lambach** — w charakterze kontraktowego pracownika w VIII grupie uposażenia do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.
5. **Izydor Seile** — w charakterze kontraktowego pracownika w X grupie uposażenia do Starostwa Powiatowego w Zamościu.
6. **Bronisław Jóźwiak** — dopuszczony do służby przygotowawczej w charakterze praktykanta administracyjnego na stanowisko II kategorji do Starostwa Powiatowego w Chełmie.
7. **Rudolf Duchoń** — dopuszczony do służby przygotowawczej w charakterze praktykanta administracyjnego na stanowisko II kategorji do Starostwa Pow. w Janowie-Lubelskim.
8. **Włodzimierz Topolski** — dopuszczony do służby przygotowawczej w charakterze praktykanta na stanowisko II kategorji do Starostwa w Hrubieszowie.

9. **Michał Chrostowski** — w charakterze kontraktowego pracownika w XI grupie uposażenia do Urzędu Wojewódzkiego.
10. **Stefan Dymidas** — w charakterze kontraktowego pracownika w XI grupie uposażenia do Urzędu Wojewódzkiego.
11. **Helena Filipowiczówna** — w charakterze kontraktowego pracownika w XII grupie uposażenia do Urzędu Wojewódzkiego.
12. **Jan Wiejak** — w charakterze kontraktowego pracownika w XII grupie uposażenia, do Starostwa Powiatowego w Puławach.

b) Mianowani:

1. **Leon Zamecznik** — do odwołania Starostą Powiatowym w VI st. sł. w Starostwie Janowskiem.
2. **Mieczysław Bałuk** — referendarzem w VIII st. sł. w Starostwie Pow. w Radzyniu.
3. **Stanisław Chorąży** — referendarzem w VIII st. sł. w Starostwie Pow. w Chełmie.
4. **Piotr Półtorak** — do odwołania referendarzem w VIII st. sł. w Starostwie konstantynowskiem.
5. **Włodzimierz Rastawiecki** — do odwołania sekretarzem IX st. sł. w Starostwie Pow. w Janowie Lub.
6. **Franciszek Bereza** — do odwołania kancelistą XI st. sł. w Starostwie Powiatowym w Krasnymstawie.
7. **Stefanja Czyszkowska** — do odwołania kancelistką XI st. sł. w Starostwie Pow. w Krasnymstawie.
8. **Zofja Mirecka** — do odwołania kancelistką XI st. sł. w Starostwie zamojskiem.
9. **Zygmunt Dyjak** — do odwołania kancelistą XII st. sł. w Starostwie garwolińskiem.
10. **Kazimiera Ładzianka** — do odwołania kancelistką XII st. sł. w Starostwie sokołowskiem.
11. **Tadeusz Lisek** — do odwołania kancelistą XII st. sł. w Starostwie biłgorajskiem.
12. **Marja Pstruszeńska** — do odwołania kancelistką XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim.
13. **Marja Mazurkiewiczówna** — do odwołania kancelistką XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim.
14. **Janina Radomska** — do odwołania kancelistką XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim.
15. **Kazimiera Księżycka** — do odwołania kancelistką XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim.
16. **Józefa Czarnocka** — do odwołania kancelistką XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim.
17. **Włodzimierz Pijak** — pomocniczym woźnym XVI st. sł. w Starostwie biłgorajskiem.
18. **Kazimierz Łukasik** — do odwołania pomocniczym woźnym XVI st. sł. w Starostwie Powiatowem w Janowie Lubelskim.
19. **Łukasz Gdański** — do odwołania pomocniczym woźnym XVI st. sł. w Starostwie Tomaszowskiem.
20. **Feliks Żukowski** — do odwołania woźnym XV st. sł. w starostwie radzyńskiem.

c) Awansowani i mianowani.

1. **Władysław Włoskowicz** — Naczelnik Wydziału Bezpieczeństwa Publicznego do V st. sł.
2. **Dr. Maciej Łach** — Starosta Hrubieszowski do VI st. sł.
3. **Dr. Mieczysław Lutnan** — Starosta Węgrowski do VI st. sł.
4. **Józef Filipiński** — referendarz w Lubelskim Urządzie Wojewódzkim — mianowany Radcą Wojewódzkim w VI st. sł.
5. **Stanisław Walewski**—referendarz Urzędu Wojewódzkiego do VII st. sł.
6. **Dr. Maurycy Walczak** — prowizoryczny lekarz powiatowy w Krasnymstawie — do VII st. sł.
7. **Franciszek Olejarczyk**— Referendarz Starostwa bialskiego — do VII st. sł.
8. **Dr. Adam Goldfinger** — prowizoryczny referendarz Urzędu Wojewódzkiego — do VII st. sł.
9. **Stanisław Pieńkowski**—kontraktowy pracownik Urzędu Wojewódzkiego—do VII grupy up.
10. **Włodzimierz Rastawiecki** — mianowany do odwołania referendarzem w VIII st. sł.
11. **Władysław Małaszyński** — Sekretarz Starostwa włodawskiego do IX st. sł.
12. **Adolf Dobosiewicz** — Sekretarz Starostwa hrubieszowskiego do IX st. sł.
13. **Eugenjusz Przeździecki** — Rejestrator Urzędu Wojewódzkiego — do IX st. sł.
14. **Jerzy Szarlip** — Rejestrator Starostwa hrubieszowskiego do X st. sł.
15. **Jerzy Skowroński** — Rejestrator Starostwa lubelskiego — do X st. sł.
16. **Gustaw Wyrostek**—prowizoryczny adjunkt kancelaryjny Starostwa bialskiego — do X st. sł.
17. **Wacław Smolikowski** — rejestrator Starostwa chełmskiego — do X st. sł.
18. **Stanisława Borowicowna** — adjunkt kancelaryjny Starostwa lubelskiego — do X st. sł.
19. **Bolesław Królikowski** — rejestrator Starostwa węgrowskiego — do X st. sł.
20. **Tymoteusz Pogonowski** — adjunkt kancel. Starostwa łukowskiego — do X st. sł.
21. **Bazyl Łysejko** — prowizoryczny rejestrator Starostwa łukowskiego — do X st. sł.
22. **Tadeusz Lisek** — prowizoryczny kancelista Starostwa biłgorajskiego — do XI st. sł.
23. **Marcin Kasprzyk**—woźny Starostwa zamojskiego do XV st. sł.

d) Przeniesieni:

1. **Józef Rudnicki** — Starosta powiatowy w Janowie Lubelskim — do Urzędu Wojewódzkiego na stanowisko Radcy Wojewódzkiego.
2. **Stanisław Guliński** — prowizoryczny Starosta powiatowy w Radomiu—na równorzędne stanowisko do Siedlec.
3. **Dr. Aleksander Rybiński** — lekarz powiatowy w Hrubieszowie na równorzędne stanowisko do Starostwa w Wieluniu.
4. **Dr. Szczęsny Kamiński**—lekarz powiatowy w Kościerzynie — do Hrubieszowa.
5. **Frańciszek Frańczak**—referendarz Starostwa lubelskiego — do Urzędu Wojewódzkiego.

e) Przeniesiony w stan spoczynku:

1. **Józef Rudnicki** — Radca Wojewódzki.

f) Zwolnieni:

1. **Adam Zajączkowski** — kontraktowy pracownik w VII grupie uposażenia w Urzędzie Wojewódzkim — na podstawie 7-go punktu umowy służbowej.
2. **Stanisław Sobolski** — praktykant I kategorji w Starostwie włodawskim — wobec przejścia na służbę kontraktową.
3. **Stefan Chabałowski** — praktykant I kategorji w Starostwie zamojskiem — wobec przejścia na służbę kontraktową.
4. **Mieczysław Sęk** — praktykant I kategorji w Starostwie hrubieszowskiem celem odbycia obowiązkowej służby wojskowej.

B. Resort Ministerstwa Robót Publicznych.

a) Przyjęci:

1. **Inż. Piotr Suszycki** — w charakterze kontraktowego pracownika w VII grupie uposażenia do Dyrekcji Robót Publicznych.
2. **Inż. Dymitr Negrycz** — w charakterze kontraktowego pracownika w VIII grupie uposażenia do Dyrekcji Robót Publicznych.
3. **Stefan Dezor** — w charakterze kontraktowego technika budowlanego w IX grupie uposażenia do Starostwa w Lublinie.

b) Mianowani:

1. **Stanisława Adamiakówna** — do odwołania urzędnikiem IX st. sł. w Dyrekcji Robót Publicznych.

c) Awansowani:

1. **Inż. Kazimierz Flakowicz** — do VI st. sł. i mianowany Radcą budownictwa w Dyrekcji Robót Publicznych.
2. **Paweł Polakowski** — do XV st. sł. i mianowanie woźnym w Dyrekcji Robót Publicznych.

d) Przeniesiony:

1. **Wacław Szczurkiewicz** — kontraktowy kierownik Powiatowego Zarządu drogowego z Krasnegostawu do Janowa Lubelskiego.

e) Zwolnieni:

1. **Inż. Marjan Janiów** — Kontraktowy pracownik w VIII grupie uposażenia w Dyrekcji Robót Publicznych na właśną prośbę.
2. **Inż. Albin Szczechowicz** — Referendarz VIII st. sł. Dyrekcji Robót Publicznych — na własną prośbę.
3. **Henryk Silny** — Kontraktowy pracownik w X grupie uposażenia w Dyrekcji Robót Publicznych na własną prośbę.

f) Zmarł:

1. **Inż. Jakób Kuraś** — Referendarz VII st. sł. w Dyrekcji Robót Publicznych.

C. Resort Ministerstwa Rolnictwa.

a) Przyjęci:

1. **Inż. Władysław Brzeziński** — Do Urzędu Wojewódzkiego w charakterze kontraktowego pracownika w VI grupie uposażenia, na stanowisko Inspektora Rolnictwa.
2. **Inż. Wiesław Pilitowski** — Do Urzędu Wojewódzkiego w charakterze kontraktowego pracownika w VII grupie uposażenia — na stanowisko inspektora rolnego.
3. **Inż. Ludwik Blümke** — Do Urzędu Wojewódzkiego w charakterze kontraktowego pracownika w VIII gr. uposażenia na stanowisko podkomisarza Ochrony Lasów.
4. **Dr. Dymitr Budnyk** — dopuszczony do służby przygotowawczej na stanowisko I kategorji w państwowej służbie weterynaryjnej.

b) Przesunięty do wyższej grupy uposażenia:

1. **Juljusz Otto** — Kontraktowy Komisarz Ochrony Lasów — do VII grupy uposażenia.

c) Przeniesieni:

1. **Leon Gniewiewski** — Powiatowy lekarz weterynarji— z Łukowa do Urzędu Wojewódzkiego do Łucka.
2. **Stanisław Bieniek** — Kontroler Majątków państwowych na stanowisko referenta rolnego.
3. **Stefan Gnatkowski**—Kontraktowy Inspektor Rolnictwa—do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie.

d) Zwolniony:

1. **Ludwik Mordasiewicz**—Kontraktowy sanitarjusz do walki z zarazą płucną—na własną prośbę.

D. Resort Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

1. **Inż. Tadeusz Kryński** — Naczelnik Wydziału w Urzędzie Wojewódzkim zwolniony na własną prośbę.
2. **Inż Mieczysław Napiórkowski**—przeniesiony ze stanowiska Inspektora pracy w Chełmie na stanowisko Radcy Wojewódzkiego do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.

E. Resort Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

1. **Saturnin Osiński** — Kierownik P.U.P.P. w Lublinie mianowany asesorem VII st. sł.
2. **WacławBielawski**—Kontraktowy pracownik P.U. P. P. w Lublinie przesunięty do X grupy uposażenia.

b) w Okręgowym Urzędzie Miar w Lublinie w miesiącu czerwcu 1929 r.

L. 4079

A. W Okręgowym Urzędzie Miar w Lublinie.

1. Przedłużono umowę służb.-kontr. z Pelczarskim Zygmuntem, urzędn. rach. X st. sł. na okres 2 mies.

B. W Miejscowym Urzędzie Miar w Lublinie.

1. Przyjęci do służby — Stępień Wiktor w char. kontr. urzędn. techn. w X st. sł. na okres 6-ciu mies.
2. zwolnieni ze służby — Tarasów Sergjusz kontr. urzędn. techn. XI st. sł. na własną prośbę.

C) W okręgowym Urzędzie Ziemskim w Lublinie— do dnia 30.VI.1929 r.

Przyjęci na służbę.

1. Żurakowski Jan — przyjęty w charakt. prac. kontr. z upos. rycz. 600 zł. mies.
2. Ziemski Janusz —, przyjęty w charakt. prac. kontr. w VII gr. upos.
3. du Chateau Stefan — przyjęty w charakt. prac. kontr. w X gr. upos.
4. Litwiński Władysław — przyjęty w charakt. prac. kontr. w X gr. upos.
5. Hoppe Jadwiga — przyjęta w charakt. prac. kontr. w X gr. upos.
6. Cąsiorowski Zygmunt — przyjęty w charakt. prac. kontr. w X gr. upos.
7. Ciołek Gerard — przyjęty w charakt. prac. kontr. w X gr. upos.
8. Lambert Bronisław — przyjęty w charakt. prac. kontr. w X gr. upos.
9. Teodorowicz Tadeusz — przyjęty w charakt. prac. kontr. w X gr. upos.
10. Gorzelewski Stanisław—przyjęty w charakt. prac. kontr. w XI gr. upos.
11. Mazurowska Ludwika — przyjęta w charakt. prac. kontr. w XI gr. upos.
12. Gołębiowski Teofil — przyjęty w charakt. prac. kontr. w XI gr. upos.
13. Borysówna Jadwiga — przyjęta w charakt. prac. kontr. w XI gr. upos.
14. Laskowska Czesława — przyjęta w charakt. prac. kontr. w XI gr. upos.

Przeniesieni.

1. Łaszcz Józef — Kom. Ziem. VII st. sł. przeniesiony z P. U. Z. Lubartów na stanowisko Insp. Ziem. do Okr. Urz. Ziem. Piotrków.
2. Jasieński Wacław — Podkom. Ziem. VII st. sł. przeniesiony z Urzędu Komisarza Służebnościowego na stanowisko Kierownika Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Lubartowie.
3. Romanowski Zygmunt — Podkom. Ziem. VIII st. sł. przeniesiony z Powiatow. Urzędu Ziem. Siedlce do Pow. Urz. Ziem. Stołpce na stanowisko Kierownika.
4. Karliński Wacław — Asesor VII st. sł. przeniesiony z Okr. Urz. Ziem. Kielce do Okr. Urz. Ziem. Lublin.
5. Krawczyk Stefan — Technik leśny VIII gr. up. przeniesiony z Urzędu Komisarza Służebn. Zamość do Urz. Komis. Służebnościowego Międzyrzec.
6. Kowalski Tadeusz — Technik leśny X gr. up. przeniesiony z Urzędu Komisarza Służebn. Zamość do urzędu Komisarza Służebność. w Międzyrzecu.

3. Zwolnieni:

1. Gottner Władysław — Prac. Kontr. X gr. up. zwolniony na własną prośbę.
2. Swinarski Karol — Prac. Kontr. X gr. up. zwolniony z powodu redukcji.
3. Januszkówna Jadwiga — Prac. Kontr. XI gr. up. zwolniona z powodu redukcji.
4. Rozlachowa Janina — Prac. Kontr. z up. rycz. 100 zł. mies. zwolniona z powodu redukcji.

II.

Okólniki, instrukcje i inne zarządzenia wewnętrzne.

269.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie mieszkań służby folwarcznej.*

L. 1722/Z

Okólnikiem do Panów Starostów Nr. 72 z dn. 12/V 1927 r. L. 1941/IV (Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego Nr. 9 poz. 166) zarządziłem, aby domy mieszkalne dla służby folwarcznej zostały doprowadzone do należytego stanu sanitarno-porządkowego, a w dołączonym do niego obwieszczeniu, zawierającem moje rozporządzenie, wydane w charakterze Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania epidemji na obszarze Województwa, niezależnie od usunięcia innych braków, wyznaczyłem specjalnie na ułożenie podłóg w tych mieszkaniach okres dwuletni.

Następnie pismem okólnem do Panów Starostów z dn. 29/IX 1928 r. L. 4757/Z. (Lubelski Dziennik Wojewódzki Nr. 32 poz. 303) — wobec zgoła niedostatecznych wyników akcji uporządkowania domów mieszkalnych dla służby folwarcznej, stwierdzonych na podstawie przedłożonych mi sprawozdań, wskazałem tryb postępowania przy stosowaniu represyj, przepisy odnośnych rygorów i sankcyj karnych, zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzplitej z dnia 16/II 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202), które należy wykorzystać w całej rozciągłości; niezależnie od sankcyj karnych, wymienionych w powołanem wyżej rozporządzeniu mojem z roku 1827.

Jakkolwiek akcja, zmierzająca do poprawy warunków mieszkaniowych służby folwarcznej w ciągu dwu lat od jej podjęcia przeze-mnie posunęła się naprzód o tyle, że dała już pewne widoczne pozytywne wyniki, to jednak według posiadanych przezemnie informacyj oraz danych, uzyskanych na podstawie sprawozdań z odnośnych inspekcji, nie wszyscy właściciele ziemscy, względnie osoby z mocy umowy z właścicielem obowiązane zastępczo za niego do utrzymywania w należytym stanie domów służby folwarcznej, zastosowały się do powyższych zarządzeń porządkowych.

Wobec tego, że z dniem 16 maja b. r. minął ostateczny termin ukończenia akcji ułożenia podłóg we wszystkich tych pomieszczeniach mieszkalnych fornalskich, które ich dotychczas nie posiadały, albo miały nieszczelne lub zepsute, polecam Panom Starostom niniejszem **zarządzić ponowną lustrację folwarków** w celu sprawdzenia stanu podłóg, oraz innych warunków sanitarno-porządkowych i policyjno-budowlanych, w jakich służba folwarczna mieszka.

Stosownie do wyników lustracji a w szczególności w wypadku stwierdzenia braków i niedomagań w pomieszczeniach służby folwarcznej w poszczególnych folwarkach, należy wystąpić z odpowiednią interwencją u odnośnych właścicieli i wydać stosowne zarządzenia, zmierzające do zupełnej likwidacji opłakanego stanu tych pomieszczeń, a w szczególności polecić natychmiastowe usunięcie zauważonych braków pod zagrożeniem kar i wykonania na koszt interesowanych. W związku z tem należy przedłożyć mi sprawozdania z wykazem folwarków, w których dokonano inspekcji mieszkań służby folwarcznej, jak również z wykazaniem wydanych zarządzeń, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 listopada b. r.

Lublin, dnia 10 lipca 1929 r.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

270.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego, Pana Kierownika Zarządu m. Lublina i Panów Prezydentów m. m. Siedlec i Chełma *w sprawie licencji ogierów na rok 1929/30.*

L. 3333/RW.

Zawiadamiam Panów Starostów (Prezydentów), że celem dokonania licencji ogierów na rok 1929/30 w myśl ustawy z dnia 23.I.1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. Ust. Nr. 17 p. 113/25), oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z d. 10 lipca 1925 roku w przedmiocie wykonania nadzoru państwowego nad ogierami (Dz. Ust. Nr. 73 poz. 511 r. 1925) powołaną została Wojewódzka Komisja Kwalifikacyjna w składzie następującym:

1) Przewodniczący p. mjr. Jerzy Szamota b. rej. insp. koni.

Zastępca Przewodniczącego p. mjr. Weronim Lisowski rej. insp. koni w Zamościu.

Członkowie:

2) Przedst. Zw. Kół Roln. Woj. Lub. i Rady Okr. Tow. Roln. Woj. Lub. p. Karol Krzyczkowski— insp. hod. koni.

Zastępca Przedstawiciela Zw. Kół Roln. Woj. Lub. i Rady Okr. Tow. Roln. Woj. Lub. p. Radosław Blenau — insp. hod.

3) Powiatowy lekarz weterynarji danego powiatu.

Powiatowego lekarza weterynarji zechce Pan Starosta wydelegować w charakterze członka Komisji w terminie urzędowania Komisji w powierzonym Mu powiecie.

Ponieważ świadectwa dla ogierów uznanych, wydawane będą bezpośrednio po dokonaniu oględzin ogiera, upoważniam powiatowego lekarza weterynarji do podpisywania tych świadectw w mojem imieniu.

Wojewódzka Komisja Kwalifikacyjna urzędować będzie w miejscowościach i terminach następujących:

W pow. Lubelskim, Lublin 25.VII i Piaski Luterskie 26.VII.

W pow. Krasnystawskim, Krasnystaw 29.VII i Żółkiewka 2.VIII.

W pow. Chełmskim, Chełm 5.VIII.

W pow. Hrubieszowskim, Hrubieszów 9.VIII.

W pow. Tomaszowskim, Tyszowce 12.VIII i Tomaszów 16.VIII.

W pow. Zamojskim, Zamość 19.VIII i Szczebrzeszyn 22;VIII.

W pow. Biłgorajskim, Biłgoraj 26.VIII i Łukowa 28.VIII.

W pow. Janowskim, Janów Lub. 30.VIII i Kraśnik 2.IX.

W pow. Puławskim, Opole 4.IX i Puławy 6.IX.

W pow. Garwolińskim, Garwolin 10.IX i Ryki 12.IX

W pow. Łukowskim, Kock 14.IX, Łuków 18.IX i Stoczek 20.IX.

W pow. Siedleckim, Siedlce 23.IX.

W pow. Sokołowskim, Sokołów 26.IX i Kosów 4.X

W pow. Węgrowskim, Węgrów 28.IX i Łochów 2.X

W pow. Włodawskim, Włodawa 7.VIII i Parczew 25.X.

W pow. Radzyńskim, Międzyrzec 10.X i Radzyń 16.IX

W pow. Bialskim, Biała Podl. 12.X i Piszczac 21.X

W pow. Konstantynowskim, Łosice 7.X i Janów Podl. 16.X.

W dow. Lubartowskim, Lubartów 30.X i Łęczna 2.XI.

We wszystkich wyżej podanych terminach przeglądy ogierów odbędą się o godzinie 8-ej rano. Ponieważ przeglądy ogierów odbędą się ściśle w godzinach z góry oznaczonych, wobec przyjętego porządku dokonywania przeglądów według wsi i gmin, podkreślam potrzebę ścisłego przestrzegania punktualności spędu.

Do miejsca urzędowania Komisji Kwalifikacyjnej winno być doprowadzone nie całe pogłowie ogierów, podlegających działaniu ustawy o nadzorze państwowym, a objęte wykazem sporządzonym przez daną gminę lecz jedynie: 1) ogiery zakwalifikowane podczas licencji roku ubiegłego do kategorji II i III; 2) ogiery zakwalifikowane podczas licencji r. 1925 do kat. I; 3) ogiery, które w sezonie kopulacyjnym 1930 r. osiągną wiek lat 3-ch; 4) ogiery, posiadające wiek przepisowy (t. j. lat 3 i więcej) nie poddane z jakichkolwiek bądź przyczyn przeglądom Komisji Kwalifikacyjnej w latach ubiegłych, a zatem doprowadzać na przegląd nie należy: 1) ogierów zdyskwalifikowanych podczas licencji w latach ubiegłych, 2) ogierów zakwalifikowanych w latach 1926, i 1927 do kat. I.

W związku z powyższem zechce Pan Starosta szczegółowo wyjaśnić organom administracji gminnej jakie kategorje ogierów winny obejmować wykazy gminne, jakie zaś należy doprowadzić na przegląd, przyczem należy szczególnie zaznaczyć, że pod żadnym pozorem **nie mogą być doprowadzone na przegląd ogiery zdyskwalifikowane podczas licencji w latach ubiegłych.**

Celem ułatwienia Komisji Kwalifikacyjnej należytego wypełnienia powierzonych jej zadań, zechce Pan Starosta udzielić Komisji jaknajdalej idącej pomocy i współdziałania, a zatem:

1) Celem umożliwienia bezpośredniego współdziałania organów administracji gminnej z Wojewódzką Komisją Kwalifikacyjną, zarządzić, aby przedstawiciele urzędów gmin położonych na terenie danego okręgu licencyjnego byli obecni w miejscu urzędowania Komisji, ogiery zaś na punkcie spędu aby

były ustawione według gmin i wsi i w tym porządku doprowadzone na przegląg.

2) Dostaczyć Komisji Kwalifikacyjnej pomocy kancelaryjnej, w tym celu delegować na miejsce urzędowania Komisji urzędnika, który według wskazówek Przewodniczącego Komisji wykonywać będzie czynności kancelaryjne, związane z działalnością Komisji.

3) Bezwzględnie zapewnić członkom Komisji kwatery, odpowiadające przeznaczeniu — środki lokomocji przy przejazdach do następnego okręgu celem uniknięcia wypadków braku środków lokomocji, co w niektórych powiatach mając miejsce przy licencji w roku ubiegłym, wysoce ujemnie wpływało na sprawność urzędowania Komisji.

4) Zobowiązać posiadaczy ogierów do okazywania na żądanie Komisji wszelkich dowodów, dotyczących ogiera (dowodu tożsamości konia, świadectw pochodzenia, poprzednio wydane świadectwa uznania i t. p.).

5) Zarządzić sporządzenie uwierzytelnionego odpisu doręczonych przez przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej protokułów licencji ogierów w 2-ch jednobrzmiących i czytelnych egzemplarzach.

6) Udostępnić Przewodniczącemu Komisji dla rozmów służbowych aparaty telefoniczne Starostwa.

Równocześnie zechce Pan Starosta niezwłocznie polecić urzędom gminnym sporządzenie spisu wszystkich ogierów w wieku od lat 3-ch wzwyż, a więc ogierów, które w najbliższym sezonie kopulacyjnym osiągną wiek lat 3-ch i starszych zarówno zalicencjonowanych jak i zdyskwalifikowanych lub nie poddanych licencji w latach ubiegłych według wsi i z oznaczeniem właścicieli.

Do spisów ogierów z każdej gminy należy dołączyć zestawienie, zawierające ogólną liczbę ogierów w danej gminie oraz ogólną liczbę klaczy zdolnych do pokrycia, aby umożliwić Komisji zorjentowanie się, ilu ogierom należy wydać świadectwa uznania dla należytego uwzględnienia potrzeb miejscowej hodowli koni.

W tym celu przy niniejszem przesyłam odpowiednią ilość szematów, które przed wysłaniem do gmin należy skorygować przez opatrzenie następującym tekstem:

„Niniejszem przedkładam wykaz wszystkich ogierów w wieku od lat 3 wzwyż, znajdujących się w gminie . . . . powiatu . . . . zamiast dotychczasowego tekstu od słów: niniejszem przedkładam... do słów 192 . . i po wypełnieniu przez Urzędy gminne doręczyć Przewodniczącemu Komisji przed rozpoczęciem przeglądu w danej miejscowości.

Jak wynika z posiadanych w Urzędzie Wojewódzkim materjałów z licencji i w roku ubiegłym w niektórych powiatach nie wszyscy posiadacze poddali swe ogiery przeglądom Komisji Kwalifikacyjnej, bądź skutkiem zaniedbania przez organa administracji gminnej doręczenia im odnośnych zawiadomień, bądź częściej w wyniku uchylania się posiadaczy ogierów od licencji skutkiem braku należytego uświadomienia o celach licencji i ujemnych skutkach, **wynikających** z niezachowania odnośnych przepisów. Podaję również do wiadomości Pana Starosty, iż na mocy ustawy z dn. 23.III.1929 r. o opłatach od ogierów nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 247) poczynając od 1 stycznia 1931 r. pobierana będzie opłata na rzecz Państwa w wysokości 50 zł. rocznie od wszystkich 3 letnich i starszych ogierów, które nie posiadają świadectw uznania.

Zarazem zwracam uwagę na skutki prawne, wynikające z przepisów o licencji ogierów, a mianowicie ustawy z dnia 23.I. 1925 r., oraz rozporządzenia Min. Rol. z dn. 10.VII.1925 r. stosownie do których to przepisów 1) ogiery używane do odchowywania cudzych klaczy, posiadać muszą świadectwa uznania i podlegają nadzorowi państwowemu (art. 1 ust. z dn. 23.I.1924 r.). Przekroczenie powyższego karane będzie w drodze administracyjnej grzywną od 5 do 200 zł. z zamianą w razie nieuiszczenia grzywny na areszt do 10 dni (art. 7 tejże ustawy); 2) ogiery, posiadające świadectwa uznania wolne są od przymusowego poboru do wojska oraz od wszelkich świadczeń podwodowych w naturze, korzystając z przywileju uiszczenia świadczeń w gotówce (art. 5 ustawy); 3) ogiery uznane przez Komisję Kwalifikacyjną za nadające się do hodowli, otrzymują bezpłatnie świadectwa uznania; 4) od orzeczeń Komisji Kwalifikacyjnej Wojewódzkiej można się odwołać do Komisji Kwalifikacyjnej Odwoławczej. Odwołanie winno być wniesione do właściwego Urzędu Wojewódzkiego w ciągu dni 14 od dnia wydania orzeczenia (§ 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 10 lipca 1925 r.).

Celem uniknięcia nieporozumień, jakie wynikały niejednokrotnie z niewiadomości właścicieli ogierów o terminach i miejscach przeglądu ogierów przez Komisję, tudzież celem poinformowania posiadaczy ogierów o skutkach prawnych przepisów o licencji ogierów, przesyłam przy niniejszem odpowiednią ilość egz. obwieszczeń, celem podania ich treści do wiadomości publicznej **przynajmniej na 15 dni przed terminem** w danej miejscowości (art. 3 rozporządzenia z dnia 10.VII.1925 r.). W tym celu obwieszczenie zechce Pan Starosta rozesłać do wszystkich gmin z poleceniem rozwieszenia w miejscach widocznych.

W związku z powyższem w uznaniu wielkiej doniosłości należycie przeprowadzonej akji licencji dla podniesienia stanu hodowli koni sprawę ścisłego i terminowego wykonania niniejszego polecam szczególnej uwadze Pana Starosty.

O wykonaniu powyższego zechce Pan Starosta złożyć mi sprawozdanie z załączeniem odpisu zarządzeń wydanych w sprawie powyższej organom administracji gminnej, oraz dwuch należycie sporządzonych i uwierzytelnionych egzemplarzy odpisów protokułów licencji, jak również oryginałów tych protokułów oraz wykazów ogierów sporządzonych przez gminy, a doręczonych Starostwu przez Komisję Kwalifikacyjną w terminie dwutygodniowym, licząc od dnia urzędowania Komisji w powierzonym Mu powiecie.

Lublin, dnia 8 lipca 1929 r.

Wojewoda Lubelski
wz. (—) *Dr. B. Grużewski*.
Naczelnik Wydz. Administr.

271.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego *w sprawie zaznajomienia urzędników z ustawami i rozporządzeniami, ogłoszonemi w Dzienniku Ustaw Rzplitej Polskiej.*

W Dzienniku Ustaw ogłoszone zostały następujące przepisy, z którymi przedewszystkiem zapoznać należy urzędników:

I. Z działu Organizacji, Ustroju i Kompetencji władz oraz ogólne:

Dz. Ust. Nr. 47, poz. 385. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dn. 25 czerwca 1929 r. w sprawie doręczania pism sądowych przez policję państwową w sprawach karnych.

Dz. Ust. Nr. 47, poz. 366. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1929 r. o wykonywaniu egzekucji w sprawach karnych przez organa gminne.

II. Z działu Bezpieczeństwa i porządku Publicznego.

Dz. Ust. Nr. 43, poz. 358. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 maja 1929 r. o współdziałaniu organów policji państwowej z opiekunami społecznymi.

III. Z działu Ogólno-Administracyjnego.

Dz. Ust. Nr. 30, poz. 293. Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych wydane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i Ministrem Skarbu z dnia 16 kwietnia 1929 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o przeprowadzaniu melioracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego.

Dz. Ust. Nr. 30, poz. 294. Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 16 kwietnia 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Rolnictwa o pomocy kredytowej na meljoracje, przeprowadzane przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego.

Dz. Ust. Nr. 30, poz. 295. Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 16 kwietnia 1929 r. w sprawie sposobu pobierania opłat za prace meljoracyjne dokonywane przy przebudowie ustroju rolnego.

Dz. Ust. Nr. 31, poz. 298. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Zagranicznych z dnia 5 kwietnia 1929 r. w sprawie utraty obywatelstwa Państwa Polskiego wskutek niespełnienia obowiązku służby wojskowej.

Dz. Ust. Nr. 34, poz. 315, Rozporządzenie Ministra Wyznań Rgligijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 marca 1929 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o wykonaniu art. 61 ustęp ostatni ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym z dnia 23 maja 1924 r.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 346, Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 kwietnia 1929 r. o zmianie przepisów zawartych w art. 155 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem w zastosowaniu na terenie Województw poznańskiego i pomorskiego.

IV. Z działu Samorządowego.

Dz. Ust. Nr. 43, poz. 361, Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu i Rolnictwa z dnia 14 czerwca 1929 r. o zniesieniu ograniczeń przemiału pszenicy.

V. Z działu Rolnictwa i Weterynarji.

Dz. Ust. Nr. 32, poz. 305, Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

Dz. Ust. Nr. 41, poz. 348, Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia. 21 maja 1929 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 lutego 1928 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego.

VI. Z działu Opieki Społecznej.

Dz. Ust. Nr. 30, poz. 291, Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 kwietnia 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie ustanowienia opiekunów społecznych i sposobu wykonania przez nich obowiązków.

Dz. Ust. Nr. 41, poz. 350, Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 25 maja 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Spraw Wewnętrznych o organizacji przytułków, domów pracy dobrowolnej i przymusowej.

Lublin, dnia 15 lipca 1929 roku.

Wojewoda Lubelski

w/z (—) Karasiński.
Wicewojewoda.

272.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do wszystkich P. P. Starostów Pow. Województwa Lubelskiego *w sprawie odebranie czasopismom debitu pocztowego.*

L. 1763/BP.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 14 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowem (Dz. U. R. P. Nr. 1 poz. 1) odebrał debit pocztowy następującym czasopismom:

1) „Czerwoni Kity“ wydawanemu w Charkowie w języku ruskim,
2) „Ukraińskij Robotnik“ w języku ruskim.

Lublin, dnia 30 czerwca 1929 roku.

Za Wojewodę Lubelskiego

(—) Wł. Włoskowicz.
Naczelnik Wydziału Bezp. Publ.

273.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P. P. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie odebrania debitu pocztowego czasopismom.*

L: 1954/BP.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 14. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowem (Dz. U. R. P. ex 1928 Nr. 1 poz. 1) odebrał debit pocztowy niżej wymienionym czasopismom:

1) „Obszczestwo Potriebitielej“, wyd. w Moskwie w języku rosyjskim.

2) „Trybuna emigranta“, wyd. w Brukseli w języku polskim.

3) „Wsiemirnyj Turist“, wyd. w Leningrodzie“ w języku rosyjskim

4) Trybuna“, wyd. w Moskwie w języku rosyjskim.

5) „Arbeter Sztyme“, wyd. w Paryżu w języku żydowskim.

6) Die Junge Garde“, wyd. w Berlinie w języku niemieckim.

7) „Zachidnia Ukraina“, wyd. w Kijowie w języku ruskim.

Lublin, dnia 30 czerwca 1929 roku.

Za Wojewodę Lubelskiego

(—) E. Kocuper.

w/z Naczelnika Wydziału Bezp. Publ.

274.

Okólnik № 127 Wojewody Lubelskiego do wszystkich P. P. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie uproszczenia formalności przy wypłacie pożyczek na odbudowę przez Państwowy Bank Rolny.*

L: 1979/1/Adm.

W Monitorze Polskim z dn. 1 maja r. b. Nr 101 poz. 251 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dn. 4.III.29 r. o zmianie § 19 regulaminu dla Pożyczkowych Komisji Odbudowy (Monitor Polski Nr. 200 z dn. 1.IX.24 r. poz. 625).

Przez wprowadzenie powyższej zmiany postanowień tego paragrafu Regulaminu Powiatowych Pożyczkowych Komisji Odbudowy, ułatwiło Ministerstwo Robót Publicznych akcję odbudowy przy wykonywaniu ustawy z dn. 6.V.24 r. D. U. 49, poz. 492 o pomocy państwowej na odbudowę budynków zniszczonych podczas wojny, ponieważ zredukowało ilość dowodow, jakie winny być odesłane Państwowemu Bankowi Rolnemu celem dokonania wypłaty pożyczki, co jednocześnie przyśpieszy wypłaty pożyczek, a zarazem i całą akcję odbudowy.

Mianowicie odtąd będą Panowie Starostowie przysyłali Państwowemu Bankowi Rolnemu celem wypłaty pożyczki tylko dwa dokumenty:

1) Zaświadczenie o przyznaniu pożyczki w/g wzoru podanego w załączniku Nr. 1 do niniejszego pisma okólnego (zamiast dotychczasowego „orzeczenia Pow. Pożyczkowej Komisji Odbudowy“, które niniejszym się anuluje).

2) Skrypt dłużny.

Przysłanie więc Państwowemu Bankowi Rolnemu: a) wykazu majątku nieruchomego i b) notatki statystycznej, jak to miało miejsce dotychczas, jest już zbędne.

Ponieważ druków nowego wzoru: „Zaświadczenie o przyznaniu pożyczki“—Panowie Starostowie nie posiadają, proszę przeto P. P. Starostów o natychmiastowe powiadomienie mnię po otrzymaniu niniejszego okólnika, o ilości druków tych, jakie będą potrzebne dla użytku podległych Panom powiatowych referatów odbudowy; drukowanie zaświadczeń wedle nowego wzoru jednocześnie zarządzam.

Przy sposobności zwracam szczególną uwagę P. P. Starostów, na p. 4, 5 i 6 mego pisma okólnego (zamieszczonego w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 7 ex 1928 r. poz. 51) z dn. 8.II.28 r. L. 540/Adm. (wydanego na podstawie okólnika Min. Rob. Publ. z dn. 10.I.28 r. L. VII—11/28) w tym kierunku, aby żądania pożyczek nie przekraczające przewidzianych granic maksymalnych (do 1500 zł.), uwzględniane były w takich rozmiarach, aby przyznana pożyczka mogła zaspokoić w całej pełni faktyczną potrzebę, złączoną z daną odbudową, umożliwiającą pożyczkobiorcy po otrzymaniu pożyczki wykonać całkowicie zamierzoną odbudowę. Albowiem jedynie w takich rozmiarach wydana pożyczka umożliwia celowe jej użycie i wywiązanie się dłużnika z zobowiązań. Natomiast przyznawanie zbyt drobnych pożyczek nie zawsze jest wskazane ze względów celowości, jakkolwiek byłoby podyktowane nieraz chęcią obdzielenia wszystkich potrzebujących przy ograniczonych kredytach.

Powyższe podaję do wiadomości Panów, na skutek reskryptu Min. Rob. Publ. z dn. 27.VI.1929 r. L.VIII—1959/29.

Ponadto zwracam uwagę Panów, że w Dz. U. R. P. Nr. 25 ex 29 r. poz. 260 została ogłoszona ustawa z dn. 23.III.29 r. mocą której osoby, nieumiejące pisać, przy zaciąganiu pożyczek z funduszów państwowych mogą wystawiać skrypty dłużne, zastępując swój podpis odciskami palców (kciuków).

Przepis ten, jako ogólny, zmienia i upraszcza postanowienia § 10 ust. 2 regulaminu dla Państwowego Banku Rolnego (Monitor Polski Nr. 224 z dn. 30.IX.24 r. poz- 687) przy zaciąganiu pożyczek na odbudowę na podstawie ustawy z dn. 6.V.24 r. (Dz. Ust. Nr. 49, poz. 492) przez osoby niepiśmienne, które dotychczas na terenie Województwa Lubelskiego obowiązane były sporządzać skrypty dłużne w formie aktów notarjalnych, co pociągało dla nich znaczne koszta, stratę czasu i opóźniało otrzymanie pożyczki z Państwowego Banku Rolnego, a temsamem opóźniło przystąpienie do odbudowy, a nawet w wielu wypadkach wywoływało rezygnację z pożyczki.

Przy zastosowaniu zmiany sposobu wystawiania obligów (skryptów dłużnych) osoby niepiśmienne wystawiając skrypt dłużny winne przyłożyć odciski kciuków obu rąk (zamiast podpisu).

Formalność ta ustalona formułką podaną mi przez Państwowy Bank Rolny, przy odezwie z dnia

28.VI.29 r. Nr. 1612/F.A. winna być wypełniona według wzoru, podanego jako załącznik Nr. 2 do niniejszego okólnika.

Wypełniona formułka w/g załącznika Nr. 2 winna być doklejona do skryptu dłużnego, jako alonż, z wyciśnięciem pieczątki urzędowej w miejscu sklejenia.

Proszę Panów Starostów po otrzymaniu niniejszego pisma okólnego bezzwłocznie wprowadzić w życie wykonanie jego przez referentów odbudowy, uświadomić należycie urzędy gminne i podać do wiadomości członkom Powiatowych Komisji Odbudowy na najbliższem posiedzeniu.

Lublin, dnia 18 lipca 1929 roku.

Wojewoda Lubelski

(—) wz. Karasiński.

Wicewojewoda.

Zał. Nr. 1 do okólnika L. 1979|Adm.

Wzór III.

(do regulaminu Pożyczkowych Komisyj Odbudowy)

ZAŚWIADCZENIE

o przyznaniu pożyczki na odbudowę.

Pożyczkowa Komisja Odbudowy na podstawie art. 10 ustawy z dn. 6.V.1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 492) przyznaje p. . . . . zamieszkałemu we wsi . . . . . . gminie . . . . . mieście . . . . . . powiatu . . . . właścicielowi nieruchomości w . . . . . . pod Nr. domu . . . L. wykazu hipot. . . . składającej się z ziemi (plac budowlany) o powierzchni . . . . . oraz budynków . . . . . ratalną pożyczkę w wysokości . . . . . % sumy potrzebnej na odbudowę, a mianowicie kwotę . . . . . słownie . . . .

Pożyczka ta winna być użyta w całości na odbudowę następujących budynków . . . . w przytoczonym porządku i w miejscu zamierzonej odbudowy, t. z. we wsi . . . . gminie . . . . mieście . . . . powiecie . . . . . . województwie . . . . .

Na podstawie powyższego orzeczenia Starosta ustalił podział pożyczki na raty . . . .

Pożyczka powyższa będzie wypłacona przez Państwowy Bank Rolny po zadośćuczynieniu przez pożyczkobiorcę wymogom statutu Banku i regulaminu, wydanego dla tegoż Banku — zgodnie z art. 12 cytowanej na wstępie ustawy. Pożyczka powyższa będzie spłacana w ciągu lat . . . w równych ratach, z których pierwsza płatna będzie w . . . lata, zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 6.V.1924 po wypłaceniu całej sumy pożyczki, względnie ostatniej raty (w wypadku zrzeczenia się pobrania dalszych rat).

Użycie pożyczki na inne cele, oraz nieprowadzenie odbudowy bez dostatecznych powodów zwłoki, będzie karane w trybie art. 7 cytowanej ustawy z dnia 6 maja 1924 r. o odbudowie.

Od powyższej uchwały niema odwołania. Może być jednak w terminie jednomiesięcznym wniesione ponowne przedłożenie, które Komisja rozpatrzy.

Przeciw ponownemu orzeczeniu Komisji niema żadnego środka prawnego.

. . . . . . dnia . . . . . . 19 . .

Przewodniczący

Członek Komisji

Załącznik Nr. 2 do okólnika L. 1979|Adm.

Formułka stwierdzenia

tożsamości osób niepiśmiennych.

(Dokleić do skryptu dłużnego).

Odciski wielkich palców (kciuków) obu rąk, lub z braku ich, odcisk dwóch innych palców, wedle możności różnych rąk.

W dniu . . 192 . . niżej podpisani świadkowie:
1) . . . . zamieszkały
we wsi . . . . gm. . . . . pow. . . . .
2) . . . . zamieszkały
we wsi . . . . gm. . . . . pow. . . . .
stwierdzamy tożsamość osoby niepiśmiennego dłużnika . . . . jako też fakt uczynienia przez tegoż w naszej obecności na niniejszem zobowiązaniu powyższych odcisków palców (jakich palców i jakich rąk) oraz, że treść tegoż zobowiązania została odczytana pożyczkobiorcy i przyjęta przez tegoż do wiadomości.

podpisy świadków: 1) . . . .
2) . . . .

Wójt gminy . . . . pow. . . zaświadcza, że odciski palców na niniejszem zobowiązaniu zostały położone w jego obecności w dniu . . . 192 . roku przez niepiśmiennego . . . . . . i wobec świadków 1) . . . . . . 2) . . . . . . ; własnoręczność podpisów i tożsamość powyższych osób również niniejszem stwierdzam.

Wójt gminy: . . . .

(pieczęć)

Pisarz . . . .

Dnia . . . . . 192 . roku.

275.

Wykaz

o przebiegu zaraźliwych chorób zwierzęcych, panujących na terenie Województwa Lubelskiego

w czasie od 1 do 15 czerwca 1929 roku.

L. 108|RW.

Powiat	Gmina	Miejscowość
Nosacizna.		
Chełm	Świerże	w. Okopy
„	Rakołupy	w. Ostrów
Hubieszów	Kryłów	os. Kryłów, kol. Romanów
„	„	m. Hrubieszów
„	Uchanie	folw. Uchanie
Krasnystaw	Turobin	Żabno Główne
Lublin	Bychawa	folw. Podzamcze
Tomaszów	Majdan Górny	w. Majdan Górny
Zamość	Stary Zamość	w. Dębodrze, w. Udrycze

Świerzb.

Garwolin	Parysów	w. Pszonka

Wąglik.

Krasnystaw	Wysokie	os. Wysokie
Lubartów	Ludwin	w. Komiwola

Zaraza bydła i dziczyzny.

Krasnystaw	Gorzków	w. Izdebno
Lubartów	Tarło	w. Tarło
„	Niemce	w. Dys
Puławy	Drzewce	os. Wąwolnica

Wścieklizna.

Biłgoraj	Aleksandrów	Pustkowie — Kistków
„	Potok Górny	w. Potok Górny
Chełm	Turka	w. Majdan Pławanice, kol. Koroczyn os. Dorohusk
Garwolin	Trojanów	w. Trojanów
Janów Lub.	Potok	w. Potok Wyszomirski
Krasnystaw	Czajki	w. Bończa
m. Lublin	—	m. Lublin
Lubartów	Kamioka	os. Polny Młyn
„	Spiczyn	w. Kijany
Puławy	Dzrzewce	w. Piotrowice
Radzyń	—	m. Radzyń
Węgrów	Ruchna	w. Jarnice
„	Borze	w. Leśniki
Włodawa	Wola Wereszczyńska	w. Zastawie
„	Wołoskowola	w. Sosnowica
„	Dębowa Kłoda	w. Białka
„	Uścimów	folw. Jedlanka

Pomór i zaraza świń.

Biała	Zabłocie	w. Jabłeczna, w. Nowosiółki
„	Sitnik	w. Worgale
Biłgoraj	Aleksandrów	os. Józefów
„	Babice	w. Zamch, w. Oksza, w. Olchowiec, w. Wola Olszańska
„	„	w. Babice, w. Dorbozy
„	Łukowa	w. Łukowa, w. Borowiec
Chełm	Turka	maj. Hussynne
„	Wojsławice	os. Wojsławice
Garwolin	Ryki	folw. Zalesie
„	Górzno	w. Zawady
Janów Lub.	Wilkołaz	folw. Wilkołaz Dolny
„	Zaklików	folw. Skoropycz, folw. Zdziechowice, w. Baraki Stare
Krasnystaw	Rybczewice	maj. Gardzienice
Konstantyn.	Olszanka	w. Pietrusy
„	Górki	w. i f. Ostromenczyn
Lublin	Brzeziny	w. Milejów
Lubartów	Luszawa	w. Luszawa
„	Czemierniki	w. Tarkowice, kol. Babczyzna
„	Chudowola	os. Michów
Łuków	Ulam	w. Zarzec
„	—	m. Łuków
„	Słanin	w. Stara Wróbliwa
„	Radoryż	w. Fiukówka
Puławy	Godów	f. Komarzyce
„	Kurów	os. Kurów
„	Drzewce	kol. Nałęczów
Radzyń	Jabłoń	w. Jabłoń
„	Biała	folw. Gubernja, Puszki Duże
Siedlce	Czuryły	w. Kisielany Kuce
„	Skupie	w. Tarcze
Sokołów	Sterdyń	w. Sewerynówka, w. Wólka Nadburzna
„	Sabnie	folw. Kupientyn, wieś Grodzisk
„	Repki	w. Repki
„	Wyrozęby	kol. Sawice Ruskie, w. Czaple Ruskie
„	Kosów	kol. Krzeczowskie
Węgrów	Ruchna	folw. Ruchna
„	Stoczek	os. Stoczek
„	Węgrów	Przedm. Klimowizna
Zamość	Wysokie	w. Wysokie

Różyca świń.

Biłgoraj	Potok Górny	Potok Górny, Dąbrówka
„	Biszcza	w. Biszcza
„	Kocudza	folw. Celinki
„	Goraj	w. Wólka Abramowska
„	Frampol	os. Frampol
Chełm	Olchowiec	w. Święcica
Janów Lub.	Wilkołaz	w. Wilkołaz Górny
m. Lublin	—	m. Lublin
Siedlce	Wodynie	w. Trzciniec, w. Brodki
Sokołów	Kudelczyn	kol. Skorbusin
„	Kosów	w. Wólka Okrąglik

Cholera drobiu.

Łuków	—	m. Stoczek

Lublin, dnia 28 czerwca 1929 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
w/z (—) *Semel.*

III.

Obwieszczenia urzędowe.

276.

Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego (Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych) *w sprawie nadania tytułu mierniczego przysięgłego Krzywańskiemu Henrykowi.*

L: 3784/DR/I.

„Lubelski Urząd Wojewódzki na podstawie § 13 rozporządzenia Ministra Robót Publ. w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 28 czerwca

1926 r. o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz. Ust. R. P. N. 71 poz. 412), podaje niniejszem do wiadomości, że w dniu 14 maja b. r. za L. 3784/DR/I został wydany mierniczemu Henrykowi Krzywańskiemu po złożeniu przez niego przysięgi, dekret nadający mu tytuł i złączone z nim prawo do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową biura w Lublinie przy ulicy Trzeciego Maja 12 m. 2.

Lublin, dnia 24 czerwca 1929 roku.

Za wojewodę Lubelskiego
Dyrektor-Inżynier.
wz. (—) *S. Piotrowski.*

277.

Ogłoszenie o zmianie § 4 statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu łukowskiego.

L: 1313/Sm.

Zmiana § 4 ustęp 2-gi statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu łukowskiego ogłoszonego w Lub. Dz. Woj. Nr. 27, z dn. 14.VIII.1928 r. poz. 259, L. 1313/Sm.

Rozporządzeniem z dnia 10 lipca 1929 roku L. 1313/Sm. zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 1/VII.1929 zatwierdził Wojewoda Lubelski następującą zmianę statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu łukowskiego w Łukowie w tym kierunku, że w § 4 ustęp 2-gi w miejsce liczby „25.000 zł." wstawiono liczbę „125.000 zł."

Lublin, dnia 10 lipca 1929 roku.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału Samorządowego
wz. *(—) J. Filipiński.*

278.

Orzeczenie Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie zatwierdzenia zajęcia czasopisma „Nowe Żytja" № 24 z dn. 30.VI.29 r. i № 26 z dn. 23.VI.29 r.

Na posiedzeniu gospodarczem I Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Lublinie dn. 1 lipca 1929 r. zapadła decyzja:

Rozpatrzywszy wniosek Urzędu Prokuratorskiego w Lublinie z dnia 28 czerwca 1929 r. za Nr. Dz. 3362/29 o zatwierdzeniu zajęcie czasopisma „Nowe Żyttja" Nr. 24 z dn. 30.VI.1929 r. dokonanego przez Starostę Powiatowego w Chełmie i dopatrując się w artykule umieszczonym w powyższem czasopiśmie p. t. „Jak socjaliaszysty rozwiazujut nacjonalne pytannja" cech przestępstwa z art. 129 ust. 2 K. K., a w artykule p. t. „Prezydent Mościckij na Wołyniu" umieszczone w tymże czasopiśmie cech przestępstwa z art. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 maja 1927 r. Dz. Ust. 1/28 poz. 2 Sąd Okręgowy na mocy art. 39, 76 Ustawy prasowej postanowił: zarządzone przez Starostę powiatowego w Chełmie zajęcie czasopisma „Nowe Żyttja" z dnia 30 czerwca 1929 r. z powodu umieszczenia powyższych artykułów zatwierdzić; odpisy decyzji niniejszej przesłać Prokuratorowi Sądu Okręgowego w Lublinie i Staroście Chełmskiemu, oraz doręczyć redaktorowi i wydawcy Wasylowi Kossakowi; odpis orzeczenia o zatwierdzeniu zajęcia wywiesić w Sądzie i ogłosić w gazecie „Lubelski Dziennik Wojewódzki" oraz w czasopiśmie „Nowe Żytja". (—) T. Warzycki. (—) J. Lachowicz. (—) W. Moritz. (—) Z. Kałapski. (—) K. Gwardak.

Za zgodność świadczy
St. sekretarz *(—) Gwardak.*

Na posiedzeniu gospodarczem I Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Lublinie dnia 1 lipca 1929 r. zapadła decyzja:

Rozpoznawszy wniosek Urzędu Prokuratorskiego w Lublinie z dn. 28 czerwca 1929 r. za Nr. D. 3341/29 o zatwierdzenie zajęcia czasopisma „Nowe Żytja" z dn. 23.VI.1929 r. Nr. 26 z powodu umieszczenia w tymże czasopismie artykułu p. t. „Pracujucza mołodoj do borotby za prawa na zyttja" cech przestępstwa z art. 129 p. 6 K. K. i w artykule p. t. „Tow. Sawa Soroka" cech przestępstwa z art. 50 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 10 maja 1927 r. Dz. U. Nr. 1/28. Sąd Okręgowy na mocy art. 39, 76 i 77 Ustawy prasowej postanowił: Zarządzone przez Starostę Powiatowego w Chełmie w dn. 25 czerwca 1929 r. zajęcie czasopisma „Nowe Żyttja" z dn. 23 czerwca 1929 r. z powodu umieszczenia powyższych artykułów zatwierdzić; odpisy decyzji przesłać Prokuratorowi Sądu Okręgowego w Lublinie i Staroście w Chełmie, oraz doręczyć redaktorowi i wydawcy Wasylowi Kossakowi; odpis orzeczenia o zatwierdzeniu zajęcia wywiesić w Sądzie i ogłosić w gazecie „Lubelski Dziennik Wojewódzki" oraz czasopiśmie „Nowe Żyttja". (—) T. Warzycki. (—) J. Lachowicz. (—) W. Moritz. (—) Z. Kałapski.

Za zgodność świadczy
St. Sekretarz *(—) Gwardak.*

279.

Orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie o postępowaniu scaleniowem we wsi Czaple gm. Korczew pow. Sokołowskiego, Jonnik gm. Stanin pow. Łukowskiego, wsi Kośmin gm. Zyrzyn pow. Puławskiego, wsi Łuniew gm. Tłuściec pow. Radzyńskiego, wsi Szanków gm. Swiniarów pow. Konstantynowskiego, wsi Dubica gm. Wisznica pow. Włodawskiego, wsi Niedrzwica Duża gm. Niedrzwica, wsi Jastków gm. Jastków pow. Lubelskiego, wsi Ostrówek gm. Izbica pow. Krasnystawskiego, wsi OsinyGórne gm. Skupie pow. Siedleckiego.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 92/1928 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 listopada 1928 r. postanowiono: wdrożyć postępowanie scaleniowe we wsi **Czaple Ruskie,** gm. Korczew, pow. Sokołowskiego i ustalić obszar scalenia obejmujący następujące grunty: a) wykazane w tabeli likwidacyjnej wsi Czaple Ruskie

cz. A 27.31 ha, b) wykazane w tabeli likwidacyjnej wsi Czaple Ruskie 135.86 ha, c) wykazane w tabeli likwidacyjnej wsi Czaple Ruskie cz. B 18.34 ha, d) grunty otrzymane przez włościan wsi Czaple Ruskie za zrzeczenie się praw do części służebności pastwiskowych i wszystkich leśnych w/g wniesionego do tabeli likwidacyjnej tej wsi wpisu dodatkowego Nr. 2592 14.78 ha, e) drobnoszlacheckie wsi Czaple Ruskie 259.75 ha, f) część gruntów hipotecznych dóbr ziemskich Czaple Ruskie cz. A 97.27 ha uregulowanych w dziale II czystym wpisem na imię Franciszka Bujalskiego 40.78 ha, Aleksandra i Anieli małż. Urbanów 1.50 ha, Franciszka Lipki 14.40 ha, Wawrzyńca i Franciszki Urbanów 23.10, Teofila Wasilewskiego 6.22 ha, Szajki Wiszni 0.08 ha, Stanisława Cieciory 3.20 ha, Jana Bogaja 3.37 ha, Wawrzyńca i Józefa Trębickich 0.85 ha, Tomasza Ładziaka 3.26 ha, Stanisława Kopra 0.51 ha, g) część gruntów hipotecznych dóbr ziemskich Czaple Ruskie cz. B 86.78 ha uregulowanych w dziale II księgi wieczystej na imię Aleksandra Ostrowskiego 11.40 ha, Anastazji Czapskiej 2.99 ha, Franciszka Urbana 0.82 ha, Franciszka Dobrowolskiego 0.66 ha, Adama i Zofji małż. Dudków 2.53, Szymona Zduna 1.29 ha, Piotra s. Franciszka Bujalskiego 1.81 ha, Stefana Ładziaka 0.56 ha, Piotra Rymarczuka, Pawła i Marjanny Skibniewskich 13.40 ha, Bronisława Skibniewskiego 13.43 ha, Wacława Skibniewskiego 17.43 ha, Juljana Sadowskiego 0.84 ha, Jana Łodziaka 1.18 ha, Józefa Wojciuka 4.15 ha, Stanisława Radesiuka 0.84 ha, Julji Wasilewskiej 3.01 ha i Andrzeja i Feliksy Wasilewskich małż. 8.72 ha, h) ekwiwalent zaserwitutowy, otrzymany przez wieś Czaple Ruskie z dóbr (folwark) Czaple na mocy dobrowolnego układu z dnia 14.XII.24 r., zatwierdzonego orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 30.VIII.27 r. 102.05 ha ogółem 742.14 ha. Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 cytowanej ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. 92|1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 18 grudnia 1928 roku postanowiono: Wdrożyć postępowanie scaleniowe we wsi **Jonnik**, gm. Stanin pow. Łukowskiego i ustalić obszar scalenia, obejmujący następujące grunty: 1) wszystkie grunty ukazowe wsi Jonnik (Gąsecki) gm. Stanin 228.37 ha, 2) wszystkie grunty zaserwitutowe wsi Jonnik (Gąsecki) 36.91 ha, 3) wszystkie grunty ukazowe wsi Jonnik (Tuchowicki albo gm. Tuchowicz) gm. Stanin — 244.39 ha, 4) wszystkie grunty zaserwitutowe wsi Jonnik (Tuchowicki) 13.81 ha, 5) część gruntów uregulowanych w księdze wieczystej p. n. Jonnik na imię Strzelca Wojciecha — 15.33 ha, Stolarzewskiego Stanisława 0,69 ha, Ciołka Piotra 2,80 ha, Ciołka Antoniego 1,40 ha, Gajo Wawrzyńca 1.47 ha, Gajo Michała 1.47 ha, Mućko Błażeja 2.55 ha, Ciołek Marjanny 1.12 ha, Ciołka Mateusza 1.47 ha, Kuźniaka Kacpra 3.15 ha, — razem 31.45 ha. 6) część gruntów objętych księgą hipoteczną dóbr ziemskich p. n. „Kolonja D" czyli „Karczunek" i uregulowanych na imię Strzelca Andrzeja 1.52 ha, Strzelca Józefa 1.58 ha, Walo Jana 1.58 ha, Zduna Kazimierza 1.58 ha, Strzelca Antoniego 1.86 ha, Gajo Kazimierza 2.42 ha, Walo Grzegorza 3.48 ha, Walo Jakób 3.48 ha, Ochoty Włodawskiego Jana 3.03 ha, Gajo Rajmunda 2.42 ha. Razem 22.95 ha. 7) wszystkie grunty objęte księgą hipoteczną p. n. „Gąska A" o obszarze 27.24 ha. Razem 605.12 ha. Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 cyt. Ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 92|1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 listopada 1928 roku postanowiono: wdrożyć postępowanie scaleniowe we wsi **Kośmin**, gm. Żyrzyn, pow. Puławskiego i ustalić obszar scalenia, obejmujący następujące grunty: 1) grunty wykazane w tabeli likwidacyjnej wsi Kośmin pod Nr. 1|1 — 30|30 i 35|35 obszarze 315.18 ha, 2) grunty otrzymane za zrzeczenie się służebności przez osady Nr. 1|1 — 29|29 o obszarze 102.02 ha, 3) grunty uregulowane w księdze wieczystej dóbr Kośmin lit. B. o obszarze około 19.74 ha, 4) grunty uregulowane w księdze hipotecznej dóbr Kośmin lit. C. o obszarze 14.00 ha, 5) grunty uregulowane w księdze hipotecznej dóbr Kośmin lit. D. (t. zw. Rzechowizna) za wyjątkiem 0.56 ha gruntu uregulowanego na imię Wacława Kruszewskiego, a będącego w posiadaniu Zalewskiego o obszarze 20.95 ha, 6) część gruntów, zapisanych pod 26 w tabeli likwidacyjnej wsi Sadowice, gm. Irena o obszarze 3.00 ha, ogółem 475.89 ha. Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 cyt. ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 92/1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 16 stycznia 1929 roku postanowiono: wdrożyć postępowanie scaleniowe we wsi **Łuniew**, gminy Tłuściec, pow. Radzyńskiego i ustalić obszar scalenia, obejmujący wszystkie grunty ukazowe wsi Łuniew o obszarze 504.69 ha. Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 cyt. Ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. 92|1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 10 grudnia 1928 roku postanowiono: Wdrożyć postępowanie scaleniowe we wsi **Szańków**, gminy Swiniarów, powiatu Konstantynowskiego i ustalić obszar scalenia, obejmujący: wszystkie grunty drobnoszlacheckie wsi Szańków o obszarze 371,69 ha. Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie, w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 cyt. ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Powyższe orzeczenie, jako utrzymane w mocy, orzeczeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 9 lutego 1929 roku Nr. 15|1929 r., stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 92|1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 11 marca 1929 roku postanowiono: I. Rozszerzyć obszar scalenia wsi **Dubica**, gminy Wisznica dowiatu Włodawskiego ustalony orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 29 października 1926 roku. II. Do obszaru scaleniowego wsi **Dubica**, wynoszącego 1894 ha 8400 mtr. kw. włączyć grunt niehipotekowany z państwowej osady pokarczemnej Dubica o obszarze około 226 mtr. kw., będących w posiadaniu sp. Klemensa Kisiela około 126 mt. kw. i Florjana Pawlukiewicza około 100 mtr. kw. Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 cyt. Ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez strony zainteresowane w terminie i trybie właściwym stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 92|1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 8 marca 1929 roku postanowiono: wdrożyć postępowanie scaleniowe we wsi **Niedrzwica Duża,** gminy Niedrzwica, powiatu Lubelskiego i ustalić obszar scalenia, obejmujący następujące grunty: 1) wszystkie grunty ukazowe o obszarze 1170 ha 3953 mtr. kw., 2) wszystkie grunty otrzymane za zniesienie służebności 211 ha 4809 mtr. kw., ogółem 1381 ha 8762 mtr. kw. Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 Ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 92/1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 12 grudnia 1928 r. postanowiono:

Wdrożyć postępowanie scaleniowe we wsi **Jastków,** gm. Jastków, pow. Lubelskiego i ustalić obszar scalenia, obejmujące następujące grunty:

1) wszystkie grunty ukazowe wsi Jastków o obszarze 579 ha 9831 mtr. kw.

2) wszystkie grunty otrzymane za zniesienie służebności 44 ha 7528 mtr. kw.

3) wszystkie grunty ukazowe przysiółka Ponieńszczyzna Jastkówek 39 ha 5866 mtr. kw.

4) część gruntów hipotecznych dóbr Jastków II-ha 9364 mtr. kw. ogółem 676 ha 2639 mtr. kw.

Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 ustawy o scaleniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Powyższe orzeczenie jako utrzymane w mocy orzeczeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 13 kwietnia 1929 r. Nr. 58/1928 stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31-go lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 92/1927 r. poz. 833/Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 listopada 1928 roku postanowiono: Wdrożyć postępowanie scaleniowe we wsi **Ostrówek,** gm. Izbica pow. Krasnystawskiego i ustalić obszar scalenia obejmujący następujące grunty: a) wykazane w tabeli likwidacyjnej wsi Ostrówek o obszarze 57.98 ha, b) grunta otrzymane za zrzeczenie się służebności na podstawie dobrowolnego układu zatwierdzonego orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 30.IV.23 r. o obszarze 27.72 ha, c) grunta uregulowane w księdze wieczystej p. n. „Kolonja Tarnogóra № 21" na imię Stanisława Gawryszczuka 1 ha i na imię Franciszka Pałki 1.30 ha razem 2.30 ha (włączonych w celu wyprostowania granic), d) grunty uregulowane w księdze wieczystej p. n. „Tarnogóra" na imię Stanisława Smorczewskiego 0.30 ha (włączonych w celu wyprostowania granic) ogółem 88.30 ha. Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czternastu, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 Ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Powyższe orzeczenia jako utrzymane w mocy orzeczeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 12 lutego 1929 r. № 7/29 r. stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 92/1927 r. poz. 833/Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 16 marca 1929 roku postanowiono: I. Wniosek Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Siedlcach z dnia 30.I.29 r. № 292 dotyczący rozszerzenia obszaru scalenia wsi **Osiny-Górne,** gminy Skupie, powiatu Siedleckiego zatwierdzić. II. Do obszaru scalenia, ustalonego orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 1 lipca 1928 r. wynoszącego 521.44 ha włączyć zapisane w tabeli likwidacyjnej osady Mokobody grunty o obszarze 10 ha 6060 mtr. kw. czyli ustalić obszar scalenia wsi Osiny-Górne w ilości 532 ha 460 mtr. kw. Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni 14 licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia trybem art. 51 Ustawy o scalaniu gruntów w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane, w terminie i trybie właściwym stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

B. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

IV.

Komunikaty i wydawnictwa zalecane.

280.

Komunikat *w sprawie przydziału dla Województwa Lubelskiego nowej akredytywy na m-c czerwiec r. b. na odbudowę budynków zniszczonych przez działania wojenne.*

L. 907/3/Adm.

Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dn. 15.VI.29 r. L. VIII—1849/29 udzieliło na akcję odbudowy, na terenie Lubelszczyzny dalszego kredytu w wysokości 100.000 (sto tysięcy) złotych na m-c czerwiec r. b. (patrz poprzedni komunikat w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 19/29 poz. 231 o kredytach za m-c maj b. r.).

Z powyższej raty 100.000 zł., która jest drugą z rzędu na poczet ogólnego kredytu przyznanego na rok bieżący 1929/30 w sumie 1.200.000 zł. przydzielone zostały na akcję odbudowy:

pow.	Sokołowskiego	— 11.500	zł.
„	Biłgorajskiego	— 3.500	„
„	Lubartowskiego	— 20.000	„
„	Bialskiego	— 25.000	„
„	Włodawskiego	— 30.000	„
„	Tomaszowskiego	— 10.000	„

Powiaty powyższe w okresie od 1.XI.27 r. łącznie z niniejszą czerwcową akredytywą otrzymały na odbudowę:

1) pow. Sokołowski — 36.500 zł. przyczem nadmienić wypada, że poszkodowani tego powiatu otrzymali nadto w sezonie rębnym 1927/28 3061 m^3. drzewa budulcowego z daniny lasowej, a niezależnie od tego w r. 1925 rozdano im pożyczki w łącznej wysokości 40.000 zł.

2) pow. Bialski—285.000 zł.

) pow. Włodawski — 405.000 zł. a ponadto w okresie od 1924 — 27 wydano z daniny las. 3197 m^3 budulcu i z lasów państwowych 11.000 m^3 drzewa.

4) pow. Biłgorajski — 48.500 zł.

5) pow. Lubartowski — 90.000 zł.

6) pow. Tomaszowski — 175,000 zł.

Akredytywa czerwca zostanie rozdzielona przez Pożyczkowe Komisje Odbudowy pod przewodnictwem Starostów i będzie wypłacona do d. 1.VIII r. b. prze Polski Bank Rolny na zlecenie Starostów najbiedniejszym poszkodowanym przez wojnę, którzy

dotychczas nie zdołali o własnych siłach odbudować domów mieszkalnych i skutkiem tego zamieszkują w ziemiankach, prowizorycznie skleconych mieszkaniach i komornem.

Lublin, dnia 28 czerwca 1929 roku.

Wojewoda Lubelski.

(—) A. Remiszewski.

281.

Komunikat *w sprawie ustalenia tożsamości osoby mężczyzny utopionego w Wiśle.*

Sędzia okręgowy Śledczy w Garwolinie na mocy art. 348 U. P. K. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 20 czerwca 1929 r. na Wiśle koło wsi Pawłowice gm. Stężyca pow. Garwolińskiego znaleziono zwłoki mężczyzny w wieku lat około 40. wzrostu średniego, budowy dobrej, kolor włosów na głowie ciemne, długie; wąsy długie rudawo-bląd, siwiejące; broda golona; trup ubrany w brązowy garnitur marynarkowy; buty giemzowe — wciągane na gumie Nr. 28; koszulę lnianą domowej roboty; kołnierzyk pikowy i granatowy krawat. Śmierć nastąpiła zgodnie z opinją lekarza Sądowego wskutek utopienia. Każdy, komu wiadome imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i inne szczegóły dotyczące osoby zmarłego — obowiązany jest zawiadomić o tem Sędziego Śledczego w Garwolinie.

Sędzia Okręgowy Śledczy w Garwolinie.

(—) H. Gorazdowski

282.

Z WYDAWNICTW.

Wydawnictwo Nr. 2. „Regjonu Lubelskiego", organ komisji Regjonistycznej Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Lublinie.

W ostatnich dniach maja b. r. ukazał się w pięknej, estetycznej szacie bardzo obszerny i ciekawy Nr. 2 „Regjonu Lubelskiego", organu Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Lublinie, poświęcony 15-leciu „Akademickiego Koła Lubliniaków im. Hieronima Łopacińskiego we Lwowie."

Na treść tego numeru złożyły się:

„Słowo wstępne" od redakcji „Regjonu Lubelskiego" i Komitetu Redakcyjnego „Akademickiego Koła Lubliniaków im. H. Łopacińskiego we Lwowie" oraz artykuły. E. Kaczkowskiego i L. Peszla, „Piętnasto-lecie „Akademickiego Koła Lubliniaków im. H. Łopacińskiego we Lwowie".

L. Peszla: „Wspomnienia z wycieczki akademickiej w Lublinie" J. Riabinina: „Ze wspomnień o św. p. Hieronimie Łopacińskim". K. Gawareckiej: „Uzupełnienie bibljografji prac H. Łopacińskiego do książki dr. F. Araszkiewicza„ Hieronim Łopaciński—Lublin 1928 r.

Dr. K. Jaczewskiego: „Bibjoteka Publiczna im. H. Łopacińskiego w Lublinie". Ks. A. Pieńkowskiego: „Tło lokalne bezrobocia młodzieży gimnazjalnej w Lublinie, r. 1905". Fr. Deca: „Z życia młodzieży gimnazjum państw. rosyjskiego w Lublinie, wspomnienia z lat 1902 — 1905 r."

W. Nagórskiej: „Prace konspiracyjno-oświatowe w Nałęczowie 1905—1907". St. Dąbrowskiego: „Pasy skurzane w Lubelszczyźnie".

Stefana-Wojciechowskiego: „Cmentarzysko przedhistorycłne koło Swidna.

Dr. F. Araszkiewicza: „Twórczość literacka Franciszki Arnsztajnowej".

Dr. Henryka Życzyńskiego: „U kolebki Pana Tadeusza".

Prof. W. Hahna: „Bibljografja Województwa Lubelskiego za rok 1927".

Numer ten, mogący słusznie uchodzić za ciekawy okaz bibljofilski, zawiera nadto kilkadziesiąt ilustracyj oraz aktualną kronikę kulturalno-artystyczną Lubelszczyzny. — Nieliczne już egzemplarze Nr. 2 „Regjonu Lubelskiego" są na składzie w księgarni Arcta w Lublinie, w cenie 6 zł.

Książka p. t. „Polskie Ustawodawstwo Sądowe o pracy najemnej i o sądach pracy" D-ra H. Goldsterna.

Nakładem firmy wydawniczej Leon Frommer w Krakowie (ul. Florjańska 39) ukazała się w sierpniu roku ubiegłego (1928) książka D-ra Henryka Goldsterna p.t. „Polskie Uławodawstwo sądowe o pracy najemnej i sądach pracy" (str. 288).

Celem tego wydawnictwa jest uprzystępnić i ułatwić najszerszym warstwom społecznym zapoznanie się z odnośnem ustawodawstwem „Sądowem" Państwa Polskiego a zatem z tymi przepisami prawnymi, które normują istotne prawo i obowiązki stron z umów o najem pracy wypływające, tudzież z tymi, które regulują właściwość sądów i postępowanie sądowe w sprawach z tych umów się wyłaniających.

Zebrane tu rozporządzenia Prezydenta Rzeczplitej Polskiej mające moc prawa ustaw, oraz ustawy i rozp. wykonawcze Ministerstw: tworzą omal całokształt ustawodawstwa sądowego w dziedzinie pracy najemnej, obowiązującego obecnie na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Uchylają one bowiem moc prawną sprzecznych z nimi przepisów prawnych, które dotąd obowiązywały w poszczególnych dzielnicach Państwa, a zatem dotychczas obowiązujące w tej dziedzinie ustawy przestały prawie w całości obowiązywać, bo obowiązują jedynie nieliczne ich poszczególne postanowienia, które nie pozostają w sprzeczności z nowymi przepisami prawnymi.

Opracowanie jest zwięzłe, z uwzględnieniem celów praktycznych z pominięciem szczegółów mających podrzędne znaczenie.

Książka niniejsza zawierająca oprócz tekstów odnośnych ustaw, także systematyczne streszczenie niektórych z nich, uwagi przy poszczególnych postanowieniach, oraz skorowidz alfabetyczny posłuży nietylko zawodowym prawnikom, ale też wszystkim kategorjom pracodawców i pracowników, jako podręcznik ułatwiający szybkie i pewne orjentowanie się w dziedzinie materjalnego i procesowego Ustawodawstwa Polskiego o najemnej pracy.

Cena 1 egzemplarza wynosi 6.50 zł.

283.

PROTOKÓŁ

Zjazdu Komisarzy Ochrony Lasów Województwa Lubelskiego

odbytego w Lublinie w dniu 15 kwietnia 1929 roku.

I.

Obecni:

p. A. Remiszewski, Wojewoda Lubelski
p. Z. Pomianowski, Naczelnik Wydz. Rolnego
p. R. Gunderman, Przedstawiciel Okręgowego Urzędu Ziemskiego
p. Z. Szyszkowski, Wojewódzki Inspektor Ochrony Lasów
p. S. Kopeć, Komisarz Ochrony Lasów — Lublin
p. S. Mialik, Komisarz Ochrony Lasów — Lublin
p. S. Saganowski, Komisarz Ochrony Lasów—Siedlce
p. W. Bielkiewicz, Komisarz Ochrony Lasów — Biała
p. W. Osiński, Komisarz Ochrony Lasów — Chełm
p. J. Otto, Komisarz Ochrony Lasów — Zamość
p. J. Pohorecki, Komisarz Ochrony Lasów — Puławy
p. J. Rytel, Wojewódzki ref. daniny lasowej i odbudowy

Protokulant:

W. Wróblewska sekretarz Ochrony Lasów.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Interpretacja treści poszczególnych artykułów Rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI.27 r. (Dz. Ust. Nr. 57) o zagospodarowaniu lasów — na zadawane pytania przez panów Komisarzy Ochrony Lasów.
2. Zalesianie nieużytków:
   a) sprawozdanie z 1928 roku
   b) roboty wiosenne w 1929 roku.
3. Lasy ochronne.
4. Praktyczne omówienie Rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III.28 roku (Dz. Ust. Nr. 36) o postępowaniu administracyjnem.
5. Uzgodnienie sposobu urzędowania przez panów Komisarzy oraz sposobu prowadzenia akt.
6. O poborze drzewa na odbudowę kraju.
7. Wolne wnioski.

—o—

Posiedzenie otworzył Przewodniczący w zastępstwie pana Wojewody, p. Z. Pomianowski, Naczelnik Wydziału Rolnego, omawiając cel zjazdu, którym jest, konieczność szczegółowego omówienia interpretacji treści poszczególnych artykułów Rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI.27 r. (Dz. Ust. Nr. 57).

Zaznaczył przytem, że wobec nowej ustawy, która pod ochronę lasów podciąga i lasy drobnej własności, dla możliwości lepszego nadzoru nad gospodarką leśną, powiększono liczbę komisarzy, a obwody zmniejszono. Prócz tego komisarzowi obwodu V-go, jako posiadającemu w swoim obwodzie najwięcej lasów drobnej własności, wydzielonych za serwituty, dodany został podkomisarz. Przewodniczący wyraził nadzieję, że wobec tego praca komisarzy w kierunku dozoru nad lasami będzie mogła być bardziej wydatną.

Następnie zabrał głos Wojewódzki Inspektor Ochrony Lasów p. Szyszkowski, który zaznaczył, że wprowadzona z dniem 24.VI.27 r. ustawa skodyfikowała dotychczasowe przepisy obowiązujące we wszystkich trzech b. zaborach i usunęła panujący w przepisach formalno-prawnych chaos. Doświadczenie jednak roku ubiegłego wykazało, że niejednokrotnie ustawa była mylnie interpretowaną.

To też wzorem Ministerstwa, które co roku urządza zjazdy Inspektorów dla wyjaśnienia i interpretacji ustaw, zwołano obecny zjazd, aby komisarze mogli wszystkie wątpliwości nasuwające im się przy wykonywaniu wyżej wymienionej ustawy wyjaśnić.

W tym celu prosi Komisarzy o zadawanie pytań.

Pytania do art. 1-go

1. Czy ustęp 3-ci art. 1-go, który określa, że lasy lub grunta leśne obciążone serwitutami do których przepisy rozp. p. Prezydenta będą miały zastosowanie o ile przepisy ust. o org. Ziem. włość (zb. pr. ces. ros. t. IX. wyd. 1913) nie zawierają postanowień odmiennych, jest właściwie ujęty? Lasów czy gruntów leśnych obciążonych serwitutami, które by niepodlegały ustawie o ochronie lasów niema i nie było dawniej za czasów rosyjskich (p. Mialik).

2. Na jakich dowodach można się oprzeć przy badaniu, czy las wydzielony za serwitut przed wojną był wydzielony z prawem wyrębu i zamiany użytków (p. Pohorecki).

3. Jak należy postąpić, jeżeli w tabeli likwidacyjnej figuruje pole, a w rzeczywistości jest to las (p. Bielkiewicz).

4. Czy pow. około 8 mrg. zarośniętą wierzbą i osiką należy traktować, jako powierzchnię leśną (p. Pohorecki).

Odpowiedzi do art. 1-go

1. Ustęp 3-ci do art. 1-go ma na uwadze lasy obciążone serwitutami, a nie ekwiwalenty wydzielane za serwituty. Bowiem te ostatnie z chwilą zlikwidowania wszelkich uprawnień serwitutowych, wynikających z tabeli likwidacyjnej — stają się lasami wolnemi od serwitutów.

O ile tedy przepisy ust. o org. ziem włościan, nieuchylone rozp. p. Prez. Rzplitej z dnia 24.VI.27 r. (Dz. Ust. Nr. 57) nie zawierają odmiennych postanowień — to rozp. z 24.VI.27 r. ma zastosowanie do lasów obciążonych serwitutami.

2. Wpisy do tabel likwidacyjnych, dowody hipoteczne, orzeczenia b. Komitetu ochrony lasów itd.

3. O ile dany teren, użytkowany jako pastwisko, czy jako rola, posiada zadrzewienie, nie noszące cech lasu, to teren taki należy traktować stosownie do rodzaju użytku dla którego służy, t. j. jako pastwisko lub rola. O ile jednak zadrzewienie takiego terenu posiada cechy lasu, to teren taki należy traktować już jako grunt leśny, gdyż wszelkie grunty, które przed 1.VII.27 r. były zalesione w zrozumieniu art. 1-go Rozp. są gruntami leśnymi i podlegają przepisom o ochronie lasów. Wypadki takie należy traktować indywidualnie.

4. Teren zadrzewiony wierzbą winien być uważany jako leśny jeśli zajmuje ponad 5 ha, ewentualnie mniejszą łączną powierzchnię.

Pytania do art. 2-go

1. Jak należy traktować sprawy o zmianę użytków leśnych na stawy gdy gleba jest leśną (p. Pohorecki).

2. Jak postąpić, jeżeli właściciel (naprz. m. Modliborzyce) otrzymał zezwolenie na wyrąb i zamianę użytków na stawy i mimo upływu kilku lat dotąd nie założył stawów i zdaje się nie ma zamiaru ich zakładać (p. Pohorecki).

3. Czy w sprawach o ustalenie terminu zalesienia Komisarz winien występować do Urzędu Wojewódzkiego, czy załatwia to Starosta (p. Saganowski).

4. Czy o ile 30 mrg. lasu z rozparcelowanego majątku należy do ± 15-tu włościan, mogą oni występować o wylesienie zbiorowo czy indywidualnie (p. Bielkiewicz).

5. Jak postępować przy parcelacji lasu? Wieś najczęściej dąży do wyrębu, co robić, gdy mamy zagajniki, wieś chce wyrąbać żerdzinę. Jak przy opinjowaniu w związku z komasacją ująć taką sprawę? Czy bronić lasu czy w myśl dążenia do komasacji opinjować przychylnie — szczególnie gdy idzie o zagajniki 30-letnie (p. Saganowski).

6. do p. c. art. 2-go Komisarz Otto zauważa, że często przy wydzielaniu ekwiwalentów za serwi, tuty na glebach I-ej, II-ej klasy przerąbanym i lichym drzewostanie Komisarz Służebnościomy wydziela te tereny z zachowaniem w kulturze leśnej. Należałoby bacznej wejrzeć w te sprawy i przy wydzielaniu takich terenów odrazu występować o zamianę tych gruntów na orne. W przeciwnym razie włościanie nie są w stanie wykorzystać otrzymanego ekwiwalentu.

Odpowiedzi do art. 2-go.

1. W zrozumieniu ustawy o korzystniejszem wyzyskaniu gleby należy brać pod uwagę wszelkie czynniki, które mogą podnieść tak dochodowość majątku, jak i przynieść większy pożytek z punktu widzenia ogólno-państwowego i gospodarczego.

2. Komisarz winien wystąpić do Urzędu Wojewódzkiego z wnioskiem o ustalenie terminu wylesienia i założenia stawów.

3. Sprawy zalesień wogóle, a w szczególe wyznaczenie terminów zalesień na terenach do 50 ha należą do kompetencji Starosty i winny być załatwiane w imieniu Starosty i po porozumieniu się z nim.

4. Wobec tego, że spółek leśnych u nas potąd niema, sprawy takie muszą być traktowane indywidualnie.

5. O ile zagajnik jest przerąbany, a gleba dobra należy dla dobra komasacji zezwalać na wyrąb. O ile jednak gleba jest licha należy bronić lasu i stać na stanowisku utrzymania lasu. Czynnikiem decydującym winna tu być jakość gleby i stan drzewostanu.

6. Inspektor Szyszkowski wyjaśnia, że Komisarze Służebnościowi są teraz przeciążeni likwidacją służebności i że dobrze byłoby aby komisarze ochrony lasów uświadamiali w takich sprawach serwitutantów za pośrednictwem wójtów, względnie okólnika wydanego w imieniu i w porozumieniu się ze Starostą. Przedstawiciel Okręgowego Urzędu Ziemskiego p. Gunderman oświadcza, że sprawy powyższe nie należą do Komisarza Służebnościowego. Dopiero przy komasacji będą one przez Urząd Ziemski uwzględniane.

Pytania do art. 3-go.

1. Czy przy zezwoleniu na wyrąb z zamianą użytków na inne obowiązuje ogólny termin prawa wyrębu? (p. Osiński).

Odpowiedzi do art. 3-go.

1. Rąbać wolno tylko w okresie przewidzianym do wyrębu za wyjątkiem dębiny dla uzyskania kory garbarskiej, do wyrębu której należy uzyskać oddzielne zezwolenie.

do art. 4-go nie było uwag.

Pytania do art. 5-go.

1. Jak należy uważać grunt, który na mapie figuruje jako pow. leśna, a w rzeczywistości lasu tam niema? (p. Bielkiewicz).

Odpowiedzi do art. 5-go.

1. O ile powierzchnia ta jest wykarczowana i zamieniona na inny użytek przed 1.VII.27 r. to nie jest gruntem leśnym w zrozumieniu ustawy. O ile karczunek nie został dokonany i nie zachodzi fakt trwałego użytkowania rolnego, to przestrzenie takie są nadal leśnemi i podlegają zalesieniu.

do art. 6-go nie było uwag.

Pytania do art. 7-go.

1. Kiedy grunta zalesione podlegają zwolnieniu od podatków? (p. Bielkiewicz).

Odpowiedzi do art. 7-go.

1. O ile grunta te nie służą ekwiwalentami za dozwolone karczunki, to podlegają zwolnieniu od podatków. W przeciwnym wypadku zwolnieniu nie podlegają. Zalesione grunty są wolne od podatków państwowych w ciągu 30 lat, licząc od roku następującego po dokonaniu zalesienia.

Pytania do art. 8-go.

1. Jak należy postępować przy zatwierdzaniu programu dla lasów drobnej własności? laski te są położone nieraz w takiej szachownicy, że choć właściciel wie jaką powierzchnie ma tego lasu, nie umie jednak nieraz wskazać gdzie jest jego działka położona. Programy takie składają włościanie pojedyńczo — sprawdzanie ich na gruncie jest niemożliwością, gdyż jak naprzykład w tym roku w obw. 2-m było 500 sztuk. Utrudnianie zatwierdzania programu powoduje nieprawne wyręby. Uważam, że należałoby ujednostajnić wzór programu dla drobnej własności (p. Saganowski).

Odpowiedzi do art. 8-go.

1. O ile petent niema tytułu własności i nie może wskazać swej działki — programu nie należy zatwierdzać. Komisarze winni pouczać właścicieli drobnej własności, że należy programy czynić zbiorowo. Wtedy Komisarz miałby możność zjechać na

miejsce, zbadać las i zatwierdzić programy dla poszczególnych działek na całej przestrzeni. Co do projektu programów, to Ministerstwo Rolnictwa opracowuje takowy i ma przesłać poszczególnym Województwom.

W powyższej sprawie zabrał głos p. Wojewoda Remiszewski, który w gorących słowach podkreślił, że praca Komisarzy powinna być ożywiona duchem społecznym, powinni oni starać się zarówno na zebraniach gminnych jak i przy każdej sposobności uświadamiać właścicieli drobnej własności o tem jak należy sporządzać wymagane programy i jak prowadzić racjonalną gospodarkę leśną. Stojąc na straży przepisów winni komisarze uprościć i ograniczyć do minimum wymagania w sprawach zatwierdzenia programów gospodarczo-leśnych. Zmniejszy się wtedy i ilość nieprawnych wyrębów, która teraz jest wprost fantastyczna. W pracy Komisarzy powinna przyświecać myśl uświadamiania drobnych właścicieli o korzyściach płynących z posiadania i zaszanowania lasu, oraz o ich poniekąd moralnym obowiązku utrzymywania przypadłych im działek lasu w należytej kulturze aby w ten sposób podnieść ogólny poziom gospodarki leśnej, a przez to i dobrobyt Państwa.

Pytania do art. 11-go.

1. Czy nie wskazaną byłaby nowelizacja, co do przedłużenia terminu 2 miesięcznego dla zatwierdzenia planu gospodarstwa leśnego? W tym roku termin ten z powodu bardzo ostrej zimy uniemożliwił zatwierdzenie planów, gdyż zalesień pod głębokim śniegiem nie sposób było sprawdzić (p. Saganowski).

Odpowiedzi do art. 11-go.

1. Sprawa ta była już rozważana w Ministerstwie jednak nowelizacja tego artykułu okazała się zbyt trudną. W wypadkach, gdy planu nie można sprawdzić na gruncie należy wystąpić z wnioskiem o zezwolenie na wyrąb przypadającej na dany rok poręby — odkładając zbadanie planu do bardziej sprzyjających warunków.

Pytania do art. 12-go.

1. Czy dla planu który ekspirował może być sporządzony na rok aneks czy też należy przedstawić do zatwierdzenia program (p. Saganowski).

Odpowiedzi do art. 12-go.

1. W wypadkach, gdy likwidacja serwitutów jest w toku, można przedstawić do zatwierdzenia aneks na okres jednego roku.

do art. 13, 14 i 15 uwag nie było.

Pytania do art. 16-go.

1. Czy nie należałoby w lasach zaserwitutowych, gdzie gospodarka prowadzi się przerębowa nie zezwolić w zagajnikach ponad 15 lat na pasanie bydła? (p. Mialik).

2. Czy dozwolone jest w lasach nieochronnych zbieranie ściółki? (p. Saganowski).

Odpowiedzi do art. 16-go.

1. Stosownie do wyjaśnienia Ministerstwa Rolnictwa — wypas na zrębach haliznach i płazowinach, które są w stanie odnowienia, czy to naturalnego czy też sztucznego jest oczywiście niedozwolony i podlega karze z art. 45-go. Analogicznie należy traktować ewentualne wypasy w częściach lasu, użytkowanych przerębowo. Drzewostan jest tam bowiem w stanie odnowienia naturalnego i wypas jest niedopuszczalny.

2. W lasach nieserwitutowych zbieranie ściółki nie jest wzbronione.

do art. 17—24 nie było uwag.

Pytania do art. 25 i 26-go.

1. Czy nie należałoby rozszerzyć kompetencję Starostów na sprawy wylesień do 50 ha, i oznaczenie terminu zalesień? (p. p. Kopeć, Otto).

Odpowiedzi do art. 25 i 27-go.

1. Z wnioskiem takim należałoby wystąpić do Ministerstwa Rolnictwa.

do art. 27 uwag nie było.

Do art. 28 i 29-go.

Wyjaśnienie własne.

Przed wydaniem decyzji strony winny być przesłuchane. Bezwzględnie na gruncie należy badać sprawy: 1) wydzielenie lasów za serwituty, 2) zamiana użytków leśnych na inne, 3) zatwierdzenie planów. W razie nie badania tych spraw na gruncie decyzja może być unieważnioną ze względów formalnych. Komisarz ochrony lasów winien zawiadomić o zjeździe na grunt właściciela lasu na 7 dni przed terminem zjazdu. Odstąpić od tego terminu można jedynie w wypadku, gdy właściciel piśmiennie zrzeknie się tego przywileju.

Do art. 30-go.

Wyjaśnienie własne.

Protokuły Komisarzy Ochrony Lasów nie stoją na wysokości zadania. Niejednokrotnie Ministerstwo Rolnictwa zaznacza niejasność protokułu, niepotrzebne powtarzanie motywów już wymienionych w podaniu właściciela, brak daty spisania protokułu i t.d. Podobne uchybienia nie powinny mieć miejsca. W protokułach przy zatwierdzaniu planów gospodarstwa leśnego należy zaznaczyć, że dane przytoczone są zgodne ze stanem faktycznym na gruncie, a jeżeli się te dane w części lub w całości kwestjonuje, należy dokładnie umotywować i podać własny wniosek.

Pytania do art. 30-go.

1. Wobec tago, że komisarze nie posiadają u siebie planu gospodarstwa leśnego muszą pisać bardzo szczegółowe protokuły, gdyż jest to jedyne źródło wiadomości dla nich. Czy nie należałoby, aby plany znajdowały się u Komisarza Ochrony Lasów? (p. Saganowski).

2. Czy protokuł winien być spisany i podpisany na gruncie? (p. Pohorecki).

Odpowiedzi do art. 30-go.

1. Komisarze każdorazowo w miarę konieczności mogą otrzymać do użytku plany z Województwa. Należy tylko zwrócić się piśmiennie czy telefonicznie o wysłanie odnośnych planów.

2. Bezwzględnie tak, w przeciwnym razie strona może sprawę obalić.

do art. 31, 32, 33, 34 i 35 nie było uwag.

Pytania do art. 36-go.

1. Czy w wypadkach, gdy plan przewidywał wyjęcie sztuk przerębowo komisarz ochrony lasów zjechał i sprawdził na gruncie starodrzew, a właściciel jednak później złożył wykazy szacunkowe wobec czego Komisarz musi poraz drugi zjeżdżać na grunt— kto ponosi wtedy koszta zjazdu? (p. Saganowski).

2. Czy w sprawach karnych, gdy wina jest udowodniona — strona ponosi koszta?

3. Kto powinien pokryć koszta zjazdu z doniesienia o nieprawnym wyrębie, jeżeli doniesienie okaże się fałszywem. (p. Kopeć).

4. Czy nie należałoby od składającego doniesienie o nieprawnym wyrębie żądać zobowiązania, że pokryje koszta o ile doniesienie okaże się fałszywem? (p. Kopeć).

5. Jakie sprawy należy załatwiać na koszt skarbu, a jakie na koszt petenta? (p. Otto).

Odpowiedzi do art. 36-go.

1. Sprawy te reguluje okólnik Ministerstwa Rolnictwa N. 287/L2 rozesłany za L. 3059/RW dnia 12.VI.29 r.

2. Tak. Koszta wtedy ponosi strona. Sprawy te wyjaśnia okólnik Ministerstwa Rolnictwa wyżej przytoczony.

3. W tych wypadkach, gdy doniesienia o nieprawnych wyrębach okażą się fałszywe — koszty zjazdu Komisarza Ochrony Lasów na grunt winni ponosić autorzy doniesień.

4. Od osób, które składają bezpośrednio ustne lub piśmienne doniesienia należy żądać szczegółowego adresu miejsca pobytu a poza tem zobowiązania pokrycia kosztów zjazdu komisarza ochrony lasów w celu ściągnięcia takowych z donosiciela w razie złożenia fałszywego zeznania.

5. Wyjaśnia to okólnik Min. Roln. Nr. 287/L2 rozesłany za L. 3059/RW dn. 12.VI.29 r.

do art. 38—50 nie było uwag.

Pytania do art. 51-go.

1. Jak postąpić w sprawie, gdy było w 1926-7 r. orzeczenie Komisji Ochrony Lasów zezwalające na wyrąb z obowiązkiem zalesienia zrębów, tymczasem przed 1.VII.27 r. został drzewostan wyrąbany i powierzchnia zamieniona na użytek rolny? (p. Osiński).

Odpowiedzi do art. 51-go.

1. Należy przesłać właścicielowi nakaz zalesienia tych gruntów.

Pytania do art. 52-go.

1. Termin 6-cio letni jest za długi i zalesienia przedstawiają się bardzo problematycznie. (p. Otto).

2. W lasach Ordynacji Zamojskiej jest moc takich terenów nie zalesionych. Plany są unieważnione. Czy nie należałoby sprawdzić zalesienia niewykonane z danych planów i zobowiązać do zalesień? (p. Otto).

Odpowiedzi do art. 52-go.

1. Termin ten jest tylko dla lasów nieurządzonych. W lasach urządzonych obowiązuje termin przewidziany planem.

2. Oczywiście, jest to nawet koniecznem. Cięcia nie mogą być otwarte, o ile zalesienia nie będą wykonane zgodnie z planem zalesień.

do art. 53 — 62 nie było uwag.

2. ZALESIENIE NIEUŻYTKÓW.

Referat Inspektora Ochrony Lasów
p. Z. Szyszkowskiego.

Zalesienie Lotnych Piasków na terenie Województwa Lubelskiego.

Najbardziej charakterystycznemi glebami ziem polskich są piaski. Północny pas ziem Rzpitej jak i południowy obfitują przeważnie w gleby piaszczyste. Gleby urodzajne jak lössy, czarnoziemy, borowiny przeważnie obejmują środkowe tereny ziem Rzplitej.

Gleby piaszczyste są pochodzenia przeważnie lodowcowego za wyjątkiem, gleb napływowych, które stale po dziś dzień powstają.

Najbardziej charakterystyczną cechą gleb piaszczystych jest brak gliny koloidalnej, która nadawałaby charakterystyczną cechę zwięzłości. Grubość ziarn, z których piaski się składają i brak spójności cząsteczek sprawiają to, że gleby takie są nadzwyczaj łatwo przepuszczalne a zarazem i przewiewne. Z powodu powyższych cech — szybko te gleby wysychają i nie dają roślinom potrzebnego zapasu wilgotności.

Gleby piaszczyste są przeto za suche i posiadają za małą powierzchnie, przez co są za ubogie w wodę i składniki pożywne. Gleby te są tym uboższe, im z większych ziarn kwarcowych składają się. Gleby piaszczyste w zależności od położenia posiadają najprzerozmaitszy charakter. A więc gleby piaszczyste leżące na podłożu wapiennem, gleby piaszczyste na podłożu żwirowem, gleby piaszczyste na podłożu gliniastem i t. d. Wszystkie te kategorje gleb piaszczystych, o ile są w kulturze należytej nadają się doskonale na użytki rolne i dają niezłe plony.

W dzisiejszym moim elaboracie najbardziej charakterystycznymi piaskami, które chcę omówić, są piaski głębokie. Piaski takie z natury ubogie w próchnicę i wilgoć o ile leżą dość wysoko, tworząc tereny sfalowane lub wzgórza piaszczyste, czy też tereny równe w pokładzie grubym piasku, w oddaleniu od wód gruntowych, przemieniają się w **wydmy piaszczyste.**

Wydmy takie, a nawet bardzo nieraz znaczne połacie wydmuchowiskami takiemi pokryte nie są u nas rzadkością np. Puszcza Błędowska koło Olkusza. Piaski koło Rembertowa, Dęblina, gdzie władze wojskowe urządzają poligony. Piasków takich niestety, jak wykazuje statystyka nie ubywa, lecz

zwiększa się ich ilość. Przyczyna tkwi przedewszystkiem w stałem, choć powolnem obniżeniu się poziomu wód tak u nas jak i w całej Europie.

Druga przyczyna, która znajduje swe źródło w nas samych, jest wytrzebienie i stałe dążenie do trzebienia naszych lasów.

Niszczenie lasów przyjmuje naprawdę zawrotne tempo.

Wzrastająca parcelacja, komasacja, słowem naprawa ustroju rolnego pożera zachłanianie i bez troski o przyszłość bardzo poważne cyfry hektarów lasów.

Tym smutniejszy obraz się nasuwa, jeśli się zauważy, że właściciele lasów, chcąc zlikwidować swoje tereny leśne z pobudek czysto finansowych—projektują na reformę rolną tereny leśne o glebach ubogich, piaszczystych. Dalej na likwidację serwitutów dochodzą niejedrokrotnie lasy o glebach b. ubogich, nadających się jedynie na las. Dzieje się to siłą samej ustawy o likwidację serwitutów, gdzie przewidziane jest, że za serwitut leśny oddać należy ziemię z drzewostanem, za serwitut zaś pastwiskowy ziemię z pod lasu. Niejednokrotnie otaczające lasy i grunta orne, dotykające do danej wsi są b. liche, nawet o typie gleb noszących cechy ochronne, lecz z braku innych gleb muszą być oddane za serwituty. Cóż będzie za lat kilkanaście na takich glebach po wycięciu drzewostanów? Twierdzę napewno, że powstaną nieużytki, jeśli nie wydmuchowiska, to nędzne pastwiska, z pojedyńczo rozrzuconym jałowcem i karłowatą sosną. Lasów takich na glebach typowo leśnych marnować nie wolno. Na takich glebach winno się przedewszystkiem dbać o zachowanie lasów oraz o racjonalne ich zagospodarowanie. Nie łudźmy się, że na glebach takich gospodarka rolna się uda, koszta włożone na robociznę, na nasienie nie opłacą się, bo jeżeli już piaski nie zasypią tych plonów, to ewentualna produkcja nie oprocentuje wkładów włożonych w gospodarstwo. A winno się mieć stale na uwadze, że poziom wód gruntowych stale się obniża, i te piaski, które dziś jeszcze moglibyśmy z pewnym nakładem pracy i kapitału zupełnie dobrze zalesić za lat kilka lub kilkanaście, może być za późno.

Zadrzewione tereny piaszczyste dzięki drzewostanowi zatrzymują dłużej wilgoć, tak zimową jak i wiosenną, co wpływa dodatnio nawet na sąsiednie piaszczyste nieużytki.

Rozróżnię tu dwie bardzo ważne kategorje nieużytków, a które występują charakterystycznie na terenie Województwa Lubelskiego. Pierwszą kategorją nieużytków są to piaski lotne t. zw. wydmy, które nietylko, że same nic nie produkują, lecz zasypują sąsiednie uprawne pola, nieraz i chaty wieśniacze. Drugą kategorją nieużytków, wymagających nie mniej usilnej walki i mozołu przy doprowadzeniu ich do stanu produkcyjnego są to podmokłe, często zabagnione piaski. Kategorja druga o tyle jest mniej niebezpieczną, że przynajmniej jest umiejscowioną i nie posuwa się jak kategorja pierwsza t. zw. lotne piaski. Zebrane dane statystyczne z poszczególnych powiatów Województwa wykazują, że ogólna ilość piasków lotnych w Województwie wynosi około 15 tysięcy hektarów.

Kategorja druga nieużytków wynosi, jeśli nie mniej to przynajmniej równą powierzchnię pierwszej. Kategorja druga nieużytków t. j. bagna i podmokłe lasy, czekać będzie rozwijającej się akcji melioracyjnej, która ożywiać się zaczyna w miarę powstawania spółek wodnych po wsiach.

Dziś na czoło wysuwają się przedewszystkiem tysiące hektarów lotnych piasków, które Urząd Wojewódzki postawił sobie za naczelne zadanie, doprowadzenie ich do stanu produkcyjnego, a więc ustalenie i zalesienia.

Rozmieszczenie nieużytków na terenie Wejewództwa Lubelskiego.

Przytoczona powyżej powierzchnia nieużytków grupuje się głównie w północnych powiatach Województwa, a więc Podlasię, Mazowsze. Południowa połać Województwa, to przeważnie wyżyna Małopolska obfituje w gleby żyzne, urodzajne. Pas południowy stykający się bezpośrednio z niżem galicyjskim, a więc powiat Biłgorajski, południowa część powiatu Tomaszowskiego i powiat Janowski stanowią również tereny piaszczyste o typie gleb czysto leśnych. Charakterystyczna różnica pomiędzy glebami piaszczystemi północnych powiatów a pasa południowego Województwa jest ta, że gleby piaszczyste północne są przeważnie suche lub też sapowate, gleby zaś południowego pasa są wilgotne, podmokłe, a częstokroć zabagnione. Jakaż jest przyczyna powstawania nieużytków?

Zasadnicza przyczyna tkwi w warunkach powstania tych gleb, a więc w podstawach geologicznych, a następnie we właściwościach klimatyczno-meteorologicznych i wreszcie największe źródło zła tkwi w bezmyślnej, złej każącej za siebie pokutować przyszłym pokoleniom gospodarce na tych terenach.

Pierwsze dwie przyczyny wytworzone są przez samą przyrodę skład mineralogiczny gleby znajduje swe źródło w jej pochodzeniu geologicznem. Czynniki meteorologiczne—klimatyczne mają o tyle wpływ na piaski, że w miarę większych opadów atmosferycznych zwiększa się zapas wilgotności gleb, a co za tem idzie i żywotność danej gleby. Klimat suchy, gorący ujemnie wpływa na zasób wilgotności, w piaskach, a co za tem idzie i obniża jej zdolność produkcyjną.

Najpoważniejszą przyczyną powstawania piasków lotnych, a zarazem bezpośrednią, jest człowiek. Gleby piaszczyste, nieraz o cechach ochronnych, będąc pod drzewostanami posiadają pewną więź, która je utrzyma w łączności.

Z chwilą wycięcia drzewostanów gleba dzięki wiatrom, promieniom słońca pozbywa się tej uwięzi, a więc czy to tego zasobu wilgotności, która istnieje pomiędzy poszczególnemi ziarnami piasku, czy też słabych roztworów soli mineralnych, czy też korzeni roślin przedtem rosnących, czy też części gliny koloidalnej, spajającej drobne cząsteczki tych gleb piaszczystych.

Niezależnie od powyższego zwiekszania się lotnych piasków sprzyjają pastwiska większych lub mniejszych stad koni, bydła i owiec. Inwentarz, drepcąc stale po tych terenach, noszących cechy ochronne, sprzyja powstawaniu wydmuchowisk bowiem usuwa wierzchnią darń, która dotychczas wzmacniała te gleby, a następnie poruszony już piasek jest dęty przez wiatry, które uruchomiają ten teren, tworząc typową wydmę.

Słuszną tedy troską czynników rządowych, a przedewszystkiem Ministerstwa Rolnictwa było wysunięcie na czoło wszystkich zagadnień polityki leśnej w Państwie, dążenie do realnego przystąpienia do akcji zalesienia nieużytków.

W początkach 1923 i 1924 roku akcja ta spoczywała ii tylko na organach ochrony lasów. Ponieważ ilościowo skład komisarzy w każdym z województw był znacznie odbiegającym od składu takiego, aby praca normalnie i wydatnie postępowała naprzód, przeto pod względem techniczno-fachowym akcja ta zgóry była skazana na zagładę, a przynajmniej na minimalne rezultaty. Strona finansowa również była bardzo niedostatecznie uwzględniona. Bowiem kwoty uzyskiwane z Ministerstwa naówczas, nie przekraczające kilku tysięcy złotych wystarczały zaledwie na założenie szkółek leśnych tak, że na wiosenne prace zalesieniowe nie było kredytów. To też akcja zalesieniowa ograniczała się głównie do produkcji sadzonek przez poszczególnych Komisarzy O. L. w ich obwodach i rozdawanie tych sadzonek petentom zgłaszającym się po nie.

Przeważnie sadzonki były rozdawane darmo lub też za minimalnym zwrotem kosztów produkcji. To też zalesienia te nie były zogniskowane na większych terenach, lecz poszczególni posiadacze tych nieużytecznych terenów wysadzali każdy z osobna.

Ponieważ sposób niejednokrotnie sadzenia był zły, jak również sąsiadujący właściciele nieużytków nie zalesiając tych terenów, wypędzali bydło, spowodowali, że i te działki zalesione przepadały, wracając z powrotem do nieużytków. Fakta podobne były w pow. Janów Lub., Puławskim koło Opola, Węgrowskim i t. d. W rezultacie dochodziło się do wniosku, że przy takiej organizacji zalesień akcja ta rozwinąć się nie może i każdy wydatkowany grosz na powyższe jest wyrzucony bezprodukcyjnie. Nałeżałoby oczekiwać gruntownej w samych zasadach organizacji — zmiany względnie ujęcia całej tej akcji w ustawę przymusowego zalesienia nieużytków.

To też już z końcem 1926 r. Ministerstwo Rolnictwa zdecydowało całą tę akcję ująć szerzej, wprzęgając do pracy Sejmiki powiatowe; władzom Ochrony Lasów pozostawiono nadzór techniczno-leśny, oraz nadzór nad wydatkowaniem sum.

Subwencje są przyznawane tym poszczególnym sejmikom, które wykażą się pracą rozpoczętą w tej dziedzinie, oraz zobowiążą się pokryć 25% przyznanych kredytów z Ministerstwa własnymi funduszami. Kwoty w ten sposób uzyskane, a więc z zasiłku Min. Rol. oraz z sejmiku muszą być zużytkowane li tylko na akcję zalesieniową.

Z tą chwilą zaczyna się okres nowy w akcji zalesień nieużytków.

Odrazu z wiosną 1927 r. przystąpiono do wzmożonej pracy przez następujące sejmiki województwa lubelskiego: garwoliński, sokołowski, siedlecki, węgrowski, bialski, lubartowski, lubelski. Podczas gdy w latach ubiegłych zapoczątkowana akcja w tym kierunku obejmowała tylko powiaty: garwoliński, sokołowski, węgrowski i siedlecki. Wymownym postępem prac w tym kierunku są cyfrowe dane, które świadczą o wzmożonej akcji zalesienia. Ogólnie zalesiono w latach 1925 i 1926 na terenie województwa lubelskiego 182.69 ha, to już w roku 1927 zalesiono przeszło 531.42 ha.

Że akcja ta zaczyna się rozszerzać świadczy znowu rok 1928, w którym przystąpiły do zalesień dalsze sejmiki — łącznie w liczbie już 13 na ogólną liczbę 19 z których 4 nie posiada lotnych piasków.

Powierzchnia zalesiona lotnych piasków wzrasta tempem szybkim. Na wiosnę bowiem 1928 r. zalesiono 1334.60 ha i poprawek poczyniono na dawnych zalesieniach na powierzchni 63.00 ha co, łącznie daje cyfrę 1397.60 ha.

Niezależnie od tego powstały w poszczególnych powiatach szkółki leśne (rozsadniki) jak w powiecie Lubartowskim, Bialskim, Siedleckim, skąd materjał będzie wystarczał już na wiosenne zapotrzebowanie. W innych powiatach, gdzie szkółek nie zakładano materjał łatwo daje się pozyskać albo z sąsiednich lasów prywatnych, albo z lasów państwowych.

Organizacja zalesień nieużytków na terenie Województwa Lubelskiego przedstawia się jak następuje:

a) pod względem finansowym.

Kwoty pozyskiwane na zalesienie nieużytków pochodzą z 3-ch źródeł:

1) subwencje bezzwrotne z Ministerstwa Rolnictwa,

2) 25% fundusz, pochodzący z sum odnośnych sejmików (każdy sejmik uzyskujący subwencję zgłasza deklarację, iż 25% uzyskanej subwencji wyasygnuje z własnych funduszów na akcję zalesień nieużytków).

3) Zasiłki, pochodzące z sum dyspozycyjnych Wojewody, a wpłacone jako dary na zalesienie nieużytków.

Do zalesień przeznaczone są przedewszystkiem te grunty na których powstają lub rozszerzają się piaski lotne, wydmy.

Wydatkowane sumy przez poszczególne sejmiki stosownie do warunków wymienionych w okólniku Min. Rol. L. 2922/L.I. z dn. 27.XI.26 r. są sprawdzane tak pod względem rzeczowym jak i książkowym przez organa ochrony lasów.

Z nadsyłanych rachunków po sprawdzeniu przez Woj. I. O. L. robione ogólne zestawienia i te są przesyłane Ministerstwu Rolnictwa do zatwierdzenia.

Fundusze są zużytkowane na ustalenie wydmy i na zalesienie tejże.

W związku z ustaleniem zakładane są płoty z faszyny, gałęzi, wierzchów, które się robi w odstępach 40 metrowych w kierunku prostopadłym do panujących wiatrów. Płotki takie spełniają doskonale rolę jako łamacze — wiatrów i osłabiają ich pęd, przez co uniemożliwia się wywiewanie piasku i wędrowanie tegoż. Po ogrodzeniu złośliwej wydmy przystępuje się w dalszym ciągu do ustalenia tejże, przeważnie zapomocą wysadzania gałązek wrzosu w miejscach, gdzie tkwić będzie sadzonka, względnie sadzi się uprzednio sosnę pospolitą 1-no roczną i przy każdej z nich umieszcza się gałązkę wrzosu. Praktyka wykazała, że ten sposób jest bardzo dobry, bowiem osłania od wywiania sadzonki, a następnie daje po opadnięciu zasób próchnicy. Wysiewanie zaś traw ustalających pociąga za sobą b. duże koszta i częstokroć każe na siebie długo czekać a w rezultacie zawodzi.

Rola tedy płotków oraz wrzosu jest bezsprzecznie korzystną i daje usługi przy ustalaniu. Jako dowód służą powyższe metody ustalania złośliwej wydmy piaszczystej w pow. Lubartowskim wieś Giżyce, wieś Antonin, w pow. Siedleckim wieś—Olszyc.

Zalesienie prowadzi się przez sadzenie. Używa się przeważnie sosny pospolitej 1-no rocznej z silnie rozwiniętym (wiązkowato) korzeniem.

W dalszym ciągu fundusze są zużytkowane na materjał, potrzebny do sadzenia, a więc na nasiona, sadzonki, produkcję sadzonek (jeśli się zakłada szkółki) na dowóz sadzonek i wreszcie w niektórych wypadkach na robociznę przy sadzeniu. Tam, gdzie pielęgnacja zalesionych terenów jest utrudniona, a wieś nie daje rękojmi, że ogrodzi ten teren, to na koszt sejmiku powierzchnię taką się odgradza.

Z wydatkowanych sum prowadzone są ścisłe rachunki według przepisów skarbowych.

b) Pod względem fachowym.

Organizacja pod względem fachowo - leśnym przedstawia się następująco. Z dniem nastania robót wiosennych t. j. mniej więcej od 1 marca do połowy kwietnia i dłużej w zależności od sprzyjających warunków do sadzenia, Komisarze Ochrony Lasów zwalniani są od swych zwykłych zajęć służbowych i poświęcać się mają li tylko pracy nad zalesieniem nieużytków. Pomoc jednego Komisarza O. L., który ma po 4 powiaty, w których się prowadzi akcję zalesieniową jest niewystarczająca.

Komisarz wtedy występuje w roli istruktora, organizatora robót zalesieniowych, zaś wykonawcą na gruncie przeważnie być nie może. Wtedy sejmiki, które zdają sobie jasno sprawę z zadania jakie na siebie przyjęły, tę siłę wykonawczą na gruncie przyjmują w charakterze djetarjuszy. W ten sposób postąpił Sejmik Sokołowski, który przyjął stałego leśnika-praktyka i pod jego kierownictwem bezpośrednim ta akcja jest prowadzona.

Komisarz O. L. dojeżdża, naradza się z takim instruktorem, organizuje roboty jest pewien czas przy rozpoczęciu i jedzie do następnego sejmiku.

Sejmik Lubartowski przyjął ze średniej szkoły rolniczej uczniów starszych kursów w charakterze djetarjuszy. Uczniowie ci zostali pouczeni przez odnośnego Komisarza O. L. o metodzie, sposobie sadzenia, wyborze sadzonek, a że z ławy szkolnej zasadnicze pojęcie już mieli, więc w rezultacie okazali się dobrymi pracownikami i wykonawcami tych prac na gruncie.

W społeczeństwie naszem tkwi b. dużo dobrej woli, zapasu energji potencjalnej, nagromadzonej przez długie lata niewoli, tylko trzeba rozbudzić tę energję i poprzeć ją usilną dobrą wolą, a wtedy na każdem polu, a więc i w dziedzinie zalesiania nieużytków dokażemy czynami, że potrafimy być narodem twórczym wskazującym drogę nietylko przyszłym pokoleniom Polski Odrodzonej lecz i innym narodom.

Do takiej tedy twórczej a ofiarnej pracy winniśmy przystępować bez żadnych nakazów, lecz iść za głosem wewnętrznym, podyktowanym obowiązkiem Polaka.

Po referacie Woj. Inspektora Ochrony Lasów p. Szyszkowskiego zabrał głos p. **Wojewoda Remiszewski** i w przemówieniu swoim podkreślił doniosłość ustalania i zalesiania wydm piaszczystych, zaznaczając, że w ogólnym rozwoju gospodarczem całego Państwa koniecznem jest w przeciągu jaknajkrótszego czasu doprowadzenie nieużytków do stanu produkcji.

Prekluzyjny termin dla Województwa Lubelskiego, w ciągu którego nieużytki muszą być zalesione określił pan Wojewoda jaknajkrótszy, w żadnym razie nie przekraczający 5 lat.

1. Komisarze Ochrony Lasów podkreślają brak dostatecznej ilości sadzonek oraz podnoszą ujemny wpływ długotrwałej zimy na intensywność pracy przy zalesianiu nieużytków bieżącej wiosny.

1. Zapotrzebowanie w sadzonkach w zupełności może być pokryte z własnych szkółek, które wobec tego winny być zakładane tam zwłaszcza, gdzie innych źródeł pozyskania sadzonek niema. Brakiem sadzonek nie można tłumaczyć bezczynności w zalesianiu.

2. Nie tyle brak sadzonek, ile brak przymusu do zalesiania nieużytków stoi na przeszkodzie do zalesień intensywnych. Naprzykład w pow. biłgorajskim włościanie początkowo zgodzili się na zalesianie lecz następnie sprzeciwiając się zalesieniom zaorali teren nieużytków (K. O. L. Otto).

2. W niektórych powiatach starostowie stosują przymus policyjno-administracyjny. Można to jednak stosować tylko tam, gdzie są jakiekolwiek krzaki, wtedy grunt ten traktuje się jako leśny. W tym wypadku powinien Komisarz wystąpić o uznanie tego terenu za ochronny.

Wyjaśnienie własne.

3. W pow. Włodawskim w roku ubiegłym Sejmik poruczył sprawę zalesienia nieużytków specjalnemu przedsiębiorcy. Roboty te prowadziło biuro leśne p. n. „Kultura Leśna". Roboty przeprowadzono fatalnie. Przestrzega się przeto Sejmiki, aby nie zawierały ze wspomnianą firmą żadnych umów i wogóle, by do przedsiębiorstw tego rodzaju odnosiły się z wielką rezerwą.

Wyjaśnienie własne.

4. W czasie zalesiania nieużytków należy wszelkie inne sprawy odłożyć, a za najpilniejszą uważać sprawę zalesień, aby były wykonane dokładnie i jaknajsumienniej. Komisarze winni baczyć, aby Sejmiki wydatkowały ze swoich sum t. j. 25% sumy przyznanej z Ministerstwa. Te Wydziały Powiatowe, które wykazały największą inicjatywę w kierunku zalesień — otrzymują ponadto zasiłki z funduszów dyspozycyjnych Wojewody.

3. LASY OCHRONNE.

O lasach ochronnych mówią przepisy art. art. 19, 20, 21, 22, 23 rozp. p. Prezydenta Rzplitej z dnia 24.VI.27 r. (Dz. Ust. Nr. 57).

Uwagę Panów chciałem zwrócić na fakt, że za mało wpływa wniosków od Panów o uznanie czyto lasów w ścisłym znaczeniu tego słowa, czy też zarośli za ochronne, aczkolwiek wszelkie są dane na to, aby powierzchnie te były zagospodarowane według ścisłych przepisów o lasach ochronnych.

Powiaty północne obfitują w piaski, niejednokrotnie są one uruchomione. Na powierzchniach tych widnieją niedobitki roślinności, jak pojedyńcze sosenki, jałowiec i inne krzaki. Tereny takie niejednokrotnie służą jako zabezpieczenie przed zasypywaniem sąsiednich pól uprawnych przeszkadzają rozszerzaniu się piasków lotnych i z punktu widzenia ogólno-gospodarczego winny być jaknajrychlej uznane za ochronne i wydany przymus uzupełnienia zalesień z jednoczesnem zabronieniem pasania inwentarza i zbierania ściółki.

Proszę Panów o zwrócenie na powyższe bacznej uwagi i o większe docenianie w badaniu tych powierzchni, które mogą się stać typowymi nieużytkami, zalesienie których, jak nas doświadczenie poucza, jest nadzwyczaj utrudnione.

Następnie jest bardzo ważną sprawa zalesionych przez nas nieużytków (lotnych piasków). Zalesiono już kilka tysięcy hektarów. Nie wszystkie jednakże dotychczas powierzchnie te uznane zostały za ochronne.

Wszakżeż Panowie doskonale zdają sobie sprawę, ile trudu fizycznego oraz z jakim wysiłkiem pieniężnym tereny te zostały zalesione.

Jednem z najgłówniejszych zadań, jakie spoczywają na Panach jako komisarzach ochrony lasów jest obowiązek baczenia, aby te zalesione i ustalone lotne piaski pozostały pod trwałą uprawą leśną, aby włościanie, czy to przez rozmyślne niszczenie, czy to przez wypas inwentarza zalesień tych nie niszczyli. Gwarancją dającą większe zapewnienia, że zalesienia te nie będą niszczone, jest konieczność uznania tych powierzchni za ochronne.

Jednocześnie należy poumieszczać przy tych terenach tablice z napisami, iż są to powierzchnie ochronne, na których zabrania się pasania inwentarza, zbierania ściółki, chodzenia, niszczenia upraw i. t. d. pod odpowiedzialnością przepisów karnych (wymieniać można wysokość kary).

Dlatego też należy jaknajszybciej w porozumieniu z Wydziałami Powiatowymi wystąpić do Urzędu Wojewódzkiego o uznanie tych powierzchni za ochronne, a to na podstawie art. 20 rozp. p. Prezydenta Rzplitej z dnia 24.VI.27 (Dz. Ust. Nr. 57).

Jednocześnie podkreślam konieczność podawania imienia i nazwiska, posiadacza lasu ochronnego. Bowiem orzeczenie o uznaniu lasu za ochronny musi być doręczone indywidualnie każdemu z posiadaczy (referat Inspektora Ochrony Lasów p. Szyszkowskiego).

1. Jak postąpić, jeżeli nie można ustalić powierzchni poszczególnej działki lasu ochronnego? (p. Pohorecki).

1. Tereny takie uznają się ryczałtowo za ochronne. Należy tylko ustalić i podać nazwiska właścicieli.

2. Jak uznać las za ochronny jeżeli jest gromadzki i komu w takim razie wydać nakaz zalesienia? (p. Otto).

2. Należy nazwiska wszystkich właścicieli wymienić, powierzchnię podać ogólną i wydać nakaz zalesienia naturalnie w ramach kompetencji.

4. PRAKTYCZNE OMÓWIENIE NIEKTÓRYCH ARTYKUŁÓW ROZP. PREZYDENTA RZPLITEJ Z DNIA 22.III.28 R. (DZ. UST. № 36 POZ. 341) O POSTĘPOWANIU ADMINISTRACYJNEM

referat Komisarza Ochrony Lasów p. Kopcia.

Praktyka wykazała, iż nie zawsze przy czynnościach służbowych Komisarzy O. L. postępowanie jest zgodne z postanowieniami rozp. Prez. Rzplitej z dnia 22.III.28 r. o postępowaniu administracyjnem.

Ponieważ Komisarze O. L. w swej działalności są nietylko organami fachowymi Starosty, lecz i referantami spraw, wchodzących w zakres kompetencji władz administracyjnych I-ej instancji, przeto Komisarze O. L. winni tak w swych czynnościach fachowych na gruncie, jak też przy sporządzaniu na podstawie dokonanych czynności projektów orzeczeń i decyzyj — ściśle przestrzegać odnośne przepisy pomienionego na wstępie rozp. o postępowaniu administracyjnem.

Postępowanie odmienne niż jest przewidziane w omawianem rozporządzeniu jest formalnem uchybieniem, które powoduje, iż władza nadzorcza ewentualnie instancja odwoławcza musi uchylać wydane przez władzę I-ej instancji orzeczenia i decyzje nawet skądinąd słuszne.

W podobnych wypadkach z jednej strony cierpi autorytet władzy, która wydała orzeczenie lub decyzję z pogwałceniem przepisów o postępowaniu administracyjnem z drugiej zaś strony naraża się niepotrzebnie na straty materjalne zainteresowaną stronę.

Niniejszym zotaną omówione niektóre postanowienia rozp. z dnia 22.III.28 r. o post. administr. przeciw którym popełniane są uchybienia przy załatwianiu spraw przez Komisarzy Ochrony Lasów.

W zakresie wykonywania rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 24.VI.27 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa właściwość władz jest ściśle ustalona (art. art. 25 i 26).

II. Właściwość. Komisarze Ochrony Lasów winni dbać o to, by przy załatwianiu spraw dotyczących gospodarki w lasach prywatnych była przestrzegana właściwość rzeczowa władzy administracyjnej I instancji (art. 2 Rozp. z dnia 22.III.28 r.). Zdarzają się wypadki, że nietylko osoby interesowane, lecz i władze administr. I instancji skierowują do Urzędu Wojew. do załatwienia podania osób interesowanych w sprawach należących do właściwości władz administr. I instancji. Jeżeli wniesiono podanie do władzy administr. I instancji nie właściwie, należy podanie to skierować do władzy właściwej z równoczesnem zawiadomieniem o tem wnoszącego, lub należy zwrócić mu podanie ze wskazaniem tej władzy (art. 2 ust. 3 rozp. z dn. 22.III.28 r.). W tych wypadkach należy pamiętać i informować osoby interesowane, że bieg terminu przewidzianego przepisami dla załatwiania prośby ich rozpoczyna się dopiero od momentu wniesienia podania do właściwej władzy.

III. Osoby interesowane i ich pełnomocnicy. W wypadkach, gdy w toczącym się postępowaniu administracyjnem osoba interesowana, zastąpiona jest pełnomocnikiem, należy żądać od tego ostatniego pełnomocnictwa (art. 12).

Przytem należy pamiętać, że oprócz pełnomocnictw, sporządzonych lub poświadczonych w urzędach i przez notarjuszów, są dopuszczalne również pełnomocnictwa prywatne, o ile ich wiarogodność nie budzi wątpliwości. Pełnomocnictwa mogą być sporządzone oddzielnie albo zawarte w protokułach, adnotacjach, podaniach itp.

W sprawach mniejszej wagi władza może nie żądać pełnomocnictwa, jeżeli zastępcami osób interesowanych są członkowie rodziny, osoby należące do wspólnego gospodarstwa domowego lub ich pracownicy, a władza niema wątpliwości co do istnienia i zakresu uprawnienia do zastępstwa.

IV. Protokuły. Protokuły z dokonywanych przez Komisarzy O. L. czynności winny byc sporządzane tak, aby z nich widoczne było, kto, kiedy i gdzie i jakich czynności urzędowych dokonał, kto był przy tem obecny w charakterze władz współdziałających, osób interesowanych ich pełnomocników i świadków, co i w jaki sposób zapomocą dokonanych czynności ustalono i jakie zarzuty lub uwagi zgłosiły obecne przy czynności osoby.

O ile zeznania świadków różnią się między sobą, każde zeznanie zapisuje się oddzielnie w miarę możności własnemi słowami osoby zeznającej bez zmian, opuszczeń i dodatków.

Władza może zezwolić osobom piśmiennym na zapisywanie do protokułu swych zeznań, lub też w miejsce zeznania ustnego na dostarczenie zeznania na piśmie, które w tym wypadku musi być napisane w całości własnoręcznie przez zeznającego. Świadkowie o ile byli obecni przy badaniu winni podpisać protokuł (19 — 21 art.).

Skrobania w protokułach są wzbronione, poprawki zaś i uzupełnienia winny być robione tak, aby wyrazy skreślone były jeszcze czytelne i aby poprawki były stwierdzone w protokule przed jego podpisaniem (art. 20 rozp. z dnia 22.III.28 r.).

V. Wezwania i doręczenia. Wszelkie wezwania, zawiadomienia i inne pisma urzędowe, winny być doręczone za pokwitowaniem, które winno pozostawać w aktach sprawy.

VI. Terminy. Przy obliczaniu terminów, oznaczonych na dnie, należy pamiętać, że nie wlicza się dnia czynności, miarodajnego dla rozpoczęcia biegu terminu i że ostatni z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu (art. 36 rozp.). Jeśli pismo zostało nadane w urzędzie pocztowym lub telegraficznym przed upływem terminu, to takowy uważa się za zachowany (art. 4). Zdarzały się wypadki, że władze administracyjne I-ej instancji przywracały termin dla odwołań od decyzji wydanych przez nie.

Należy pamiętać, że prośbę strony o przywrócenie pomienionego terminu rozstrzyga ostatecznie władza odwoławcza tj. w danym wypadku Wojewoda (art. 42 rozp.).

Prośba o przywrócenie terminu nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej decyzji władzy, jednakże władza może wstrzymać wykonanie, gdy uzna to za uzasadnione (art. 43 rozp.).

VII. Załatwienie spraw. Przed ostatecznem załatwieniem spraw wynikłych na skutek prośby strony i związanych z materjalną korzyścią tejże (zatwierdzanie programów i jakichkolwiek wyrębów lasu) należy upewnić się, czy osoba ta posiada tytuł własności na będący w mowie objekt leśny.

W tym celu należy żądać od strony przedstawienia miarodajnych dowodów, jak to wyciąg hipoteczny, zaświadczeń pisarzy hipotecznych, lub właściwych urzędów gminnych.

W tych wypadkach, gdy jest kilku współwłaścicieli, a występuje jeden — należy żądać oprócz dowodu własności pełnomocnictwa od reszty współwłaścicieli.

Wyżej pomienione dowody własności w oryginałach lub zaświadczonych odpisach, winny zawsze znajdować się w aktach spraw.

Sprawy winny być załatwiane bez niepotrzebnej zwłoki i tak, aby nie cierpiał interes publiczny ani uprawnione interesy osób prywatnych (art. 68 rozp.). Zdarzają się wypadki, że do merytorycznego załatwiania sprawy, będącej przedmiotem podania, niema podstawy prawnej lub faktycznej. Wówczas należy taką sprawę pozostawić bez załatwienia, a już wszczętą umorzyć, czyniąc odpowiednią adnotację na akcie i w miarę okoliczności, zawiadamiając petenta (art. 71 rozporządzenia).

VIII. Decyzja. Przy wydawaniu decyzji należy pamiętać, że nie może być żadnych uchybień co do formalnej strony decyzyj, a dlatego każda decyzja powinna zawierać: 1) powołanie na podstawę prawną, 2) datę, 3) osnowę decyzji, 4) podpis władzy, oraz 5) pouczenie co do możliwości odwołania z wskazaniem władzy, terminu i trybu zaskarżenia (art. 75 i 76). Oprócz powyższego decyzja powinna zawierać prawne i faktyczne uzasadnienie, zwłaszcza w tych wypadkach, gdy jest w całości lub w części odmowna (art. 75). Należy pamiętać, iż błędne objaśnienie strony lub zaniechanie objaśnienia tejże, co do terminu wniesienia odwołania i dalszego toku instancji, nie może narażać stronę na szkodę i dlatego w pierwszym wypadku odwołanie strony, zgłoszone w terminie wyznaczonym, uważa się za wniesione w terminie. W wypadku zaniechania objaśnienia stronie przysługuje prawo w ciągu 2-ch tygodni od chwili doręczenia decyzji zażądać od władzy przesłania objaśnienia i dopiero od dnia otrzymania przez stronę objaśnienia, liczy się termin wniesienia odwołania (art. 77).

Jeśli w wydanych decyzjach zostały popełnione błędy pisarskie, rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki, to sprostowanie popełnionych błędów może być podjęte każdego czasu z urzędu lub na wniosek osób interesowanych (art. 81).

IX. Odwołanie. Od decyzji, wydanych przez władzę administr. I-ej instancji stronie przysługuje odwołanie tylko do Wojewody (art. 82).

Należy pamiętać, iż termin odwoławczy w sprawach wszystkich lasów, a zatem i obciążonych serwitutami włościańskimi wynosi 14 dni po doręczeniu decyzji (art. 83). Wobec powyższego art. 35 rozp. z dnia 24.VI.27 r. o zagospodarowaniu lasów obecnie już jest nieaktualny.

Należy pilnować, aby w wypadkach wniesienia w terminie odwołań decyzje nie były wykonywane, chyba, że wykonanie leży w wyjątkowo ważnym interesie publicznym lub w wyjątkowo ważnym interesie strony, o czem postanawia władza (art. 87).

Wniesione odwołanie winno być przesłane wraz z aktami sprawy do Urzędu Wojewódzkiego w ciągu siedmiu dni po upływie terminu odwołania (art. 90). Z prawa odwoływania własnych decyzji należy korzystać tylko w wyjątkowych wypadkach i to wtedy, gdy w odwoływanej decyzji nie nabyły praw osoby inne (art. 90).

X. Wznowienie postępowania i uchylenie decyzji. W pewnych wypadkach, bliżej określonych w pp. a, b i c art. 95-go w sprawie zakończonej prawomocną decyzją może nastąpić wznowienie postępowania na skutek podania strony lub z urzędu, przyczem o wznowieniu postępowania władza administr. I-ej instancji decyduje wówczas tylko, gdy wydała decyzję w ostatniej instancji (art. 95, 96 i 97). Uchylanie i zmienianie z urzędu wydanych decyzyj, może być dokonywane tylko wtedy, gdy na mocy tych decyzyj strony lub osoby inne nie nabyły żadnych praw, w przeciwnym zaś wypadku prawomocne decyzje mogą być uchylane tylko za zgodą tych stron lub osób (art. art. 99 i 100).

XI. Opłaty i koszta. Często się zdarza, że nietylko różne załączniki znajdujące się w aktach sprawy przesyłanych z odwołaniem do Urzędu Wojew. lecz i same podania lub odwołania zupełnie nie są opatrzone opłatą stemplową lub takowa uiszczona jest w nienależytej wysokości.

W wypadku nie uiszczenia przez stronę opłaty stemplowej w przepisanej wysokości należy wyznaczyć jej termin od 7 do 14 dni celem wniesienia opłaty.

Jeżeli w wyznaczonym terminie należna opłata nie zostanie uiszczona — pismo wraz z załącznikiem podlega zwrotowi.

Nie opłacone stemplem podanie winno być jednakże załatwione między innemi wtedy, gdy wymaga tego interes publiczny lub poważny interes strony.

Komisarze Ochrony Lasów przy wykonywaniu swych czynności urzędowych zwłaszcza na gruncie mogą być narażani na niewłaściwe zachowanie się strony świadków lub innych osób.

Wówczas przysługuje K. O. L. prawo wydalenia tych osób z dokonywanych czynności (art. 67).

O postępowaniu karnem.

1. Czy w sprawie ewentualnego nieprawnego cięcia winien jest właściciel czy kupiec i kogo należy pociągać do odpowiedzialności (pp. Pohorecki, Otto i Saganowski).

1. Do odpowiedzialności należy pociągnąć zawsze faktycznego sprawcę czynu karnego. Ustalić zaś winnego można na podstawie zeznań świadków.

2. Czy i kupca i właściciela należy obciążyć całkowitą sumą nieprawnego wyrębu, czy też rozdzielić tą sumę o ile obaj byli sprawcami nieprawnego wyrębu? (p. Pohorecki).

2. Każdego całkowitą sumą, gdyż jest to kara, a nie odszkodowanie.

3. Jak rozumieć i stosować karę za nieprawne pasanie bydła czy od stada czy od sztuki i kogo należy pociągać do odpowiedzialności? (p. Mialik).

3. Karę należy stosować nie od sztuki bydła, a za fakt pasienia. Należy sprawdzić czyją własnością jest bydło i właściciela pociągnąć do odpowiedzialności.

5. UZGODNIENIE URZĘDOWANIA PP. KOMISARZY.

Instrukcja normująca tryb urzędowania Komisarzy O. L. i ujednostajniająca sposób prowadzenia kancelarji przez Komisarzy O. L. jest w opracowaniu przez M. R. i prawdopodobnie w niedługim czasie się ukaże.

Obecnie sprawa ta musi być w granicach samej ustawy o ochronie lasów, jak również spodziewanej instrukcji omówiona i dyrektywy podane winny być przez Panów K. O. L. przestrzegane, a to w celu ujednostajnienia prowadzenia akt jak również sposobu urzędowania w poszczególnych Starostwach.

Stanowisko Komisarza O. L. jest w zasadzie połączone ze stałymi rozjazdami i prawie wyłącznie po powiatach.

Przepisy rozp. P. Prez. Rzplitej z 24.VI.27 r. o zagos. lasów są niejednokrotnie mylnie interpretowane przez strony, interesanci chcąc się poinformować w szeregu spraw błądzą od Starostwa do Komisarza i z trudnością udaje się im zastać Komisarza.

Dlatego też winni Panowie (niektórzy już to zrobili) ustalić w miesiącu dnie w ciągu których stale Panowie zjeżdżać będą do odnośnych Starostw, aby w dniu tym załatwiać interesantów.

Jednocześnie wykaz tych dni pobytu w poszczególnych Starostwach podadzą Panowie do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego, gdyż w ciągu tych dni może być przeprowadzona lustracja przez władze wojewódzkie, czy też z Ministerstwa.

Znaczna część spraw, przesyłanych Panom do załatwienia na gruncie przez Urząd Wojewódzki, zalega i jest załatwiana ze znacznym opóźnieniem.

Dlatego też wszystkie te sprawy, przesyłane Panom bez podania terminu, winny być w terminie miesięcznym załatwiane.

O ile sprawa będzie terminową, będzie podany Panom termin załatwienia powyższej sprawy.

Dla ujednostajnienia prowadzonych akt przez pp. Komisarzy przypominam, iż winny być założone i prowadzone następujące:

1) Książka sprawdzanych orzeczeń na gruncie, gdzie będzie rubryka terminy sprawdzenia orzeczenia na gruncie, „Rezultat badania na gruncie“ „Jakie wydano zarządzenia“,

2) Ewidencja zatwierdzanych programów gospodarczych do 50 ha,

3) Ścisła statystyka powierzchni wszystkich lasów w powiatach a więc i w obwodzie,

4) Akta lasów w każdym z powiatów (oddzielne teczki na każdy objekt),

5) teczka z okólnikami Wojewody.

6) teczka z okólnikami Minister.

7) lasy ochronne.

8) Ewidencja spraw karnych, wysyłanych do Starostw.

9) Książka rozjazdów służbowych,
10) Książka wysyłanej korespondencji.

Sporządzanie protokułów.

Protokuł K. O. L. jest materjałem źródłowym na którym się opiera Urząd Wojewódzki przy wydawaniu swych orzeczeń.

Niestety niejednokrotnie są one tak niedbale spisywane bez podania zasadniczych danych, że trudno jest cośkolwiek wysondować z tych protokułów. To też przy sprawach odwoławczych Min. Roln. kilkakrotnie zwracało uwagę na nieracjonalne sporządzanie protokułów przez K. O. L.

A więc co winno być w każdym protokóle?

1) Miejsce spisania protokułu, data, obecni zainteresowani i w jakiej sprawie,

2) krótki opis lasu, stan jego prawny (serw.)

3) Meritum sprawy (dokładny opis gleby, drzewostan).

Wniosek winien być załączony oddzielnie z motywami prawnymi i gospodarczo-leśnymi.

Nie należy natomiast w protokułach wymieniać motywów petenta powtarzać jego wywody, które są w podaniu, boć to z badaniem Komisarza nie jest związane.

Wreszcie podkreślić muszę, że Panowie nie doceniają wagi art. 5, 6 rozp. P. Prezydenta, a więc kontroli właściciela odnośnie zalesień wyrębowych przestrzeni. Dość wspomnieć, że na przeszło 2-letni okres urządzania według nowej ustawy wpłynęło 2 czy 3 protokuły Komisarzy O. L. o wyznaczenie przymusu zalesienia, proszę Panów zwrócić uwagę na to, że Komisarz O. L. jest przedewszystkiem Komisarzem, stojącym na straży zachowania lasów.

Troską tedy jego, winno być należyte zachowanie lasów pod względem zalesień i w miarę jak właściciele lasów nie dokonywują tych czynności stosować przepisy art. 40 rozp. P. Prez. z 24.VI.27 r.

W tych wypadkach, gdy objekt dany podlega sprawdzeniu ze względu na wykonanie orzeczenia i jednocześnie Komisarz O. L. zjeżdża na grunt w celu zbadania przedmiotu podania właściciela lasu, to przedewszystkiem należy ustalić stan lasu, wykonanie orzeczeń i w związku z tym spisać oddzielny protokuł.

Dopiero wtedy należy rozpatrywać podanie i spisać odnośny protokuł. Następnie winni Panowie przestrzegać, aby zatwierdzone plany gospodarstwa leśnego były na gruncie wykonane, a więc przeprowadzony podział przestrzenny zgodnie z planem, odpalikowane cięcia na gruncie.

Przy badaniu planów na gruncie winni Panowie żądać pierworysów wraz rejestrami pomiarowymi, aby ustalić, czy cała powierzchnia leśna jest objęta urządzeniem (referat Inspektora Ochrony lasów p. Szyszkowskiego).

6 O POBORZE DRZEWA NA ODBUDOWĘ KRAJU.

Udział Panów Komisarzy Ochrony Lasów w akcji poboru daniny lasowej jest już i będzie nadal bardzo nikły, bowiem pozostało zaledwie kilka objektów leśnych, o których władze administracyjne będą zasięgać bliższych danych, jak co do jakości drzewostanów tak i obszaru działek daninowych. Pozostały mianowicie jedynie niewielkie partje drzewa w następujących lasach: Konstantynów, Strzyżew, Michalin i Podobłocie.

W związku z zastosowaniem nowych cen na drewno i określeniem zwyżki lub zniżki od tych przysługującej płatnikom, Komisarze Ochrony Lasów będą opinjować skalę zastosowania zniżek lub zwyżek.

Przy akcji odbudowy czynności Komisarzy Ochrony Lasów ograniczają się jedynie do stwierdzenia użyteczności budulcu drzewa przekazywanego przez władze państwowe leśne starostwom na odbudowę i ewentualne zbrakowanie takowego (p. Rytel referent odbudowy i daniny leśnej).

7. WOLNE WNIOSKI.

1. Komisarze proszą o wydanie im ogólnej delegacji dla rozjazdów w celu badania wykonania decyzji (p. Pohorecki, Otto, Bielkiewicz).

1. Pismo okólne w tej sprawie zostanie komisarzom rozesłane.

2. Czy nie należałoby opracować statystyki lasów drobnej własności? (Saganowski).

2. W roku 1930 w czerwcu ma być zjazd komisarzy spisowych i będzie sporządzona ścisła statystyka lasów. (Wyjaśnienie otrzymano w Min. Roln. Wydz. Polit. Ekonom.).

3. W sprawie wydzieleń wspólnych terenów zaserwitutowych włościanie czynią zarzut Komisarzowi, że zezwala na wyręby przed ustaleniem formalnego zatwierdzenia podziału (p. Otto).

3. Na wspólnych terenach leśnych nie wolno udzielać indywidualnych zezwoleń na wyręby.

4. Czy Starostwo powinno nadsyłać do Urzędu Wojewódzkiego odpisy w sprawach karnych? Spraw tych jest taka masa, że komisarz nawet nieraz nie jest w stanie zbadać ich — załatwia to policja (p. Otto).

4. W sprawie tej był rozesłany okólnik i należy go przestrzegać, gdyż Województwo powinno z uwagi na ogólną politykę leśną wiedzieć o wszystkich sprawach karnych.

5. Często przy przeprowadzaniu przez Pow. Urząd Ziemski komasacji włościanie sądzą, że jednocześnie z komasacją uzyskują prawo wyręby lasu. Czy nie należałoby aby Komisarze Ziemscy zwracali się do Komisarzy Ochr. Lasów o wydawanie opinji? (p. Saganowski).

5. W tych wypadkach, gdy projektem scaleniowym są objęte i tereny leśne, kosztem których ma być przeprowadzona komasacja gruntów ornych tryb postępowania Urzędów Ziemskich i władz ochrony lasów jest przewidziany w ustawie z dn. 31.VII.23 r. (Dz. Ust. Nr. 92/1927 poz. 833) o scalaniu gruntów i rozp. wykonawczem Min. Reform Rolnych z dnia 27.VIII.28 r. (Dz. Ust. Nr. 87 poz. 763).

W wypadkach zaś, gdy projekt scaleniowy ma na ce'u li tylko komasację terenów leśnych — tryb postępowania przewidziany jest reskryptem Min. Rolnictwa z dn. 30.VII.28 r. rozesłanem do Komisarzy Ochrony Lasów z dn. 28.VIII.28 r. przy L. 4884/RW. Stosownie do powyższych przepisów Urzędy Ziemskie winny się zwracać do władz ochrony lasów tak po opinję co do ochronności danego lasu jak również o zezwolenie na wyręby i zamianę użytków leśnych na rolne.

Przed prawomocnem zatwierdzeniem projektu scaleniowego nikt niema prawa rąbać lasu i zamie-

niac użytków leśnych na rolne na terenach leśnych objętych obszarem scaleniowym. Komisarze ochrony lasów winni dopilnować tego i wszelkie przedwczesne wyręby na omawianych terenach traktować jako wyręby nieprawne podpadające pod działanie art. art. 38 i 48 rozp. z dnia 24.VI.27 r.

Oczywiście w wypadkach wszczętej komasacji obejmującej i tereny leśne należy w porozumieniu z Komisarzem Ziemskim uświadamiać uczestników scalania co do ich praw i obowiązków względem terenów leśnych.

6. Komisarze oświadczają, że nie otrzymali Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o postępowaniu administracyjnem. Proszą o wysłanie im takowego.

6. Dzien. Urz. Min. Spraw Wewnętrznych zostanie w najbliższym czasie Komisarzom rozesłany.

7. Czy termin 7-dniowy do przesłania apelacji jest obowiązkowy, gdyż Komisarz często, mając kilka rozjazdów ciągłych pozostawać może przez kilka dni nieobecnym (p. Otto).

7. Termin ten jest ustawowo przewidziany, a więc obowiązkowy.

8. Co robić gdy nie można ustalić tytułu własności przy drobnych działkach dowód gminy często jest niezbyt ścisły utrudnia to ogromnie ustalenie i może wywołać nieporozumienie (p. Otto).

8. Dla rozpatrywania sprawy koniecznem jest dowód o tytule własności. Dowód ten może być wydanym przez Pow. Urząd Ziemski, o ile działki te nadane zostały jako ekwiwalent za serwituty. W innych wypadkach albo przez Urzędy Gminne, albo też przez wydział hipoteczny o ile dana jednostka posiada księgę hipoteczną.

9. Na zaświadczeniach urzędów gminnych nie można polegać, gdyż zdarza się, że podają mylne dane co do powierzchni (p. Saganowski).

9. Sprawy takie należy ujawniać i referować danemu staroście, aby wójci byli pociągani do odpowiedzialności.

Wyjaśnienie własne.

10. O ile Komisarz wstrzymuje użytkowanie lasu z jakichkolwiek względów (wydzielenie za serwituty itp.), niema on prawa unieważniać planu i wyrębów na które Urząd Wojewódzki uprzednio udzielił zezwolenia, a którego właściciel jeszcze nie wykorzystał. Dopiero następne wyręby Komisarz ochrony lasów może zamknąć.

11. Komisarze wypowiadają się, że byłoby celowem, gdyby Wydziały Powiatowe angażowały, jako swojego urzędnika instruktora leśnego, któryby jednocześnie prowadził pracę zalesieniową, a także dopomagałby włościanom przy sporządzaniu programów dla drobnej własności.

Sporządzanie programów przez techników leśnych jest zbyt kosztownem i odstrasza właścicieli drobnej własności.

Instruktor taki, obcując z drobnymi rolnikami, mógłby zachęcić ich, pociągnąć i udostępnić im zagospodarowanie lasów.

11. Należy tę sprawę propagować pomiędzy pp. Przewodniczącymi Wydziałów Powiatowych może się uda choć w niektórych starostwach uzyskać w Sejmikach etat na instruktorów rolniczo - leśnych.

Po wyczerpaniu porządku dziennego zjazd zakończono o godzinie 19-ej.

C. Ogłoszenia.

V.

1. Udzielenie zezwoleń na uruchomienie komunikacyj samochodowych.

L. 3188.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyr. Robót Publ.) udzielił **Fiszlowi Janklowi Lewinowi** zamieszkałemu w Puławach pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego na przestrzeni Kazimierz — Lublin, na przeciąg 1 roku licząc od dnia 1 czerwca 1929 do dnia 31|5 1930 r. na następujących warunkach:

ROZKŁAD JAZDY:

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Kazimierza	6.30	do Puław	6.50
z Puław	7.00	do Końskowoli	7.15
z Końskowoli	7.20	do Kurowa	7.35
z Kurowa	7.40	do Markuszowa	7.50
z Markuszowa	7.55	do Garbowa	8.05
z Garbowa	8.10	do Lublina	8.50
z Lublina	17.30	do Garbowa	18.10
z Garbowa	18.15	do Markuszowa	18.25
z Markuszowa	18.30	do Kurowa	18.40
z Kurowa	18.45	do Końskowoli	19.00
z Końskowoli	19.05	do Puław	19.15
z Puław	19.20	do Kazimierza	19.40

OPŁATA ZA PRZEJAZD:

Skąd — dokąd	Ilość kilom.	osoby cywil.	wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
z Kazimierza do Puław	12	1.20	1.00
z Puław do Końskowoli	8	0.80	0.60
z Końskowoli do Kurowa	8	0.80	0.60
z Kurowa do Markuszowa	5	0.50	0.40
z Markuszowa do Garbowa	5	0.50	0.40
z Garbowa do Lublina	20	2.20	1.80
z Kazimierza do Lublina	60	6.00	4.80

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 klg. bagażu ręcznego.

Puławy, dnia 2 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy (—) **S. Tymiński.**

L. 5562|3|29.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyr. Rob. Publ.) wydał pozwolenie Nr. 96 z dnia 12|VI 1929 r. **Kwiecińskiej Apolonji**, zam. w Lublinie, ul. 3-go Maja 12, na uruchomienie i utrzymywanie samochodowej komunikacji na linji Zółkiewka — Lublin do dnia 31 maja 1930 r.

ROZKŁAD JAZDY:

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Żółkiewki	6.15	do Gorzkowa	6.35
z Gorzkowa	6.40	do Krasnegostawu	7.00
z Krasnegostawu	7.10	do Łopiennika	7.30
z Łopiennika	7.35	do Fajsławic	7.55
z Fajsławic	8.00	do Piask	8.20
z Piask	8.25	do Lublina	9.00
z Lublina	17.30	do Piask	18.10
z Piask	18.15	do Fajsławic	18.35
z Fajsławic	18.40	do Łopiennika	19.00
z Łopiennika	19.05	do Krasnegostawu	19.25
z Krasnegostawu	19.30	do Gorzkowa	19.50
z Gorzkowa	19.55	do Zółkiewki	20.15

OPŁATA ZA PRZEJAZD:

Skąd — dokąd	Ilość kilom.	osoby cywil.	wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
z Żółkiewki do Gorzkowa	13	1.30	1.00
z Gorzkowa do Krasnegostawu	12	1.20	1.00
z Krasnegostawu do Łopiennika	10	1.00	0.80
z Łopiennika do Fajsławic	10	1.00	0.80
z Fajsławic do Piask	10	1.00	0.80
z Piask do Lublina	24	2.40	2.00
z Żółkiewki do Lublina	79	7.90	6.30

Bagaż ręczny do 10 klg. bezpłatnie.

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 17 osób włącznie z kierowcą i 150 kg. bagażu ręcznego.

Lublin, dnia 22 czerwca 1929 r.

Za Starostę Powiatowego (—) **Wyhowski.**

L. 3344|29.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyr. Rob. Publ.) udzielił w dniu 22 czerwca 1929 roku za L. 4471|DR|4, Nr. 109 **Gryc-macherowi Moszkowi,** zam. w Czemiernikach pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego — samochodowego — osobowego na przestrzeni Czemierniki — Radzyń — Suchowola — Lublin na przeciąg jednego roku licząc od dnia 15 czerwca 1929 r. do dnia 14 czerwca 1930 r.

ROZKŁAD JAZDY:

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Czemiernik	6.00	do Radzynia	6.20
z Radzynia	6.30	do Suchowoli	7.00
z Suchowoli	7.10	do Lubartowa	8.00
z Lubartowa	8.10	do Lublina	8.40
z Lublina	17.15	do Lubartowa	17.55
z Lubartowa	18.05	do Suchowoli	19.00
z Suchowoli	19.10	do Radzynia	19.40
z Radzynia	19.50	do Czemiernik	20.10

OPŁATA ZA PRZEJAZD:

Skąd — Dokąd	Ilość klm.	Osoby cywil.	Wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
z Czemiernik do Radzynia	13	1.30	1.00
z Radzynia do Suchowoli	15	1.50	1.20
z Suchowoli do Lubartowa	32	3.20	2.60
z Lubartowa do Lublina	26	2.60	2.10
z Radzynia do Lublina	73	7.30	5.80

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 kg. bagażu ręcznego.

Lubartów, dnia 8 lipca 1929 roku.

Starosta Powiatowy (—) **Krauze.**

L. 6726|29.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyr. Rob. Publ.) wydał pozwolenie Nr. 91 z dnia 4 czerwca 1929 r. **Janczewskiemu Stanisławowi,** zamieszkałemu w Lublinie, ul. Złota 6 m. 14 na uruchomienie i utrzymywanie osobowej komunikacji samochodowej na linji Zakrzówek — Lublin do dnia 31 maja 1930 r.

ROZKŁAD JAZDY:

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Zakrzówka	7.00	do Wilkołaza	7.15
z Wilkołaza	7.25	do Niedrzwicy	7.50
z Niedrzwicy	8.00	do Lublina	8.40
z Lublina	18.30	do Niedrzwicy	19.10
z Niedrzwicy	19.20	do Wilkołaza	19.45
z Wilkołaza	19.55	do Zakrzówka	20.15

OPŁATA ZA PRZEJAZD:

Skąd — Dokąd	Ilość klm.	Osoby cywil.	Wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
z Zakrzówka do Wilkołaza	8	0.80	0.60
z Wilkołaza do Niedrzwicy	15	1.50	1.20
z Niedrzwicy do Lublina	21	2.10	1.70
z Zakrzówka do Lublina	44	4.40	3.50

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 18 osób włącznie z kierowcą i 170 kg. bagażu ręcznego.

Lublin, dnia 17 czerwca 1929 roku.

Za Starostę Powiatowego (—) **Wyhowski.**

L. 3979|29.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyr. Rob. Publ.) udzielił **Karolowi Lebiodzkiemu,** zamieszkałemu w cukrowni Garbów, pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego osobowego na przestrzeni Kurów—Lublin na przeciąg 1 roku licząc od dnia 1 czerwca 1929 r. do dnia 30 maja 1930 r. na następujących warunkach:

ROZKŁAD JAZDY:

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Kurowa	7.15	do Markuszowa	7.25
z Markuszowa	7.30	do Garbowa	7.40
z Garbowa	7.45	do Lublina	8.15
z Lublina	17.00	do Garbowa	17.30
z Garbowa	17.35	do Markuszowa	17.45
z Markuszowa	17.50	do Kurowa	18.00

OPŁATA ZA PRZEJAZD:

Skąd — Dokąd	Ilość klm.	Osoby cywil.	Wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
z Kurowa do Markuszowa	5	0.50	0.40
z Markuszowa do Kurowa	5	0.50	0.40
z Garbowa do Lublina	22	2.20	1.90
z Kurowa do Lublina	32	3.20	2.60

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 klg. bagażu ręcznego.

Puławy, dnia 27 czerwca 1929 roku.

Za Starostę Powiatowego (—) **S. Tymiński.**

L. 6229|29.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyrekcja Robót Publicznych) wydał pozwolenie Nr. 112 z dnia 24|VI 1929 r. **Guji Jakubowi,** zamieszkałemu w Lublinie, ul. Skibińska Nr. 8 na uruchomienie i utrzymanie osobowej komunikacji samochodowej na linji Lublin — Annopol do dnia 31 maja 1930 r.

ROZKŁAD JAZDY.

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Annopola	5.30	do Kraśnika	6.15
z Kraśnika	7.15	do Lublina	8.30
z Lublina	17.00	do Kraśnika	18.15
z Kraśnika	19.15	do Annopola	20.00

OPŁATA ZA PRZEJAZD.

Skąd dokąd	Ilość klm.	osoby cywil.	wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
z Annopola do Kraśnika	28	2.80	2.30
z Kraśnika do Lublina	48	4.80	3.90
z Annopola do Lublina	76	7.60	6.10

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.
Obciążenie samochodu nie może przekraczać 17 osób łącznie z kierowcą i 160 kg. bagażu bezpłatnie.

Lublin, dnia 2 lipca 1929 r.

Za Starostę Powiatowego (—) **Wyhowski.**

L. 5784|29.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyr. Rob. Publ.) wydał pozwolenie Nr. 103 z dnia 21|VI 1929 r. **Kozłowskiemu Józefowi** zamieszkałemu w Lublinie, ul. Bychawska Nr. 4 na uruchomienie i utrzymywanie osobowej komunikacji samochodowej na linji Lublin — Warszawa do dnia 14 czerwca r.

ROZKŁAD JAZDY.

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Lublina	7.00	do Garbowa	7.40
z Garbowa	7.45	do Markuszowa	7.50
z Markuszowa	7.55	do Kurowa	8.05
z Kurowa	8.10	do Zyrzyna	8.50
z Zyrzyna	8.55	do Ryk	9.25
z Ryk	9.30	do Garwolina	10.30
z Garwolina	10.40	do Warszawy	12.20
z Warszawy	18.30	do Garwolina	20.00
z Garwolina	20.10	do Ryk	21.00
z Ryk	21.05	do Zyrzyna	21.30
z Zyrzyna	21.35	do Kurowa	21.50
z Kurowa	21.55	do Markuszowa	22.10
z Markuszowa	22.15	do Garbowa	22.25
z Garbowa	22.30	do Lublina	23.15

OPŁATA ZA PRZEJAZD.

Skąd dókąd	Ilość klm.	osóby cywil.	wojsk. i urzędn państw. za okazaniem legitym.
z Lublina do Garbowa	22	2.20	1.30
z Garbowa do Markuszowa	5	0.50	0.40
z Markuszowa do Kurowa	5	0.50	0.40
z Kurowa do Zyrzyna	14	1.40	1.10
z Zyrzyna do Ryk	18	1.80	1.40
z Ryk do Garwolina	39	3.90	3.10
z Garwolina do Warszawy	61	6.10	4.90
z Lublina do Warszawy	164	16.40	13.10

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.
Obciążenie samochodu nie może przekraczać 19 osób włącznie z kierowcą i 180 kg. bagażu ręcznego.

Lublin, 26 czerwca 1929 r.

Za Starostę Powiatowego (—) **Wyhowski.**

L. 6222.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyr. Rob. Publ.) wydał pozwolenie Nr. 97 z dnia 14|VI 1929 r. **Niskiemu Chaimowi,** zamieszkałemu w Chełmie, ul. Katowska 12, na uruchomienie i utrzymywanie osobowej komunikacji samochodowej na linji Lublin — Piaski, Lublin — Markuszów do dnia 30 kwietnia 1930 roku.

ROZKŁAD JAZDY.

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
codziennie oprócz poniedziałku i środy			
z Piask	8.50 14.30	do Lublina	9.30 15.10
z Lublina	11.30 18.30	do Piask	12.10 19.10
w poniedziałki			
z Lublina	8.00	do Markuszowa	8.50
z Markuszowa	16.30	do Lublina	17.20
z Lublina	18.30	do Piask	19.10
we środy			
z Piask	6.15 15.10	do Lublina	6.55 15.05
z Lublina	7.35 18.30	do Piask	8.15 19.10

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.
Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 kg. bagażu ręcznego.

Lublin, dnia 27 czerwca 1929 r.

Za Starostę Powiatowego (—) **Wyhowski.**

L. 2385|29

Lubelski Urząd Wojewodzki (Dyr. Rob. Publ.) wydał zezwolenie № 33 z dnia 15 kwietnia 1929 roku L. 13460|DR|4 **Segałowi Welwelowi,** zamieszkałemu w Janowie Podlaskim na uruchomienie i utrzymywanie osobowej komunikacji samochodowej na linji Konstantynów — Janów — Biała Podlaska — Brześć nad Bugiem na przeciąg 1 roku, licząc od dnia 15 kwietnia 1929 r. do dnia 14 kwietnia 1930 roku.

ROZKŁAD JAZDY:

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Janowa	7.50	do Białej Podlaskiej	8.05
z Białej Podl.	8.30	do Brześcia n.B.	9.40
z Brześcia n.B.	13.50	do Białej Podlaskiej	14.55
z Białej Podl.	17.20	do Janowa	18.00
z Janowa	18.30	do Konstantynowa	18.45
z Konstantynowa	19.20	do Janowa	19.40

OPŁATA ZA PRZEJAZD:

Skąd — Dokąd	Ilość klm.	Osoby cywil.	wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
z Konstantynowa do Janowa	8	0.80	0.60
z Janowa do Białej Podl.	20	2.00	1.50
z Białej Podl. do Brześcia	43	4.30	3.40
z Brześcia do Konstantynowa	71	7.10	5.70

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.
Obciążenie samochodu nie może przekraczać 17-tu osób włącznie z kierowcą i 160 kg. bagażu ręcznego.

Janów Podlaski, dnia 4 lipca 1929 roku.

Za Starostę Powiatowego (—) **Matczak.**

L. 3980|29.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyr. Rob. Publ.) udzielił **Janowi Szymańskiemu,** zamieszkałemu w cukrowni Garbów pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego osobowego na przestrzeni Lublin — Puławy, na przeciąg 1 roku licząc od dnia 1 czerwca 1929 r. do dnia 31 maja 1930 r. na następujących warunkach:

ROZKŁAD JAZDY:

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Lublina	7.00	do Garbowa	7.40
z Garbowa	7.45	do Markuszowa	8.05
z Markuszowa	8.10	do Kurowa	8.35
z Kurowa	8.40	do Puław	9.15
z Puław	15.00	do Kurowa	15.35
z Kurowa	15.40	do Markuszowa	16.05
z Markuszowa	16.10	do Garbowa	16.30
z Garbowa	16.35	do Lublina	17.15

OPŁATA ZA PRZEJAZD:

Skąd — Dokąd	Ilość klm.	Osoby cywil.	Wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
z Lublina do Garbowa	22	2.20	1.90
z Garbowa do Markuszowa	5	0.50	0.40
z Markuszowa do Kurowa	5	0.50	0.40
z Kurowa do Puław	7	1.70	1.30
z Lublina do Puław	49	4.00	3.80

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.
Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 klg. bagażu ręcznego.

Puławy, dnia 27 czerwca 1929 roku.

Starosta Powiatowy wz. (—) **S. Tymiński.**

L. 3234.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyr. Robót Publ.) udzielił **Marji Niemirskiej** zamieszkałej w Puławach pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego osobowego na przestrzeni Kazimierz Dolny — m. Puławy — st. kol. Puławy na przeciąg 1 roku licząc od dnia 1 maja 1929 r. do dnia 30|4 1930 r. na następujących warunkach:

ROZKŁAD JAZDY:

Wyjeżdża codziennie	godz.	Przyjeżdża codziennie	godz.
z Kazimierza	24.00	do m. Puław	24.30
z Puław	00.35	do st. Puław	00.45
ze st. Puław	1.30	do m. Puław	1.40
z Puław	1.45	do Kazimierza	2.15
z Kazimierza	9.45	do m. Puław	10.15
z Puław	10.20	do st. Puław	10.30
ze st. Puław	11.00	do m. Puław	11.10
z Puław	11.15	do Kazimierza	11.45
z Kazimierza	17.50	do m. Puław	18.20
z Puław	18.30	do st. Puławy	18.40
ze st. Puław	19.05	do m. Puław	19.15
z Puław	19.20	do Kazimierza	19.50

OPŁATA ZA PRZEJAZD:

Skąd — dokąd	Ilość kilom.	osoby cywil.	wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
m. Puław do st. Puław	4	0.40	0.30
m. Puław do Kazimierza	12	1.20	1.00

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.
Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 klg. bagażu.

Puławy, dnia 4 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy (—) **A. Wiszniewski.**

L. 625|29.

Szturm Berko, zamieszkały w Hrubieszowie, przy ul. Długiej Nr. 10 otrzymał w dniu 24 czerwca 1929 r. za L. 3986|DR|4 pozwolenie na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa samochodowego przewozowego osobowego na przestrzeni Hrubieszów — Chełm.

ROZKŁAD JAZDY:

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Hrubieszowa	6.00 15.00	do Białopola	6.50 15.50
z Białopola	7.00 16.00	do Chełma	7.50 16.50
z Chełma	12.15 17.40	do Białopola	13.00 18.30
z Białopola	13.10 18.40	do Hrubieszowa	14.00 19.30

OPŁATA ZA PRZEJAZD:

Skąd — dokąd	Ilość kilom.	osoby cywil.	wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
z Hrubieszowa do Białopola	25	2.50	2.00
z Białopola do Chełma	26	2.60	2.10
z Hrubieszowa do Chełma	51	5.10	4.10

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.
Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 kg. bagażu ręcznego.
Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi. Przewozić nie wolno: nabitej broni, materjałów wybuchowych, łatwopalnych, żrących, cuchnących i brudzących.

Pozwolenie niniejsze wydaje się na przeciąg jednego roku, licząc od dnia 1 kwietnia 1929 roku do dnia 30 marca 1930 roku.

Hrubieszów, dnia 4 lipca 1929 roku.

Starosta Powiatowy wz. (—) **C. Linkowski.**

L. 2356.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Dyr. Rob. Publ.) udzielił **Zajdnerowi Abramowi,** zamieszkałemu w Kazimierzu, pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego na przestrzeni Kazimierz-Dolny — m. Puławy — st. Puławy na przeciąg 1 roku, licząc od dnia 15 maja 1929 r. do dnia 14 maja 1930 r. na następujących warunkach:

ROZKŁAD JAZDY.

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Kazimierza	4.30	do m. Puław	5.00
z Puław	5.05	do st. Puław	5.15
ze st. Puław	5.30	do m. Puław	5.40
z Puław	5.45	do Kazimierza	6.15
z Kazimierza	16.30	do m. Puław	17.00
z Puław	17.05	do st. Puław	17.15
ze st. Puław	17.45	do m. Puław	17.55
z Puław	18.00	do Kazimierza	18.30
z Kazimierza	22.30	do m. Puław	23.00
z Puław	23.10	do st. Puław	23.20
ze st. Puław	23.55	do m. Puław	0.05
z Puław	0.15	do Kazimierza	0.45

OPŁATA ZA PRZEJAZD:

Skąd — dokąd	Ilość kilom.	osoby cywil.	wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitym.
z Kazimierza do Puław	2	1.20	1.00
ze st. kol. Puławy do Puław	4	0.50	0.40

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.
Obciążenie samochodu nie może przekraczać 17 osób włącznie z kierowcą i 160 klg. bagażu ręcznego.

Puławy, dnia 2 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy wz. (—) **S. Tymiński.**

2. Ogłoszenie o pierwiastkowej regulacji hipoteki nieruchomości małż. Ostaszewskich.

Wydział hipoteczny powiatu Sokołowskiego obwieszcza, że na dzień 26 października 1929 r. wyznaczony został termin do piewiastkowej regulacji hipoteki dla nieruchomości rolnej w obrębie miasta Sokołowa, składającej się z kolonji o przestrzeni 9 ha 6271 mtr. kw. ziemi z lasem, zapisanej w rejestrze pomiarowym pod Nr. 244 i $^{1}/_{4}$ wschodniej części domu mieszkalnego drewnianego z placem przy ulicy Siedleckiej, należącej do Grzegorza i Heleny małżonków Ostaszewskich.
W powyższym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji Wydziału Hipotecznego w Sokołowie pod skutkami prekluzji.

Pisarz Wydziału Hipotecznego
przy Sądzie Pokoju w Sokołowie
(—) **Bieliński.**

3. Postępowanie spadkowe.

Wydział hipoteczny w Hrubieszowie obwieszcza, że otwarto postępowania spadkowe po zmarłych:
Naftuli-Herszu Blaser (Bläser), właścicielu części nieruchomości w mieście Hrubieszowie Nr. hipoteczny 209 i Ejnochu (Henochu) Goldbaumie, właścicielu części nieruchomości w Hrubieszowie Nr. hipoteczny 344.
Termin zamknięcia postępowań spadkowych i regulacji powyższych spadków wyznaczono na dzień 6 lutego 1930 roku, w którym interesowani winni zgłosić prawa do takowych w kancelarji hipotecznej w Hrubieszowie, pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny
pow. Hrubieszowskiego
(—) St. **Kłosiński.**

4. Przeniesienie siedziby Kasy Chorych w Chełmie.

L. 3365|29.

Pow. Kasa Chorych w Chełmie-Lub. podaje do wiadomości, iż siedziba Kasy z dniem 8 lipca r. b. przeniesiona została do domu własnego przy ulicy Sienkiewicza Nr. 14 w Chełmie.

Chełm, dnia 10 lipca 1929 r.

Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Chełmie-Lub

5. Przetarg na roboty budowlane w Seminarjum Nauczycielskiem w Szczebrzeszynie.

Starostwo Powiatowe w Zamościu, ogłasza przetarg ofertowy na roboty budowlane, mające się wykonać w gmachu seminarjum naucz. w Szczebrzeszynie. Wszelkich informacyj oraz odnośne formularze otrzymać można w Starostwie pokój Nr. 13 od godz. 11 do 13 przed przetargiem.

Oferty na powyższe roboty należy składać do dnia 30 lipca do godz. 12 w Starostwie u Naczelnika w Kancelarji, gdzie w tymże dniu nastąpi otwarcie ofert w obecności oferentów.

Do oferty należy dołączyć wadjum w wysokości 5% sumy oferowanej w kwitach Kasy Skarbowej, książeczkach wkładkowych lub innych papierach wartościowych. Oferty bez załączonego wadjum nie będą brane pod uwagę.

Starostwo zastrzega sobie wybór oferenta, bez podania powodów.

Zamość, dn. 15 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy w z. (—) **Twardosz.**

6. Przetarg na roboty przy budowie 7-mioklasowej szkoły powszechnej w Juljopolu.

L. 3054.

Powiatowy Komitet budowy szkół powszechnych powiatu Radzyńskiego ma do oddania w drodze publicznej konkurencji ofertowej, roboty przy budowie 7-mioklasowej szkoły powszechnej w Juljopolu, gminy Siemień.

Roboty obejmują wykonanie muru w stanie surowym, oraz więźby dachowej.

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na budowę szkoły w Juljopolu" do Wydziału Powiatowego w Radzyniu do **dnia 27 lipca** r. b. do godziny 12 w południe.

Do oferty należy dołączyć wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy.

Komitet zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta jak również rozpisania nowego przetargu według zmniejszenia ilości robót.

Bliższe szczegóły udziela Wydział Powiatowy w Radzyniu w godzinach urzędowych, gdzie można otrzymać ślepe kostorysy.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Starosta Powiatowy
(—) **B. Miedzybłocki.**

7. Przetarg na wykonanie ogrzewania centralnego, wodociągu i kanalizacji w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Lublinie.

L. 5026|Dr|2.

Urząd Wojewódzki, Dyrekcja Robót Publicznych, w Lublinie, ogłasza przetarg publiczny, na wykonanie ogrzewania centralnego wodociągu i kanalizacji w budującym się gmachu Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie. Do ogrzania jest gmach o pojemności około 12,000 m^3.

Oferty w zapieczętowanych lakiem kopertach, zaopatrzonych w nagłówek „Oferta na urządzenie centralnego ogrzewania, wodociągu i kanalizacji w gmachu Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie", należy składać w Dyrekcji Robót Publicznych do godziny 12-ej dnia 3 sierpnia 1929 r. Lublin, Plac Litewski Nr. 5. pokój Nr. 25.

Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godzinie 12.30.

Do oferty należy dołączyć kwit Kasy Skarbowej na złożone wadjum w wysokości 5% sumy oferowanej, przyczem oferent winien zaznaczyć w ofercie, że znane mu są „Przepisy tymczasowe o oddawaniu państwowych dostaw i robót w zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych", które oferenta obowiązują.

Zaznacza się, że ceny jednostkowe i sumy muszą być w ofercie wypisane słowami i cyframi. Slepe kosztorysy, warunki ogólne, opis instalacji centralnego ogrzewania, wodociągów i kanalizacji reflektanci otrzymywać będą po uiszczeniu opłaty 10 zł. w Dyrekcji Robót Publicznych w godzinach urzędowych. Tamże do przejrzenia projekt szczegółowy centralnego ogrzewania wodociągów i kanalizacji.

Dyrekcja Robót Publicznych zastrzega sobie: 1) rozdzielenia robót przez oddanie jednemu przedsiębiorcy wykonania centralnego ogrzewania, innemu zaś instalacji wodociągów i kanalizacji, 2) wybór dowolny oferenta i 3) nieprzyjęcie żadnej z ofert.

Lublin, dnia 15 lipca 1929 r.

Urząd Wojewódzki
Dyrekcja Robót Publicznych

8. Przetarg na naprawę budynków Starostwa Powiatowego w Hrubieszowie.

L. 505|29.

Starosta Powiatowy w Hrubieszowie ogłasza niniejszem przetarg ofertowy na gruntowną naprawę budynków Starostwa Powiatowego w Hrubieszowie. Koszt przybliżony robót 9.800 zł.

Termin składania ofert zapieczętowanych upływa 10 sierpnia 1929 r. o godzinie 12-tej w południe. Do ofert dołączyć należy wadjum wynoszące 5% sumy oferty.

Szczegóły w kancelarji Starostwa.

Hrubieszów, dnia 13 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy (—) **Eugenjusz Szulc.**

9. Przetarg na remot Gimnazjum Państwowego w Łukowie.

L. 374|29

Niniejszem ogłasza się przetarg publiczny na remont Gimnazjum Państwowego im. T. Kościuszki w Łukowie w zakresie robót murarskich, stolarskich. ciesielskich i t. p. na ogólną sumę 8.000 zł.

Oferty należy wnosić do Dyrekcji Gimnazjum Państwowego w Łukowie w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na remont Gimnazjum w Łukowie".

Termin składania ofert do dnia 8 sierpnia 1929 r. do godziny 12 w poł. Otwarcie ofert odbędzie się w tymże terminie.

Cena przetargu musi być podana w-g t. z. ślepego kosztorysu.

Do oferty należy dołączyć wadjum w wysokości 5% sumy oferowanej. Oferent winien zaznaczyć w składanej ofercie, że znane mu są „Przepisy Tymczasowe" o oddawaniu robót w zakresie działania Minist. Robót Publicznych L. 396|26 — które oferenta obowiązują.

Dyrekcja Gimnazjum zastrzega sobie dowolny wybór oferenta według przeprowadzenia nowego przetargu.

Wszelkich informacyj udziela Dyrekcja Gimnazjum w-d Architekt powiatowy. Slepe kosztorysy, warunki techniczne i t.p. otrzymać można w Sekretarjacie Gimnazjum w godzinach 9 — 1 przed poł.

Łuków, dn. 12 lipca 1929 r.

Dyrektor Gimnazjum
w z. (—) **Wł. Liskowacki.**

10. Ogłoszenie przetargu na przebudowę mostów.

Wydział Powiatowy Sejmiku w Janowie Lub. odda w r.b. w przedsiębiorstwo przebudowę (samą robociznę bez materjałów drzewnych) 9 mostów drewnianych na drogach gruntowych, wojewódzkich i powiatowych o ogólnej dług. 44 mb.

Plany, ślepe kosztorysy i warunki budowy można oglądać w biurze Wydziału Pow. w pokoju Nr. 5 lub Nr. 1 w godzinach urzędowych.

Oferty zapieczętowane i zalakowane z napisem, „oferta na przebudowę mostów" należy wnosić najdalej do dnia 31/VII b. r. do godz. 12-tej, w którym to dniu nastąpi otwarcie ofer i oddanie robót przez Komisję Drogową.

Do ofert należy dołączyć kwit Kasy Wydziału Powiatowego w Janowie Lub. na dowód, iż oferent wpłacił 5% oferowanej sumy jako kaucję.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie dowolny wybór ofert bez względu na oferowaną kwotę.

Kierownik powiatowego zarządu drogowego: (—) W. Szczurkiewicz:

Przewodniczący Wydziału Starosta: (—) Dr. Ościak.

11. Ogłoszenie Sądu Okręgowego w Siedlcach w sprawie Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej Pracowników Sejmiku i Starostwa.

Do rejestru Sądu Okręgowego w Siedlcach pod Nr. 145|5 wciągnięto 17 czerwca 1929 roku następujący wpis o zmianie statutu i zarządu Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej Pracowników sejmiku powiatowego i starostwa w Siedlcach, Spółdzielni z odpowiedzialnością udziałami. Udział wynosi sto złotych. Wpłata udziału następuje w ratach miesięcznych w wysokości trzech procentów pobieranego przez członka uposażenia służbowego miesięcznie. Na zastępcę członków zarządu został powołany 5 grudnia 1928 roku Stanisław Hublewski.

12. Licytacje majątków ruchomych i nieruchomych

Akt. Nr. 110ç|27 r.

Komornik Sądowy na powiat Konstantynowski J. Gałach mający kancelarję w m. Białej-Podl. niniejszym obwieszcza, że w dniu 4 października 1929 roku od godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podl. na zaspokojenie należności wierzyciela hipotecznego Abrama Kniźnika, odbędzie się sprzedaż publiczna nieruchomości kol. Komarno Nr. 27, położonej w gminie Zakanale, pow. Konstantynowskiego, należącej do **Górniaka Jana**, składającej się z 8 hekt. 5073 metrów kw. gruntu ornego, działki lasu, oraz niewykończonej stodoły z chlewkiem i zasiewami ozimemi.

Nieruchomość ta ma uregulowaną księgę hipoteczną przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Bialskim Sądzie Okręgowym w zastawie, dzierżawie i we wspólnem posiadaniu nie znajduje się.

W dziale III wykazu hipotecznego wyszczególnione są ścieśnienia własności.

Zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego nieruchomość ta obciążona jest długami, a mianowicie: a) pod Nr. 8 sumą 2150 złotych w złocie tytułem pożyczki w złotych 8% listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego, b) pod Nr. 10 długiem 1500 zł. z 10% i kosztami na rzecz egzekwującego wierzyciela Kniźnika i c) pod Nr. 17 długiem 500 złotych z % i kosztami.

Licytacja tej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego w dniu 5 kwietnia 1928 roku, rozpocznie się od sumy siedmiu tysięcy pięciuset (7500) złotych.

Pragnący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornikowi prowadzącemu licytację wadjum (kaucję) w kwocie 750 złotych i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w Sądzie Okręgowym w Białej-Podl. lub u obwieszczającego Komornika w godzinach biurowych.

m. Biała-Podlaska dnia 28 czerwca 1919 r.

Komornik Sądowy (—) **J. Gałach.**

L. 429|29.

Komornik Sądowy na pow. Konstantynowski J. Gałach, mający kancelarję w m. Białej-Podl. przy ul. Piłsudskiego Nr. 28, niniejszem obwieszcza, że w dniu 3 października 1929 od godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podl. na zaspokojenie należności Skarbu Państwa, odbędzie się sprzedaż publiczna nieruchomości hipotecznej części dóbr ziemskich Chotyłów, położonych w gminie Piszczac, pow. Bialskiego, należącej do **Chaima-Symchy Winograda,** składającej się z ogrodzonego płotem placu około 45 prętów z zabudowaniami drewnianemi, a mianowicie: domem mieszkalnym, krytym papą o 5 pokojach, kuchnią, 9 oknach z gankiem i sionką, chlewem, krytym słomą i studnią murowaną.

Nieruchomość ta ma uregulowaną księgę hipoteczną przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Białej-Podl. w zastawie lub dzierżawie nie znajduje się.

Zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego nieruchomość ta obciążona jest długami i różnemi obowiązkami hipotecznemi a mianowicie: pod Nr. 141 długiem 6000 złotych z % i kosztami i pod Nr. 152 długiem 3344 zł. 21 gr. w złocie równych 5759 zł. % i kosztami.

Licytacja powyższej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego przez Komornika na pow. Bialski F. T. Koślacza w dniu 4 kwietnia 1929 roku rozpocznie się od sumy czternastu tysięcy pięciuset (14500) złotych.

Pragnący przyjąć udział w licytacji winni złożyć Komornikowi, prowadzącemu licytację, kaucję (wadjum) w kwocie 1450 złotych i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w Kancelarji Sądu Okręgowego lub u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała-Podl., dnia 27 czerwca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **J. Gałach.**

Akt. Nr. 470|29 r.

Komornik Sądowy na pow. Konstantynowski J. Gałach, mający kancelarję w m. Białej-Podl. przy ulicy Piłsudskiego 28, niniejszem obwieszcza, że w dniu 3 października 1929 r. od godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podl. na zaspokojenie należności Banku dla Spółdzielni Sp. Akc. w Warszawie, odbędzie się sprzedaż publiczna nieruchomości, położonej w os. Kodeń, należącej do **Kronenberga Pinkusa,** składającej się z placu przestrzeni 122 prętów i zabudowań drewnianych krytych słomą na takowym, a mianowicie: domu mieszkalnego, chlewa, studni murowanej, 3 drzewkami owocowemi i ogrodzeniem.

Nieruchomość ta ma uregulowaną księgę hipoteczną przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Grodzkim w Białej-Podl. w zastawie i dzierżawie nie znajduje się.

Zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego nieruchomość ta obciążona jest długami i różnemi obowiązkami hipotecznemi, a mianowicie: pod Nr. 1 pożyczką w sumie 250 dol. Stan. Zjedn. z kaucją na rzecz egzekwującego wierzyciela Banku.

Licytacja powyższej nieruchomości na podstawie opisu, dokonanego przez Komornika na pow. Bialski F. E. Koślacza w dniu 28 grudnia 1928 roku, rozpocznie się od sumy (3500) złotych słownie trzech tysięcy pięciuset złotych.

Pragnący przyjąć udział w licytacji winni złożyć Komornikowi prowadzącemu licytację, kaucję (wadjum) w kwocie 350 złotych i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis szacunek i inne dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego lub u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała-Podlaska dnia 28 czerwca 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **J. Gałach.**

Akt. № 227/27.

Komornik Sądowy na powiat Konstanowski, J. Gałach, mający Kancelarję w mieście Biała-Podlaska niniejszem obwieszcza, że dnia 4 października 1929 r. o godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej w drodze działów, odbędzie się sprzedaż publiczna nieruchomości pozostałej po zmarłym **Garbalu Piotrze,** należącej do jego spadkobierców Agnieszki Michaluk, Stanisława, Jana i Feliksa Garbalów, położonej we wsi Swierże, gminy Suchowola, powiatu Radzyńskiego, składającej się z 7 morgów 145 prętów ziemi ornej, łąk i lasu, wydzielonych z osady zapisanej w tabeli likwidacyjnej wsi Swierże pod № 21/12 bez ruchomości i inwentarza.

Nieruchomość ta hipoteki niema, w dzierżawie lub zastawie nie jest a znajduje się w posiadaniu spadkobierców Agnieszki Michaluk, Jana i Feliksa Garbalów.

Licytacja powyższej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego przez Komornika Sądowego na powiat Radzyński D. Wieliczko w dniu 13 lipca 1926 roku, rozpocznie się od sumy 3000 (trzech tysięcy złotych), przyczem nieruchomość ta na zasadzie art. 1182 U. P. Cyw. może być sprzedana niżej oszacowania.

Życzący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej, winni złożyć Komornikowi, prowadzącemu licytację, wadjum (kaucję) w kwocie 300 złotych i dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis, szacunek i inne dokumenty tyczące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego i u obwieszczającego Komornika w Białej Podlaskiej w godz. biurowych.

Biała-Podlaska, dnia 30 czerwca 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **J. Gałach.**

Akt. № 231 i 834/28 r.

Komornik Sądowy na powiat Konstantynowski, J. Gałach, mający Kancelarję w m. Biała-Podlaska niniejszem obwieszcza,

że w dniu 4 października 1929 r. od godziny 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej na zaspokojenie wierzyciela hipotecznego Wajsmana Dawida, odbędzie się sprzedaż publiczna nieruchomości kol. Komarno № 31, położonej w gminie Zakanale, powiatu Konstantynowskiego, należącej do **Gruszczyńskiego Józefa,** składającej się z 6 ha 8204 metr. kw. z zabudowaniami, domem mieszkalnym i niewykończoną stodołą i zasiewami ozimemi.

Nieruchomość ta ma uregulowaną księgę hipoteczną przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Bialskim Sądzie Okręgowym, w zastawie lub dzierżawie nie jest.

Zgodnie z działem IV wykazu Hipotecznego nieruchomość ta obciążona jest długami, a mianowicie: pod № 8 sumą 1750 złotych w złocie tytułem pożyczki w złotych 8% listach zastawnych Państwowego Banku Polnego, pod № 15 długiem 587 zł. 50 gr. z % i kosztami i pod № 19 długiem 1013 zł. z % i kosztami.

Licytacja tej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego w dniu 18 maja 1929 roku rozpocznie się od sumy sześciu tysięcy (6000) złotych.

Pragnący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornikowi prowadzącemu licytację wadjum (kaucję) w kwocie 600 złotych i na żądanie dowód obywatelstwa polskiego.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w Sądzie Okręgowym w Białej-Podlaskiej lub u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

Biała-Podlaska, dnia 28 czerwca 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **J. Gałach.**

Nr. 1218|28.

Komornik przy Sądzie Grodzkim w Garwolinie na zasadzie 1030 art. U.P.C. podaje do wiadomości publicznej, **że 25 lipca 1929 r.** o godzinie 10-ej zrana w Dąbrowie gm. Łaskarzew pow. Garwolińskiego odbędzie się licytacja ruchomości należących do **Boratyńskiego Józefa,** składających się z drzewa budowlanego, 2-ch krów, kieratu i wirówki oszacowanych na 1970 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dniu licytacji.

Garwolin, dnia 2 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Szukuć.**

Akta Nr. 235|29 r.

Komornik Sądu Grodzkiego w Janowie Stanisław Aktabowski zamieszkały w Janowie Lub., na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. ogłasza, **że dnia 29 lipca 1929 r.** o godz. 10 rano odbędzie się w Janowie sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości należących do **Justmana Noecha,** składających się z towarów bławatnych i oszacowanych na sumę 445 zł. zajętych na zaspokojenie należności G. Heilmana.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzane być mogą w dniu licytacji.

Janów, dnia 1 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Aktaboski.**

L. 1043|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lublinie Antoni Modzelewski, zam. w Lublinie, przy ulicy Aleje Racławickie, pod Nr. 4, obwieszcza, że na zaspokojenie należności na rzecz Marjanny Czarneckiej w kwocie 1.428 zł. z kosztami i Agnieszki z Czarneckich Robakowej w kwocie 1.428 zł. z kosztami, **w dniu 17 października 1929 r.**, o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń II-go Wydziału Cywilnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Lublinie, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację osady włościańskiej, należącej do **Czarneckiego Andrzeja,** położonej we wsi Wola-Osińska, gm. Żyrzyn, pow. Puławskiego, zapisanej do tabeli likwidacyjnej pod Nr. 27, zawierającej obszaru 10 morg. 229 pręt. w dwóch kawałkach: 1) 10 morg. ziemi ornej, 2) 229 pręt. łąki, z prawami do ogólnego pastwiska i nieużytków i znajdujących się na tej osadzie budynków: a) domu drewnianego, trzy-izbowego z sienią, b) stodoły drewnianej, nowej, dwu-zapolowej, c) obory i stajni w jednym budynku drewnianym i d) chlewków starych, drewnianych, krytych słomą, szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 21 marca 1929 r. dokonanym.

Powyższa nieruchomość urządzonej hipoteki niema, obciążona spłatą na rzecz Wojciecha Czarneckiego w kwocie 507 rubli 3 kop., znajduje się w posiadaniu dłużnika.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 10.000 zł. i zamierzający wziąć udział w licytacji, obowiązany złożyć kaucji 1.000 zł.

Kupować mogą tylko włościanie po złożeniu odpowiednich dokumentów.

Warunki licytacyjne i dokumenty, odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w Kancelarji Sądu Okręgowego w Lublinie II-go Wydziału Cywilnego Odwoławczego ul. Królewska 17.

Lublin, dnia 28 czerwca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Modzelewski.**

L. 371|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lublinie Antoni Modzelewski, zam. w Lublinie, przy ul. Aleje Racławickie, pod Nr. 4, obwieszcza, że na zaspokojenie długu na rzecz Marji Piwkowskiej w kwocie 100 dolarów z % i kosztami, w dniu 16 października 1929 r., o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń 1-go Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację nieruchomości, należącej do **Józefa Krówczyńskiego,** składającej się z działki gruntu Nr. 45, położonej w kol. Skrobów Nr. 14, gm. Kamionka, pow. Lubartowskiego, przestrzeni około1200 mtr. kwadratowych ziemi „Siedlisko" i 14 hekt. 3115 mtr. kw. ziemi ornej, oraz znajdujących się na tej działce następujących budynków: 1) domu mieszkalnego parterowego, krytego blachą o 4-ch pokojach i 2-ch kuchen, długości 11,2, szerokości 8,7 i wysokości 4,6, 2) stodoły z desek na ryglach, krytej słomą, długości 11,4, szerokości 5,5 i wysokości 3 i 3) dwóch przybudówek z desek na ryglach, krytych słomą, długości 3,4, szerokości 3,5 i wysokości 3, (wszystkie budynki rozmiaru w metrach), szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 15 września 1928 r. dokonanym.

Powyższa nieruchomość posiada zaprowadzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Lublinie, w zastaw i dzierżawę nie oddana i znajduje się w posiadaniu dłużnika.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 35.000 zł., lecz stosownie do art. 1070 Ust. Post. Cyw. może być sprzedane i niżej oszacowania i zamierzający wziąć udział w licytacji, obowiązany złożyć kaucji 3500 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty, odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w Kancelarji 1-go Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie, ulica Krak.-Przedm. 76.

Lublin, dnia 28 czerwca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **A. Modzelewski.**

L. 1329/29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lublinie, Antoni Modzelewski, zam. w Lublinie, przy ul. Aleje Racławickie, pod № 4, obwieszcza, że na zaspokojenie reszty długu na rzecz Kazimiery Plewińskiej w kwocie 10.834 zł. 72 gr. z % i kosztami, w dniu 16 października 1929 r., o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Lublinie I-go Wydziału Cywilnego, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację dóbr ziemskich Bzite, w gminie Siennica Różana, powiecie Krasnystawskim położonych, należących do **Stefana Plewińskiego,** zawierających powierzchni: dobra Bzite 334 morg. 214 pręt., oraz kolonja Bzite cz. x, 10 morg. 115 pręt., razem 345 morg. 29 pręt., w tem około 240 morg. ziemi ornej, 60 morg. torfowiska, 15 morg. stawu, 23 morg. zagajnika i 8 morg. łąki, przynależnych do dóbr Bzite następujących budowli: 1) domu mieszkalnego, murowanego, z kamienia-opoki, krytego gontami, czteropokojowego, w średnim stanie, długości 30 łokci, szerokości 18 łokci i wysokości 5 łokci, 2) domu-oficyny murowanej z kamienia—opoki, krytego dachówką, o trzech pokojach, w dobrym stanie, długości 24 łokcie, szerokości 12 łokci i wysokości 5 łokci, 3) domu murowanego z kamienia, krytego dachówką (osmak), w dobrym stanie, długości 42 łokcie, szerokości 18 łokci i wysokości 10 łokci, piętrowego z dwiema suterenami, 4) domu drewnianego, krytego słomą, o 2-ch izbach, w złym stanie, długości 18 łokci, szerokości 10 łokci i wysokości 4 łokcie, 5) domu drewnianego, krytego słomą, jednoizbowego, w złym stanie, długości 12 łokci, szerokości 9 łokci i wysokości 4 łokcie, 6) obory drewnianej z wyprawą krytej słomą, w dobrym stanie, długości 24 łokcie, szerokości 12 łokci i wysokości 5 łokci, 7) stodoły drewnianej, krytej słomą z filarami murowanemi, w średnim stanie, długości 110 łokci, szerokości 22 łokcie i wysokości 7 łokci, 8) stajni murowanej z kamienia, krytej eternitem, w dobrym stanie, długości 50 łokci, szerokości 16 łokci i wysokości 7 łokci, 9) szopy drewnianej, krytej da-

chówką, w dobrym stanie, długości 40 łokci, szerokości 12 łokci i wysokości 7 łokci, 10) obory drewnianej, krytej eternitem, w dobrym stanie, długości 70 łokci, szerokości 16 łokci i wysokości 6 łokci i 11) spichlerza, murowanego z cegieł, krytego dachówką, jednopiętrowego, w średnim stanie, długości 10 łokci, szerokości 10 łokci i wysokości 20 łokci, z ruchomym majątkiem, stanowiący nieruchomość z przeznaczenia: koni roboczych 14, krów 4, 2 pługi 4-ro skibowe, 6 płużków, 1 pogłębiacz, 2 wypielacze, 2 brony sprężynowe, siewnik, 2 kosiarki, 1 żniwiarka, 1 grabiarka, 1 garnitur młocarniany parowy, 1 kierat, 1 sieczkarnia, 7 wozów i 2 wózki, 4 pługi pojedyńcze, 8 broń, 2 kultywatory i skaryfikator łąkowy, szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 25—26 kwietnia 1928 r. dokonanym.

Powyższy majątek posiada zaprowadzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Lublinie, w zastawie i dzierżawie nie jest, (z ogólnej powierzchni dóbr Bzite wywłaszczone na rzecz Skarbu Państwa 31.715 metr. kw. gruntu przez zastrzeżenie), obciążony długami i ewikcjami w kwocie 51.084 zł. 15.500 rubli, (Antoni i Marjanna małż. Mazurek, Józef Sadlak, Stanisław i Antonina małż. Kicińscy, Michał i Katarzyna małż. Kucharscy i Franciszek Miszczak wspólnie z Piotrowskim i włościanami wsi Bzite, mają prawo korzystania ze studni na 35 prętach w dobrach Bzite, jak również mają prawo przejazdu przez grunta dóbr Bzite do tak zwanych dzikich łąk. Takież prawa posiadają Leon i Marjanna małż. Haratymy, Michał i Teresa małż. Sadowscy, Michał i Marjanna Pomiany, Wojciech i Katarzyna Rybczyńscy, Mikołaj Liwak i Michał i Katarzyna Pipy), znajduje się w posiadaniu i zarządzie właściciela przez zastrzeżenie Jana Łazuki.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 167.500 zł., lecz stosownie do art. 1070 u. p. c., może być sprzedano i niżej oszacowania i zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji 16.750 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty, odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w Kancelarji I-go Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie, ul. Krak.-Przedm. 76.

Lublin, dnia 29 czerwca 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **Modzelewski.**

Nr. rp. 1487|28.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od godz. 10 w dniu 25 lipca 1929 r. w folw. Szczuchnia, gm. Chudowola została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości należących do **Wnukowskiego Jana**, składających się z 15-tu krów rasy krajowej, różnej maści, ocenionych na sumę zł. 6000.

Lubartów, dnia 4 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **S. Jakubowski.**

Nr. rp. 1016|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od godz. 10 w dniu 19 sierpnia 1929 r. w os. Czemierniki została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości należących do **Gdali Tunkielszwarca, Seweryna Kuseka i Szlomy Tunkielszwarca** składających się z Perlaka fabryki Lechja № 2 w komplecie w dobrym stanie używany luzem ustawiony w młynie nieczynnym ocenionych na sumę zł. 1000.

Lubartów, d. 10 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. rp. 257|29.

Komornik Sądowy Grodzkiego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od godz. 10 w dniu 8 sierpnia 1929 r. we wsi Niemce pow. Lubartowskiego została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości należących do **Marcina Bartosika** składających się z 2-ch krów ocenionych na sumę zł. 600.

Lubartów, d. 8 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. rp. 256, 259, 260|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od godz. 10 w dniu 8 sierpnia 1929 r. we wsi Niemce pow. Lubartowskiego została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości należących do **Marcina Bartosika** składających się z jałówki, klaczy i 2-ch świnek ocenionych na sumę zł. 520.

Lubartów, d. 8 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. rp. 699|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że o godz. 10 w dniu 14 sierpnia 1929 r. w Łęcznie została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości należących do **Tomasza Krajewskiego** składających się z 2-ch młocarni fabryki Wolskiego ocenionych na sumę zł. 600.

Lubartów, d. 3 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. rp. 283|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od godz. 10 w dniu 14 sierpnia 1929 r. w Łęcznie została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości należących do **Moszka Korna** składających się z fortepianu, otomany, trema i zegara ściennego ocenionych na sumę zł. 425.

Lubartów, d. 3 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. rp. 1484|28.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od godz. 10 w dniu **25 lipca 1929 r.** w folw. Szczuchnia gm. Cgudowola została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości należących do **Wnukowskiego Jana,** składających się z 2-ch wałachów, 2 źrebaków, trzody chlewnej, 100 metrów kartofli w 2-ch kopcach i 16 metrów torfu suchego ocenionych na sumę zł. 2540.

Lubartów, d. 4 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. rp. 1604|28.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie, Stefan Jakubowski, zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od godz. 10 w **dniu 12 sierpnia 1929 r.** w folw. Kaznów, gm. Serniki, została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do **Lecha Jana,** składających się z klaczy gniadej lat 8—9 i klaczy ciemno-gniadej lat 8, ocenionych na sumę zł. 450.

Lubartów, dnia 4 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **S. Jakubowski.**

Nr. rp. 1602|28.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od godz. 10 w dniu **12 sierpnia 1929 r.** w folw. Kaznów została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości należących do **Lecha Józefa,** składających się z 2-ch krów, wałacha, klaczy, wieprzaka i 2-ch kompletów uprzęży na parę koni: chomontowy i półszorki ocenionych na sumę zł. 1090.

Lubartów, d. 4 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. rp. 958|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie, Stefan Jakubowski, zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od godz. 10 w **dniu 3 sierpnia** 1929 **r.** w Piasecznie, gm. Ludwin została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do **Stanisławy i Karola małż. Leszczyńskich,** składających się z maszyny do szycia nożnej firmy „Singer", otomany i trema, ocenionych na sumę zł. 920.

Lubartów, dnia 1 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **S. Jakubowski.**

Nr. rp. 104|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od godz. 10 w dniu 29 **lipca** 1929 **r.** we wsi Biadaczka gm. Samoklęski została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości należących do **Marca Jana,** składających się z klaczy i krowy ocenionych na sumę zł. 650.

Lubartów, d. 1 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. rp. 1022|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej Nr. 45, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że od godz. 10 w dniu **1 sierpnia** 1929 **r.** w folw. Bratnik gm. Niemce została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości pozostałych po zmarłym **Ochniku Ignacym,** składających się z 4-ch krów, 12 kur, 6 kaczek, jednego wieprza, 3 prosiaków, 4 metrów żyta i 20 metrów kartofli ocenionych na sumę zł. 1496.

Lubartów, d. 26 czerwca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

L. 1583.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach na powiat Sokołowski na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. podaje do wiadomości, że w dniu 27 lipca 1929 r. o godz. 10 zrana we wsi Bałki gminy Sabnie odbędzie się sprzedaż przez licytację majątku ruchomego należącego do **Franciszka Sikorskiego,** ocenionego na sumę dwa tysiące pięćset (2500) złotych.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzeć można będzie w dniu sprzedaży.

Sokołów, dnia 29 czerwca 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **Olędzki.**

№ 328, 323/29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie na zasadzie art. 1030 Post. cywiln. podaje do wiadomości publicznej, że 14-go sierpnia 1929 r. od godz. 10 zrana w maj. Paplin, gm. Starawieś odbywać się będzie licytacja ruchomości do **Jana Cieleckiego** należących, składających się z 88 kg. zarybku karpia, oszacowano na 2200 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień licytacji.

Węgrów, dnia 5 lipca 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **Niedźwiedzki.**

№ 333/29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie na zasadzie art. 1030 Post. cywiln. podaje do wiadomości publicznej, że **19-go sierpnia** 1929 roku od godziny 10 zrana w Bojmin przy Urzędzie Gminnym odbywać się będzie licytacja ruchomości do **Jana Kiełczykowskiego** należących, składających się z 3 krów, 2 jałówek i 1 klaczy oszacowano na 2150 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień licytacji.

Węgrów, dnia 5 lipca 1929 roku.

Komornik Sadowy (—) **Niedźwiedzki.**

№ 176, 177/29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie na zasadzie art. 1030 Post. cywiln. podaje do wiadomości publicznej, że **14-go sierpnia** 1929 roku od godz. 10 zrana w maj. Paplin, gm. Starawieś odbywać się będzie licytacja ruchomości do **Jana Cieleckiego** należących, składających się z garnituru mebli jesionowych oszacowano na 2500 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień licytacji.

Węgrów, dnia 4 lipca 1929 roku.

Komornik Sądowy (—) **Niedźwiedzki.**

Nr. 139|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie na zasadzie 1030 art. Postęp. cywiln. podaje do wiadomości publicznej, że 21 sierpnia 1929 r. od godz. 10 zrana w folw. Wierzbno gm. Ossówno, pow. Węgrowskiego odbywać się będzie licytacja ruchomości do **Mieszczańskiego Jerzego** należących, składających się z 8-miu krów oszacowano na 3600 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień licytacji.

Węgrów, dnia 8 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Niedźwiedzki.**

Nr. 442, 445, 446, 447|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie na zasadzie 1030 art. Postęp. Cywiln. podaje do wiadomości publicznej, że 29 lipca 1929 r. od godz. 10 zrana w folw. Piotrowice, gminy Grębków odbywać się będzie licytacja ruchomości do **Głuchowskiego Franciszka** należących, składających się z 5 krów i 3 jałówek, oszacowanych na 2250 z.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzanym być może w dzień licytacji.

Węgrów, dnia 2 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Niedźwiedzki.**

Nr. 22, 23|29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie na zasadzie 1030 art. Postęp. Cywiln. podaje do wiadomości publicznej, że 29 lipca 1929 r. od godz. 10 zrana w folw. Kwaśnianka, gminy Grębków odbywać się będzie licytacja ruchomości do **Wrzoska Stanisława** należących, składających się z 3-ech krów oszacowano na 1700 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dzień licytacji.

Węgrów, dnia 3 lipca 1929 r.

Komornik Sądowy (—) **Niedźwiedzki.**

Redakcję zakończono 13 lipca 1929 roku.

Cena niniejszego numeru wynosi 1.50 zł.

Prenumerata Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego wynosi w III kwartale b. r. **9 zł.**

Adres **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ulica Niecała 14 parter, pokój № 56.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Cena za wiersz jednoszpaltowy lub jego miejsce wynosi 50 gr., 1 szpaltę — 30 zł., 1 stronę — 60 zł. Jednokrotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentu wynosi 2 zł. 50 gr., a trzykrotne 7 zł. 50 gr. Ogłoszenie o rejestracji stowarzyszenia wynosi 5 zł.

Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe № 100.200.

Odbito w Drukarni „Przełom" Lublin, ul. Kościuszki № 2.